

Vergaderjaar 2000–2001

27 588

Regels tot vaststelling van een structuur voor de uitvoering van taken met betrekking tot de arbeidsvoorziening en socialeverzekeringswetten (Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen)

Nr. 7

VERSLAG

Vastgesteld 25 april 2001

De vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid¹, belast met het voorbereidend onderzoek van dit wetsvoorstel, heeft de eer als volgt verslag uit te brengen. Onder het voorbehoud dat de hierin gestelde vragen en gemaakte opmerkingen voldoende zullen zijn beantwoord, acht de commissie de openbare behandeling van het wetsvoorstel genoegzaam voorbereid.

Inhoudsopgave	blz.
1. Algemeen	2
2. Gemeenschappelijkheid SUWI-organen	11
3. De Raad voor Werk en Inkomen	15
4. De Centrale organisatie voor werk en inkomen	18
5. De Sociale Verzekeringsbank	22
6. Het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen	23
7. Gemeenten	28
8. Samenwerking SUWI-organen	29
9. Rechten en plichten	30
10. Cliëntenparticipatie	35
11. Bedrijfsverzamelgebouwen	37
12. Regionale platforms	39
13. Reïntegratie	41
a. Marktwerking	41
b. Opdrachtgeverschap	48
c. Financiering	51
d. Cliënt	52
14. Toezicht	53
15. Financieringssystematiek en verantwoording	60
16. ICT, administratie, gegevensuitwisseling en informatievoorziening	60
17. Kosten en baten	65
18. Administratieve lasten	67
19. Overgangsfase	69
20. Evaluatie	69
21. Artikelen	70

¹ Samenstelling:

Leden: Terpstra (VVD), voorzitter, Biesheuvel (CDA), Schimmel (D66), Noorman-den Uyl (PvdA), ondervoorzitter, Kamp (VVD), Essers (VVD), Van Dijke (ChristenUnie), Bakker (D66), Visser-van Doorn (CDA), De Wit (SP), Van der Knaap (CDA), Harrewijn (GroenLinks), Balkenende (CDA), Van Gent (GroenLinks), Smits (PvdA), Verburg (CDA), Bussemaker (PvdA), Spoelman (PvdA), Örgü (VVD), Van der Staaij (SGP), Santi (PvdA), Wilders (VVD), Snijder-Hazelhoff (VVD), Depla (PvdA) en Bolhuis (PvdA).
Plv. leden: E. Meijer (VVD), Van Ardenne-van der Hoeven (CDA), Giskes (D66), Kortram (PvdA), Blok (VVD), Van Blerck-Woerdman (VVD), Van Middelkoop (ChristenUnie), Van Vliet (D66), Stroeken (CDA), Marijnissen (SP), Vacature (CDA), Vendrik (GroenLinks), Mosterd (CDA), Rosenmöller (GroenLinks), Schoenmakers (PvdA), Dankers (CDA), Wagenaar (PvdA), Middel (PvdA), Weekers (VVD), Van Walsem (D66), Oudkerk (PvdA), De Vries (VVD), Van Splunter (VVD), Van der Hoek (PvdA) en Hamer (PvdA).

1. Algemeen

De leden van de fractie van de PvdA hebben met genoeg kennisgenomen van dit wetsvoorstel. Met de voorstellen, die zeer omvangrijk en verstrekkend zijn, wordt een nieuwe fase ingeluid in de uitvoering van socialezekerheids- en verzekeringswetten en van de toeleiding naar arbeid en reïntegratie. Het besef dat werk en zelfredzaamheid voorop staan is in de loop der jaren gegroeid. Dat primaat moet leidend zijn in de vormgeving van het uitvoeringsproces. Het investeren in wat mensen wel kunnen, biedt nieuwe en betere kansen dan fixatie op wat mensen niet (meer) kunnen. Vanuit dit uitgangspunt bezien de leden van de PvdA-fractie het voorgelegde wetsvoorstel. In de afgelopen jaren zijn op twee onderdelen de in het Regeerakkoord opgenomen voornemens bijgesteld, te weten de positie van de uitvoeringsorganisaties in het publieke domein en de beslissing over het recht op een bijstandsuitkering door de gemeente. Deze beide wijzigingen worden door de leden van de PvdA-fractie van harte onderschreven.

De Centra voor Werk en Inkomen (CWI's) als loket voor werk en inkomen binnen een bedrijfsverzamelgebouw en het naar de markt brengen van de reïntegratie heeft in hoofdlijnen de instemming van deze leden. Dat neemt niet weg dat zij op tal van onderdelen nog vragen leven. Op belangrijke onderdelen plaatsen zij kritische kanttekeningen, zoals de vormgeving van reïntegratie, het toezicht, het recht op reïntegratie, de casemanager, de «checks-and-balances» in de uitvoering, de financiële prikkels en de controle daarop. Ook wijzen deze leden in bepaalde hoofdstukken op toezeggingen die in debatten sinds eind vorig jaar zijn gedaan, maar nog niet in de tekst van het wetsvoorstel zijn opgenomen.

De leden van de PvdA-fractie onderschrijven de criteria waaraan de organisatiestructuur wordt getoetst. Het valt deze leden op dat de regering het criterium «doelgerichtheid» niet expliciet omschrijft als het optimaal bereiken van het doel van wetgeving, namelijk inkomensvoorziening en arbeidstoeleiding. Deze leden gaan er van uit dat de regering dat ook onderschrijft. Graag ontvangen zij een reactie.

De leden van de PvdA-fractie menen dat een deel van de poortwachterfunctie wel degelijk onderdeel vormt van de voorstellen inzake de structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (SUWI). Zeker de mogelijkheid om het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) in te schakelen in het begin van de ziekteperiode, achten deze leden een onlosmakelijk beslispunt. Deze leden nodigen de regering uit die delen van het poortwachtermodel die onderdeel behoren te zijn van het wettelijk SUWI-kader nog voor de plenaire afronding van SUWI in deze kaderwetgeving dan wel in de invoeringswet, op te nemen.

De regering geeft aan via het instrument van de algemene maatregel van bestuur (amvb) aanvullende regelgeving mogelijk te maken. Gezien de omvang en de verstrekkendheid van het voorliggende voorstel menen de leden van de PvdA-fractie dat in eerste instantie zoveel mogelijk aanvullende regelgeving in de invoeringswet dient te worden opgenomen. Voorts menen zij dat amvb's waar meer principiële aspecten aan de orde komen tijdens het groot project voorgehangen dienen te worden. Zij vragen de regering om hiermee in te stemmen.

De leden van de PvdA-fractie merken op dat in het wetsvoorstel wordt verwezen naar het voorstel Kaderwet zelfstandige bestuursorganen (Kaderwet ZBO's), waarbij ervan uit wordt gegaan dat deze nog vóór het voorliggende wetsvoorstel tot stand zal zijn gekomen. In de Kaderwet worden essentiële zaken als de inlichtingenverplichting jegens de minister geregeld. Wat is alternatieve plan mocht de Kaderwet niet op tijd tot stand komen, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

De leden van de fractie van de VVD hebben met belangstelling kennisgenomen van het voorliggende wetsvoorstel. Deze leden hebben de uitkomsten van de hoofdlijndebatten over de nieuwe uitvoeringsstructuur voor de sociale zekerheid (SUWI 1 en SUWI 2) onderschreven. Tijdens deze debatten hebben zij aangegeven bij de uitwerking van genoemde hoofdlijnen in wetgeving de navolgende onderwerpen nadrukkelijk aandacht te zullen geven.

Dit betreft de wijze waarop ten volle de ministeriële verantwoordelijkheid wordt vormgegeven en kan worden gecontroleerd door het parlement. Een consequente verdere uitwerking van de heldere scheiding tussen publieke taken en verantwoordelijkheden en de door private partijen uit te voeren werkzaamheden. Daarbij gaven deze leden aan, dat zij met name waakzaamheid geboden achten voor een te groot en bureaucratisch werkend UWW.

Deze leden hebben verder aangegeven dat de totstandkoming van een volledig geprivatiseerde reïntegratiemarkt zonder overbodige overheidsbemoeienis en onnodige belemmeringen of concurrentievervalsing ten zeerste hun instemming heeft. Ook een goede aansluiting van de zogenaamde materiewetgeving met de nieuwe vorm waarin het opdrachtgeverschap via dit wetsvoorstel gestalte moet krijgen, heeft de extra aandacht van deze leden. Daarbij hebben zij reeds aangegeven dat voor hen het eerste uitgangspunt het individuele opdrachtgeverschap van ondernemers (in overleg met hun werknemers) is. Vrije keuzes op dit gebied moeten naar de mening van de leden van de VVD-fractie zoveel mogelijk gewaarborgd worden. Wanneer mensen ervoor kiezen om per branche of sector de reïntegratie vorm te geven, kan dat. Maar dit zal volgens deze leden niet per definitie moeten leiden tot het algemeen verbindend verklaren. Dispensatie van regelingen zou volgens deze regel soepel verleend kunnen worden en geen overbodige belemmeringen mogen ondervinden.

De leden van de VVD-fractie hebben verder aangegeven dat de totstandkoming van een goed op elkaar aansluitende ICT-structuur onder zeer strikte regie de belangrijke basis voor het slagen van de SUWI-doelstellingen zal moeten vormen. Een goed uitgewerkte regeling voor de noodzakelijke inbreng van cliënten alsmede een betere uitwerking van hun rechten en plichten, achten deze leden van belang om één van de doelstellingen, namelijk klantvriendelijkheid, te kunnen bereiken. Aan de personele consequenties bij alle betrokken uitvoeringsinstellingen zou zorgvuldig, maar wel met voortvarendheid aandacht geschonken moeten worden. De financiële gevolgen van de SUWI-operatie en in het bijzonder het voorliggende wetsvoorstel zijn omvangrijk, zowel voor wat betreft de noodzakelijke investeringen als de te verwachten besparingen op termijn op de kleine en de grote geldstroom. Reden waarom deze leden de informatie aan de Kamer, de gedachtevorming over SUWI en de controle op de uitwerking op de voet willen blijven volgen via onder meer het groot project SUWI en de in de wetgeving vastgelegde evaluatiemomenten. Tot slot van deze verkorte opsomming van aandachtspunten van de leden van de VVD-fractie merken zij nogmaals op dat het ingrijpend ombouwen van de uitvoering van vrijwel het hele veld van de sociale zekerheid geen doel op zich is, maar een middel. Dit betekent voor deze leden dat de uitvoering, zoals deze nu gestalte wordt gegeven, een zodanige opzet in de weten regelgeving dient te krijgen, dat bij wijziging van onderdelen van het stelsel of de materiewetgeving niet reeds op korte termijn opnieuw de uitvoering «op de schop» zou moeten. Deelt de regering dit standpunt en kan zij de hoofdstructuur van SUWI ook overeind houden, wetende dat de commissie-Donner op korte termijn met wellicht ingrijpende voorstellen komt? Heeft de regering erin voorzien dat de betreffende commissie weet heeft van de SUWI-operatie? Zo ja, kan worden

aangegeven hoe en wanneer deze koppeling tot stand kwam? Indien dit niet het geval is, hoe denkt de regering erover om hierin alsnog te voorzien?

De leden van de VVD-fractie vragen zich af hoe de Tweede Kamer het voorliggende wetsvoorstel in de noodzakelijke samenhang met andere wetgeving moet beoordelen. Deze leden hebben reeds gewezen op de eventuele gevolgen van de te verschijnen adviezen van de commissie-Donner. Verder kan de Kamer op moment van deze inbreng noch over de Invoeringswet noch over het wetsvoorstel Poortwachter beschikken. Toch wordt in voorliggend wetsvoorstel op veel plaatsen wel verwezen naar deze beide wetsvoorstellen. Het wetsvoorstel regelt op de hoofdlijnen de instelling van de nieuwe instellingen die de SUWI-structuur moeten gaan vormen. Verder zal nog een omvangrijke hoeveelheid wet- en regelgeving volgen in verband met wijzigingen van bestaande wet- en regelgeving. Bovendien zullen overgangsregelingen moeten worden getroffen, bijvoorbeeld in het kader van reïntegratieactiviteiten. De Kamer heeft reeds meermaals gevraagd wanneer de Invoeringswet en Poortwachterwet te verwachten zijn. Toegezegd werd om in de beantwoording van voorliggend wetsvoorstel zoveel mogelijk inzicht te verschaffen. Ook vernemen deze leden graag welke onderwerpen in de Invoeringswet nader geregeld (moeten) worden en welke onderwerpen een overgangsregeling behoeven. Heeft de Invoeringswet het karakter van aanpassingswetgeving en biedt deze wet een nieuwe grondslag voor bestaande uitvoeringsregelingen?

Op zich kunnen de leden van de VVD-fractie zich vinden in het karakter van een instellingswet. Een dergelijke wet stelt geen uitputtende regels die voor een uitvoeringsorganisatie vaak complex van aard zijn. Technische zaken als bijvoorbeeld bestuursreglementen, rechtspositionele regelingen en uitvoeringsregelingen lenen zich binnen een dergelijk systeem voor delegatie. Echter, de Raad van State ontraadt de regering het opnemen van algemeen aanvullende delegatiebepaling (artikel 50 van het wetsvoorstel) omdat hij deze te ruim acht. In reactie daarop verwijst de regering naar het onvoorzienbare karakter van de herstructureringsoperatie op diverse punten. Het gebruik van vage en open normen in met name delegatiebepalingen lijkt deze leden in strijd met de rechtszekerheid. Kan de regering duidelijk maken hoe de termen «indien spoed dat vereist» en «noodzakelijk in verband met de goede uitvoering» moeten worden geïnterpreteerd? Denkt de regering hierbij bijvoorbeeld ook aan de reeds door deze leden genoemde mogelijke gevolgen van het advies van de commissie-Donner? Hoe zal de Kamer van wijzigingen op de hoogte worden gesteld en daarop mogelijk nog invloed uit kunnen oefenen, zo vragen deze leden. Dit geldt temeer als het niet louter technische aangelegenheden zal betreffen. Voorlopig waarborgt de status van groot project de informatiebehoefte en controlemogelijkheid van de Kamer. Zal in het kader van de evaluatie van de wet blijvend aandacht worden besteed aan de noodzaak van genoemde bepaling?

Het op te richten UWV en de Centrale organisatie werk en inkomen worden zelfstandige bestuursorganen met een publiekrechtelijke rechtsvorm. De regering kiest hiervoor vanwege het uitvoeringskarakter van de uit te voeren regelingen. Deze ZBO-structuur impliceert dat UWV en Centrale organisatie werk en inkomen op afstand worden gezet, met als gevolg beperkte ministeriële verantwoordelijkheden en bevoegdheden. Momenteel is het wetsvoorstel Kaderwet ZBO (kamerstuk 27 426) in behandeling. Hierin is een aantal algemene regels met betrekking tot ZBO's opgenomen, waaronder de relatie tussen de minister en de ZBO. Het wetsvoorstel SUWI sluit voor wat betreft de instelling van de UWV en de Centrale organisatie werk en inkomen als ZBO's aan bij het wetsvoorstel Kaderwet ZBO's. De leden van de VVD-fractie wijzen erop dat zij een

zeer kritische inbreng voor het verslag wetsvoorstel Kaderwet ZBO's hebben ingeleverd. Bepalend voor de voorliggende voorstellen in de SUWI-wet is derhalve de al dan niet goedkeuring van de leden van de VVD-fractie voor die Kaderwet. In het hier voorliggende wetsvoorstel wordt ervan uitgegaan dat de Kaderwet spoedig in werking zal treden, in ieder geval vóór het wetsvoorstel SUWI. Op dit moment is er weinig zicht op de ontwikkelingen omtrent de inwerkingtreding van de Kaderwet ZBO's (al dan niet in gewijzigde vorm). Dit kan vertraging opleveren. Wat gebeurt er indien die situatie zich voordoet, zo vragen deze leden?

De leden van de CDA-fractie hebben kennisgenomen van het voorliggende wetsvoorstel. Opnieuw wordt de uitvoering van de werknemersverzekeringen ingrijpend gewijzigd zonder dat er een fundamentele bezinning op de inhoud van het stelsel van werknemersverzekeringen aan ten grondslag heeft gelegen. En ook zonder dat gewacht wordt op de uitkomst van advisering ten aanzien van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) door de commissie-Donner. De volumegroei van de WAO heeft na 1994 onder de kabinetten Kok I en II geen substantiële verbetering te zien gegeven. Trekt de regering met de leden van de CDA-fractie hieruit de conclusies dat deze prijsmaatregelen een doodlopende weg zijn gebleken?

De leden van de CDA-fractie zijn van mening dat de verantwoordelijkheidsverdeling die gekozen wordt ten aanzien van de inhoud van de werknemersverzekeringen logischerwijs ook in de uitvoering tot uitdrukking dient te komen. In het vervolg van hun inbreng zullen zij hier nader op terugkomen.

De leden van de CDA-fractie betreuren de keuze van de regering voor het UWV en de Centrale organisatie voor werk en inkomen, waarmee afgestapt wordt van de tripartiete bestuursstructuur in uitvoering van de werknemersverzekeringen en arbeidsvoorziening. Zij menen dat betrokkenheid en medeverantwoordelijkheid van werkgevers en werknemers essentieel zijn voor een goedwerkend arbeidsmarktbeleid en een activerende sociale zekerheid. In de gekozen vormgeving van de uitvoering van beleid is geen sprake van deze betrokkenheid en medeverantwoordelijkheid.

De uitvoering is de afgelopen jaren gericht geweest op meer marktwerking in en privatisering van de uitvoering van de werknemersverzekeringen. In de Organisatiewet sociale verzekeringen 1997 (OSV 1997) en ook in het Regeerakkoord 1998–2002 is deze koers ingezet. De leden van de CDA-fractie wijzen daarbij op de adviesaanvraag van het vorige kabinet aan de Sociaal-Economische Raad (SER) over de nieuwe uitvoeringsorganisatie. Daarin werd het belang van betrokkenheid van sociale partners bij de toekomstige uitvoering benadrukt. Ook werd gesteld dat concurrentie in de uitvoering meer mensen aan het werk zou helpen. Naar de mening van deze leden is onvoldoende aangetoond dat een onafhankelijke claimbeoordeling tot een koerswijziging op dit punt moest leiden. Een onafhankelijke claimbeoordeling is steeds, na de Enquêtecommissie uitvoeringsorganen werknemersverzekeringen, uitgangspunt geweest van beleid. Nu deze koers ook in wetgeving gewijzigd wordt, vragen zij nog eens om een feitelijke toelichting op de keuze voor een nationalisatie van de uitvoering van de werknemersverzekeringen zonder betrokkenheid van werkgevers en werknemers, mede in het licht van het standpunt van het vorige kabinet. Zij menen dat onafhankelijke claimbeoordeling niet automatisch betekent dat de claimbeoordeling in handen van de overheid is. Kan nog eens nader ingegaan worden op wat precies bedoeld wordt met onafhankelijke claimbeoordeling? Naar de mening van deze leden kan dat niets anders betekenen dan beoordeling van de claim op grond van de wettelijke (polis-)voorwaarden. Kan de regering zich op onderzoeken beroepen waaruit blijkt dat de claim-

beoordeling van de aanvullende particuliere verzekeringen van zelfstandigen niet naar behoren zijn uitgevoerd?

De leden van de CDA-fractie merken op dat afgelopen jaren met name in de WAO en Ziektewet financiële prikkels zijn gelegd bij werkgevers. Tot nu toe hebben deze niet of nauwelijks geleid tot substantiële vermindering van ziekteverzuim en arbeidsongeschiktheid. De discussie over de vormgeving van de ziekteperiode en van de (toegang tot de) WAO is volop bezig. Via de arbeidsvoorwaarden worden boven op de uitkering en loon-doorbetaling bovenwettelijke aanvullingen geregeld, soms via de aanvullende pensioenregelingen. Bovengenoemde ontwikkelingen versterken deze leden in hun opvatting dat de gekozen uitvoeringsstructuur niet past bij de inhoud van het verzekeringsstelsel, waarin werknemers- en werkgevers beiden verantwoordelijk zijn.

De aan het woord zijnde leden menen dat de uitvoering nauw moet aansluiten op de inhoud en vormgeving van het stelsel. Juist nu blijkt dat alleen financiële prikkels niet of nauwelijks effect sorteren en de afwenteling op collectieve nationale sociale zekerheid niet stoppen, zou de discussie ten principale over het stelsel gevoerd moeten worden. Zij vragen de regering om hier uitgebreid op in te gaan. Tevens vragen zij hierbij te betrekken de ontwikkelingen ten aanzien het eigen-risicodragen in het kader van de Wet premiedifferentiatie en marktwerking arbeidsongeschiktheidsverzekeringen (Pemba).

Op dit moment is de commissie-Donner bezig een advies voor te bereiden over de WAO. Daarna zal de SER-advies hierover gevraagd worden. De leden van de CDA-fractie vragen welke relatie er ligt tussen deze adviezen en de consequenties daarvan en het SUWI-traject. Verwacht de regering met de leden van de CDA-fractie dat deze adviezen uiteindelijk leiden tot ingrijpende wijzigingen van de WAO zullen leiden? En zal dan opnieuw de uitvoeringsstructuur gewijzigd dienen te worden, zo vragen zij. Zal de regering nog deze kabinetsperiode voorstellen doen ten aanzien van de WAO, naar aanleiding van de adviezen van de commissie-Donner en de SER. Is het dan niet verstandiger om met de herziening van de uitvoeringsstructuur te wachten op deze voorstellen? Deze leden vragen verder in hoeverre nog wijziging van de hoofdlijnen van de uitvoeringsstructuur mogelijk is, nu de invoering al gestart is.

De leden van de CDA-fractie betreuren het dat het wetsvoorstel inzake de invoering SUWI nog niet bij de Kamer is ingediend. Zij zijn van mening dat beide wetsvoorstellen gelijktijdige behandeling dienen te worden, zodat de consequenties ervan in samenhang beoordeeld kunnen worden en wijzen hierbij ook op het advies van de Raad van State op dit punt. Zij vragen of de regering in staat is de invoeringswet op korte termijn naar de Kamer te zenden. Welke onderwerpen zullen in de Invoeringswet nader geregeld worden en welke onderwerpen behoeven een overgangsregeling?

Tevens vragen deze leden naar het wetsvoorstel Verbetering poortwachter. Dit wetsvoorstel, evenals nadere voorstellen ten aanzien van de WAO op grond van de adviezen van de commissie-Donner en de SER, zal naar hun mening consequenties hebben voor de uitvoering. Daarom vragen zij wanneer dit wetsvoorstel de Kamer ingediend zal worden. Is een spoedige indiening mogelijk, dus nog voor de plenaire behandeling van het voorliggende wetsvoorstel, zodat eventuele gevolgen van het wetsvoorstel Verbetering poortwachter voor de uitvoering bij de beoordeling van dit wetsvoorstel kunnen worden betrokken?

De leden van de CDA-fractie constateren dat de Raad van State in zijn advies aanbeveelt geen algemene delegatiebepalingen op te nemen. Desondanks is de regering van mening dat dit wel noodzakelijk is. Kunnen

de termen «indien de spoed dat vereist» en «noodzakelijk in verband met de goede uitvoering» nader ingevuld worden? Aan welke situaties wordt gedacht? Is het niet mogelijk om hierin te voorzien door specifieke delegatiebepalingen? De algemene delegatiebepalingen worden gemotiveerd vanuit het onvoorziene karakter van de herstructureringsoperatie. Betekent dit dat deze delegatiebepalingen een tijdelijk karakter kunnen hebben en dat ze bij de evaluatie herzien kunnen worden?

De leden van de CDA-fractie merken op dat in het wetsvoorstel wordt bepaald dat Centrale organisatie werk en inkomen en het UWV ZBO's zijn. Zij vragen of er rekening mee is gehouden dat de behandeling van de Kaderwet ZBO's vertraging kan opleven. Welke consequenties heeft dat voor het SUWI-wetgevingstraject?

De leden van de D66-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van het voorliggende wetsvoorstel. Deze leden constateren dat na een lange voorbereiding eindelijk het wetsvoorstel ter verandering van de organisatiestructuur voorligt. Deze leden constateren ook dat het moeilijk is dit wetsvoorstel goed te beoordelen, omdat er een samenhang bestaat tussen dit wetsvoorstel en de nog in te dienen wetsvoorstel invoering SUWI en het wetsvoorstel Verbetering poortwachter. Deze leden dringen op spoedige indiening van de Invoeringswet en de Poortwachterswet aan omdat naar hun mening er een grote verwevenheid met het voorliggende wetsvoorstel en de genoemde nog niet ingediende wetsvoorstellen bestaat. De leden van de D66-fractie hebben hier vooral de rechten en plichten van werkgevers en werknemers op het oog, met name om het activerend beleid echt formeel en materieel vorm te geven. Zij constateren dat de regering terecht de nadruk legt op activering maar de daarbij behorende instrumenten nog niet regelt, met name als het gaat om rechten tot toegang van (aangepast) werk, behoud van (eigen of ander of aangepast) werk en terugkeer naar (aangepast) werk.

In het voorliggende wetsvoorstel wordt wel een raamwerk gecreëerd van de bestuurlijke inrichting op het terrein van arbeidsmarkt en sociale zekerheid, maar daar kan naar de mening van de leden van de D66-fractie niet mee worden volstaan. Niet alleen zo, constateren zij, worden de rechten en plichten van werkgevers en werknemers pas in de Invoeringswet SUWI al dan niet geformaliseerd. In het wetsvoorstel Verbetering poortwachter gaat het ook nog eens om een verantwoordelijkheidsverdeling in het eerste ziektejaar, die van invloed is op de positie van de werknemer. Kortom de leden van de D66-fractie betreuren het dat zij de wetgeving die betrekking heeft op activering niet in zijn geheel kunnen beoordelen.

De leden van de D66-fractie merken op dat in de opsomming van de tekortkomingen van de huidige uitvoeringsstructuur wordt gesteld dat er sprake is van een verkokerde uitvoering op het gebied van werk en inkomen. Zij roepen in herinnering dat dat één van de conclusie van de Enquêtecommissie uitvoeringsorganen werknemersverzekeringen ook was: «het weinig krachtadig optreden van het ministerie ook te wijten aan interne verdeeldheid. Als het gaat om het tot stand brengen van de samenwerking tussen bedrijfsverenigingen en de GMD enerzijds en de arbeidsbureaus anderzijds wreekt zich het ontbreken van een integraal beleid op het ministerie. De uitvoeringsorganen kringen hierdoor geen krachtige en éénduidige signalen van de kant van het ministerie» (kamerstuk 22 730, nrs. 7–8, blz. 351) Graag vernemen de leden van de D66-fractie een reactie of de situatie op het ministerie zich ten gunste van een integraal beleid heeft ontwikkeld. Zij wijzen erop dat zij signalen ontvangen dat het ministerie zich teveel heeft ontwikkeld op het terrein van sociale zekerheid en te weinig op activerend arbeidsmarktbeleid.

De leden van de fractie van GroenLinks kunnen in hoofdlijnen instemmen met de nieuwe vormgeving van de structuur van uitvoering van de sociale zekerheid. Met name de keuze om de sociale verzekeringen publiek uit te voeren en de bundeling van de uitvoering van sociale verzekeringen en bijstand in en om centra waar begeleiding naar werk centraal staat, wordt door hen toegejuicht. De integratie van werkprocessen van diverse uitvoerders in die CWI's ten behoeve van de cliënt had voor deze leden nog wel verder doorgezet mogen worden. Zij rekenen erop dat die verdere integratie in de praktijk alsnog vorm krijgt vanuit een nauwe samenwerking in bedrijfsverzamelgebouwen en roept de regering op dit proces te bevorderen.

Vanuit deze steun voor een geïntegreerde publieke uitvoering van sociale zekerheid en oriëntatie op werk en maatschappelijke participatie betreuren de leden van de fractie van GroenLinks de tijd die verloren is gegaan door de oorspronkelijke oriëntatie van het vorige en het huidige kabinet op de markt wat betreft de uitvoering van de WAO en Werkloosheidswet (WW). Er is zo niet alleen veel kostbare tijd verloren gegaan, maar ook is een grote wissel getrokken op het incasservermogen van medewerkers en leidinggevenden bij de uitvoeringsinstellingen. Dit kan gevolgen hebben voor het snel en goed op de rails zetten van de nieuwe structuur. Stagnatie daarbij vanwege reorganisatiemoedigheid en beleidsimmunitet bij medewerkers kan niet gemakkelijk afgeschoven worden op die medewerkers. De regering draagt daar zelf de volle verantwoordelijkheid voor. In haar houding tegenover die medewerkers moet dit besef zwaar meewegen. Tevens is door de oorspronkelijke oriëntatie op de markt veel geld onnodig verspild. Volgens de leden van de GroenLinks-fractie zijn er vele honderden miljoenen onnodig besteed aan automatiseringssystemen, die nu overbodig worden of grondig herzien moeten worden. Ook aan op de markt gerichte allianties, huisvesting, het opzetten van commerciële nevenactiviteiten e.d. lijkt veel publiek geld oneigenlijk besteed.

Terecht heeft de regering die oriëntatie op de markt wat betreft de uitvoering van de WW en WAO verlaten, maar het zou haar sieren als het boete-kleed aangetrokken werd wat betreft de schade die veroorzaakt is vanwege de eerdere oriëntatie. Niet slechts als wijsheid achteraf, maar ook als uitdrukking van het besef dat dit een hypotheek legt op de veranderingsmogelijkheden nu. Deze leden zijn bereid medeverantwoordelijkheid te dragen voor de nu ingeslagen weg, maar niet voor de problemen die daarbij opdoemen vanwege foute keuzes uit het verleden.

De leden van de fractie van GroenLinks zeggen het moeilijk te vinden om nu al een goed uitgekristalliseerd oordeel te geven over het gehele wetsvoorstel SUWI omdat onderliggende wetgeving nog niet beschikbaar is, te weten de Kaderwet ZBO's en de Invoeringswet. Ook belangrijke nevenwetgeving, zoals het Poortwachtersmodel WAO, is ook nog niet beschikbaar.

Het wetsvoorstel SUWI sluit voor wat betreft de instelling van het UWV en het CWI als ZBO's aan bij het wetsvoorstel Kaderwet ZBO's. In het voorstel wordt er evenwel van uitgegaan dat deze Kaderwet spoedig inwerking zal treden, in ieder geval vóór het voorliggende wetsvoorstel SUWI. Op dit moment is er weinig zicht op de ontwikkelingen omtrent de inwerkingtreding van de Kaderwet ZBO's. Deze kan nog wel vertraging ondervinden. Wat gebeurt er indien die situatie zich voordoet? Wordt er dan gewacht met de behandeling van het onderhavige wetsvoorstel?

Op welk moment kan de Kamer indiening van de Invoeringswet SUWI verwachten? Welke onderwerpen zullen in deze Invoeringswet nader geregeld (moeten) worden? Welke onderwerpen behoeven een overgangsregeling? Voor zover de Invoeringswet het karakter van aanpassingswetgeving heeft, biedt deze wet dan een nieuwe grondslag

voor bestaande uitvoeringsregelingen, zo vragen de leden van de GroenLinks-fractie.

Verder valt op dat het wetsvoorstel diverse delegatiebepalingen kent. De Raad van State ontraadt de regering echter het opnemen van een algemene aanvullende delegatiebepaling (artikel 50), omdat hij deze te ruim acht. De regering heeft naar aanleiding van deze opmerkingen de tekst van het voorstel aangepast onder meer met verwijzing naar het toch tamelijk onvoorzienbare karakter van de herstructureringsoperatie op verscheidene punten. Het gebruik van vage en open normen in met name delegatiebepalingen lijkt echter in strijd te zijn met de rechtszekerheid. Kan de regering aangeven hoe de termen «indien de spoed dat vereist» en «noodzakelijk in verband met de goede uitvoering» moeten worden geïnterpreteerd? Zal in het kader van de evaluatie van de wet blijvend aandacht besteed worden aan de noodzaak van deze bepaling?

Als laatste willen leden van de fractie van GroenLinks instemmen met uitgangspunt van het wetsvoorstel dat niet de instellingen, maar de klant centraal dient te zijn. Zij juichen dit toe, maar constateert tegelijkertijd dat dit nog onvoldoende is omgezet in concrete maatregelen en verankering in de wet. Op dat vlak zal deze leden aanvullende voorstellen doen.

De leden van de SP-fractie hebben kennisgenomen van het wetsvoorstel en hebben fundamentele kritiek op delen van de voorgestelde nieuwe structuur. Op andere onderdelen hebben zij nog vragen. Deze komen elders in het verslag aan de orde.

De leden van de fractie van de ChristenUnie hebben met belangstelling kennisgenomen van het voorliggende wetsvoorstel. Een groot deel van de inhoud van dit ingrijpende wetsvoorstel is in het licht van de voorgeschiedenis niet verrassend. Tijdens het algemeen overleg over het grofontwerp SUWI en het spreidingsplan CWI's in februari hebben deze leden reeds gesteld dat de nieuwe wet in een aantal opzichten lijkt vast te leggen wat in de praktijk reeds is gegroeid. De voorbereidingen voor de nieuwe structuur zijn in volle gang en sommige stappen in het proces zijn onomkeerbaar. Kan de regering een helder overzicht geven van de stand van zaken van de SUWI-operatie en daarbij aangeven in welke opzichten deze operatie op schema loopt?

De nieuwe opzet van de uitvoeringsorganisatie is nu in grote lijnen bekend. Desondanks is de wettekst en de toelichting op een groot aantal punten nog erg globaal en blijven in dit stadium nog veel vragen onbeantwoord. Zo is de inhoud van de Invoeringswet nog niet bij de Kamer bekend. Deze leden gaan ervan uit dat in deze wet met name overgangsregelingen aan de orde komen. Kan meer inzicht worden geboden in de zaken die in de Invoeringswet moeten worden geregeld? De leden van de fractie van de ChristenUnie zouden het toejuichen als de parlementaire behandeling van dat wetsvoorstel zoveel mogelijk parallel loopt met die van het voorliggende voorstel.

Wat naar hun oordeel minstens zo belangrijk is, is de stand van zaken rond het wetsvoorstel Verbetering Poortwachter. Deze leden vinden het teleurstellend dat het zo lang moet duren voordat dit wetsvoorstel bij de Kamer wordt ingediend. Zij herinneren in dit verband aan de motie-Van Dijke, ingediend op 2 december 1999, waarin de regering wordt gevraagd de beoogde verbetering van het poortwachtersmodel zo spoedig mogelijk een wettelijke verankering te geven (26 800 XV, nr. 58). Deze motie werd destijds aangehouden in afwachting van het kabinetsstandpunt met betrekking tot SUWI. Wat is in de tussenliggende periode ondernomen om een wettelijke grondslag voor het verbeterde poortwachtersmodel gestalte te geven? Waarom heeft de regering ervoor gekozen eerst de uitvoeringsstructuur nader uit te werken en vervolgens een belangrijk element van het stelsel? De leden van de fractie van de ChristenUnie sluiten niet uit dat de inhoud van het betreffende wetsvoorstel gevolgen

heeft voor de uitvoeringsorganisatie en dus voor de inhoud van het voorliggende wetsvoorstel. Delen de indieners die opvatting? Kan meer inzicht worden gegeven in de stand van zaken rond het betreffende wetsvoorstel én in de inhoudelijke lijn waarvoor de regering kiest?

Met het voorliggende wetsvoorstel wordt de structuur van de huidige uitvoeringsorganisatie niet integraal gewijzigd. Zo komt de uitvoering van de volksverzekeringen vrij marginaal aan de orde. Voor zover relevant stelt de regering voor de voorstellen ook van toepassing te laten zijn voor de Sociale Verzekeringsbank. De leden van de fractie van de ChristenUnie vragen de regering in dit verband nader aan te geven hoe het voorliggende wetsvoorstel nu precies moet worden gezien in het kader van verdergaande stappen in het proces van verbetering.

De leden van de fractie van de ChristenUnie zijn de regering erkentelijk voor het – beknopte – historische overzicht van het SUWI-dossier. Zij onderschrijven de analyse van de tekortkomingen in de huidige uitvoeringsstructuur. Het is frustrerend te moeten vaststellen dat ook de betrekkelijk ingrijpende wijzigingen in de uitvoeringsorganisatie, die een rechtstreeks gevolg waren van het werk van de Enquêtecommissie uitvoeringsorganen werknemersverzekeringen, in de praktijk tekortschoten. Deze ervaring zou de wetgever moeten weerhouden van al te optimistische verwachtingen ten aanzien van de nieuwe structuur.

De leden van de SGP-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van het voorliggende wetsvoorstel. Zij zijn van mening dat dit wetsvoorstel een bijdrage kan leveren aan een doeltreffend arbeidsmarkt- en inkomensbeleid. Het voorliggende wetsvoorstel stelt een ingrijpende verandering van het socialezekerheidsstelsel voor. De aan het woord zijnde leden zien het wetsvoorstel op belangrijke onderdelen als een duidelijke verbetering ten opzichte van het eerste kabinetsstandpunt over SUWI. De belangrijkste verbetering is dat de ondoorzichtige, hybride structuur in de uitvoering van de werknemersverzekeringen, met een onduidelijke scheiding tussen publiek en privaat, is weggenomen. Er is nu een heldere keuze gemaakt om de uitvoering in een publieke hand te houden.

Ook steunen de leden van de SGP-fractie het concept van de één-loket-gedachte, hoewel de leden instemmen met de kritiek van de Raad van State dat in het vervolgotraject weinig handelingen op één plaats, dicht bij de cliënt worden verricht.

Deze leden hebben in de eerdere debatten met de regering hun goeddeels positieve reactie op de overige hoofdlijnen van de nieuwe uitvoeringsstructuur al kenbaar gemaakt. Zij zullen dit thans niet herhalen, maar willen zich beperken tot enige vragen en opmerkingen ten aanzien van de uitwerking in het voorliggende wetsvoorstel.

De Invoeringswet SUWI zal nog worden ingediend. Waarom is deze Invoeringswet niet gelijktijdig met het voorliggende wetsvoorstel ingediend? Wanneer kan de Kamer dit wetsvoorstel tegemoet zien?

Het op te richten UWV en de Centrale organisatie werk en inkomen worden ZBO's met een publiekrechtelijke rechtelijke organisatievorm. In het voorstel wordt ervan uitgegaan dat de Kaderwet ZBO in werking zal zijn getreden voordat het onderhavige wetsvoorstel in werking treedt. Is deze verwachting realistisch? Hoe zal ermee worden omgegaan, als deze verwachting niet uitkomt?

De leden van de SGP-fractie vinden het begrijpelijk dat een wet met het karakter van een raamwet een aantal delegatiebepalingen bevat. Toch zijn de aan het woord zijnde leden nog niet overtuigd van de noodzakelijkheid van de ruim geformuleerde algemene aanvullende delegatiebepaling in artikel 50. Kan de regering voorbeelden geven van onvoorziene gevallen waarin op korte termijn aanvullende of bijsturende regelgeving nodig is?

2. Gemeenschappelijkheid SUWI-organen

De leden van de PvdA-fractie kunnen de regering volgen in haar opvatting over de rol van de Raden van advies. Wel menen deze leden dat in het kader van transparantie de adviezen van de Raden van advies ook ter kennis gebracht moeten worden aan de Tweede Kamer. Tevens vragen deze leden of de minister een lid van de Raad van advies gaat benoemen op voordracht van de ondernemingsraad. De regering stelt voor om de nieuwe uitvoeringstructuur waar relevant ook van toepassing te laten zijn op de SVb. Welke gevolgen heeft de nieuwe uitvoeringsstructuur voor de bestuurlijke inrichting van de SVb en de bevoegdheden van de minister?

De leden van de VVD-fractie merken op dat vooral ten aanzien van de ministeriële verantwoordelijkheid dit wetsvoorstel aansluit bij de opvattingen die ook in de Kaderwet ZBO verwoord zijn: de minister kan algemene aanwijzingen geven aan ZBO's. Kijkend naar de ervaringen met Arbeidsvoorziening, een ZBO, constateren de leden van de VVD-fractie dat deze algemene aanwijzingsbevoegdheid uitsluitend als ultimum remedium bedoeld was. Controle op Arbeidsvoorziening, alsook de noodzakelijke bijsturing en aanwijzing oordelen deze leden (met bijvoorbeeld de Algemene Rekenkamer) als volstrekt onvoldoende. Hoe denkt de regering deze mankementen te voorkomen zonder bijvoorbeeld «lichtere» vormen van controle en aansturing in het voorliggende wetsvoorstel op te nemen, opdat de minister door het parlement ook daadwerkelijk écht op zijn eigen verantwoordelijkheid kan worden aangesproken? Het argument van de regering dat Arbeidsvoorziening en het Landelijk instituut sociale verzekeringen (Lisv) op dit moment ook ZBO's zijn, acht ook de Raad van State geen blijvend argument. Een tweede argument van de regering is dat het onderbrengen van de gevalsbehandeling bij het ministerie, de bedrijfsvoering én de gevalsbehandeling van SZ-zaken onder de directe ministeriële verantwoordelijkheid brengt, hetgeen men niet wenselijk acht. Ook dit is volgens de Raad van State geen blijvend argument, omdat dit vaker voorkomt. Uitvoering van beleid door een ZBO is vooral geëigend als uitvoering aan strikte regels gebonden is. De Raad van State merkt op dat in het geval van de sociale zekerheid juist sprake is van beleidsvrijheid voor de uitvoerders. Het belangrijkste argument voor de regering is een strikte scheiding tussen beleid en uitvoering, maar daarvoor zou ook de agentschapvorm kunnen worden gehanteerd, omdat ook deze figuur is gebaseerd op resultaatgerichte aansturing. Het verschil met een ZBO is dat een agentschap interne verzelfstandiging betreft (de ministeriële verantwoordelijkheid blijft dan volledig van toepassing), terwijl bij een ZBO sprake is van externe verzelfstandiging (de ministeriële verantwoordelijkheid en bevoegdheden zijn beperkt en afhankelijk van de uiteindelijke invulling per ZBO). Deze leden verwijzen nogmaals naar de ervaringen met Arbeidsvoorziening, reden waarom nu onder andere voor het Europees Sociaal Fonds (ESF) een agentschap wordt ingesteld. De leden van de VVD-fractie merken verder op dat het toezicht op de uitvoering onder directe ministeriële verantwoordelijkheid wordt gebracht door een Inspectie op te richten, met als argument juist het feit dat een ZBO-status de ministeriële verantwoordelijkheid voor het toezicht beperkt. Tenslotte wordt ervoor gekozen om de resultaatgerichte aansturing van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) bij het ministerie zelf te houden. Opnieuw stellen deze leden de vraag op grond waarvan gegarandeerd kan worden dat de minister voldoende sturing kan houden op de uitvoering van taken door de nieuwe ZBO's. Voorts vernemen de leden van de VVD-fractie graag nadere informatie over de exacte ministeriële verantwoordelijkheid met betrekking tot de Raad voor Werk en Inkomen (RWI). Het valt deze leden op dat in de nota inzake SUWI 2 nadrukkelijk wordt gesproken over de RWI als een advies-

orgaan in het kader van SUWI. In de in die nota opgenomen taken van de RWI staat telkenmale de term «adviseren» centraal. In het voorliggende wetsvoorstel is adviseren inmiddels uitgegroeid tot «overleg plegen». De leden van de VVD-fractie zien bovendien de taken uitgebreid worden alsmede de omvang van de ondersteuning. Ook lijken de bevoegdheden van de RWI met betrekking tot de subsidietoekenning breder te worden dan bij de wijziging van het Regeerakkoord vastgelegde budgetten (uitsluitend BBSW, KVA en artikel 69 WW ten hoogste bedragend f 150 miljoen, zoals afgesproken in algemeen overleg op 21 februari 2001). Acht de regering het niet tegenstrijdig om de UWV een ZBO (externe verzelfstandiging) te maken maar voor de uitvoering van subsidie-regelingen en het toezicht op een goede uitvoering juist weer de figuur van agentschap c.q. Inspectie (interne verzelfstandiging) toe te passen?

Voor alle drie de ZBO's wordt éénzelfde bestuurlijke structuur voorgesteld: een Raad van bestuur voor de dagelijkse leiding en een Raad van advies die de Raad van bestuur in raadgevende zin terzijde staat. De Raad van State maakt bezwaar tegen tweeledige interne structuur omdat dit ten koste kan gaan van de effectiviteit van de Raad van bestuur van de uitvoeringsorganen. De regering houdt vast aan deze structuur, mede op basis van opmerkingen vanuit het veld die de Raden van advies juist meer bevoegdheden wilde geven. In de memorie van toelichting (blz. 45) wordt nader uiteengezet over welke onderwerpen advies van de Raad van advies verplicht is. Ook behoort de Raad van bestuur de adviezen van de Raad van advies toe te voegen aan de stukken die aan de minister worden aangeboden. Deze werkwijze maakt het mogelijk om bij verschil van inzicht de verschillende standpunten onder de aandacht van de minister te brengen. Hoe wordt de Kamer over een eventueel verschil van inzicht tussen Raad van bestuur en Raad van advies geïnformeerd? Wat is de meerwaarde van de Raad van advies, als het uiteindelijk toch de minister met zijn ministeriële verantwoordelijkheid is, die uiteindelijk de stukken beoordeelt en toezicht houdt op de uitvoering van beleid door het ZBO (onder verantwoordelijkheid van de Raad van bestuur)? Is hier geen sprake van overlap, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

De minister kan op grond van artikel 3, tweede lid, het aantal leden van de Raad van bestuur en de Raad van advies bepalen. Op grond van artikel 7 van de Kaderwet ZBO's is de minister bevoegd om leden te benoemen, te schorsen of te ontslaan. Het ontbreekt deze leden aan goed inzicht in de samenstelling van beide Raden. Gesteld wordt dat bij de benoeming voor de Raad van advies rekening zal worden gehouden met deskundigheid en bestuurlijke ervaring die relevant is. Dat wordt, zo nemen deze leden aan, toch ook bij de Raad van bestuur gedaan? Verder vernemen deze leden graag of de regering ook denkt over maatschappelijke vertegenwoordiging in een van beide Raden? Deze leden hechten zeer aan uitsluitend deskundigheid en bestuurlijke kwaliteiten, maar dringen er met klem op aan géén benoemingen toe te passen, waardoor maatschappelijke geleidingen directe invloed kunnen uitoefenen. Kan de regering de leden van de VVD-fractie garanderen dat dit inderdaad niet de bedoeling is? Ligt het in het voornemen om voor deze functies profielschetsen op te stellen waaraan kandidaten moeten voldoen? Zijn dergelijke profielschetsen beschikbaar en kan de Kamer hierover informatie ontvangen?

De leden van de CDA-fractie stellen vraagtekens bij de motivering om de UWV en de Centrale organisatie werk en inkomen ZBO's te laten zijn. Het argument dat Arbeidsvoorziening en het Lisv ZBO's zijn, spreekt hen niet aan. Kan nog eens uitgebreid ingegaan worden op het argument dat ZBO's zich lenen voor uitvoering van beleid als die uitvoering aan strikte regels is gebonden. Indien er sprake is van een grotere beleidsvrijheid in de uitvoering zou dan een agentschap niet meer in aanmerking komen.

Waarom is er bij de verstrekking van uitkeringen niet gekozen voor deze constructie?

De leden van de CDA-fractie begrijpen dat de regering mede door de nationalisatie van de uitvoering, de kwaliteit van de uitvoering wil verbeteren. Op welke wijze kan de minister hieraan vorm geven. Is het instrument van aanwijzingen dan voldoende? En waarom is niet gekozen voor een bestuurlijke vormgeving die een directere aansturing door de minister mogelijk maakt?

De leden van de CDA-fractie vragen of de regering nader kan motiveren wat de meerwaarde van de Raad van advies is. De minister beoordeelt uiteindelijk de stukken en ziet toe op de uitvoering. Wordt er op die manier geen dubbel werk verricht? Wordt de Kamer op de hoogte gesteld van een eventueel verschil van inzicht tussen de Raad van bestuur en de Raad van advies? Tevens vragen zij naar het profiel waaraan de leden van de Raad van bestuur en de Raad van advies moeten voldoen.

Graag zouden de leden van de fractie van D66 een reactie van de regering vernemen op de opvatting van de Registratiekamer dat de regelgeving omtrent de begrenzing van de uitbesteding in de kaderwet dient te worden neergelegd. Hoe verdraagt zich de opvatting van de regering met het beoogde gesloten verstrekkingssysteem en de keus om bepaalde taken bewust door publieke instanties te laten uitvoeren? Ook uit een brief van de VNG bleek dat meer duidelijkheid omtrent het uitbesteden van taken gewenst is. De leden van de D66-fractie verzoeken de regering dan ook om dit punt nog eens duidelijk uit te leggen.

De leden van de GroenLinks-fractie vragen waarom het UWV een ZBO wordt. Is dat omdat Arbeidsvoorziening en het Lisv in de huidige situatie ook een ZBO zijn en deze worden samengevoegd in de UWV? Is daarom een ZBO-status voor het UWV een logisch gevolg. De leden van de fractie van GroenLinks vragen zich met de Raad van State af of dit wel een blijvend en logisch argument is. Graag een reactie van de regering.

Als tweede argument wordt gegeven dat als de gevalsbehandeling zou worden ondergebracht bij het ministerie, de bedrijfsvoering én de gevalsbehandeling van SZ-zaken onder de directe ministeriële verantwoordelijkheid komen en dit niet wenselijk is. Waarom is dit niet wenselijk? Samen met de Raad van State vragen wij ons af of dit een blijvend argument is want dat komt toch vaker voor? De uitvoering van beleid door een ZBO is volgens de Raad vooral geëigend als uitvoering aan strikte regels is gebonden. In het geval van de sociale zekerheid is echter juist sprake is van een zekere beleidsvrijheid voor de uitvoerders.

Het belangrijkste argument dat wordt gegeven is een strikte scheiding tussen beleid en uitvoering. Waarom wordt er niet voor de vorm van een agentschap gekozen, aangezien ook deze figuur is gebaseerd op resultaatgerichte aansturing? Het voordeel van een agentschap is toch dat een agentschap interne verzelfstandiging betreft waardoor de ministeriële verantwoordelijkheid volledig van toepassing blijft? Is dat niet te prevaleren boven een ZBO dat externe verzelfstandiging is waarbij de ministeriële verantwoordelijkheid en bevoegdheden zijn beperkt en afhankelijk is van de uiteindelijke invulling per ZBO? Op grond waarvan kan de minister garanderen dat hij voldoende sturing kan houden op de uitvoering van taken door een (nieuw) ZBO?

De fractie van GroenLinks houdt er rekening mee dat in de toekomst aan de orde kan komen dat de premie-inning voor de sociale verzekeringen wordt ondergebracht bij de Belastingdienst. Als de regering die mogelijkheid ook open houdt, is dan een directe aansturing vanuit het ministerie niet logischer dan een ZBO op afstand?

Hoe verhoudt deze keuze zich tot wat er te leren valt van de gang van zaken bij Arbeidsvoorziening ten aanzien van de uitvoering van de regelingen in het kader van het Europees Sociaal Fonds (ESF). Immers, als

gevolg van onvoldoende mogelijkheden voor een directe aansturing van Arbeidsvoorziening door de minister als ZBO, is deze taak bij Arbeidsvoorziening teruggehaald naar het ministerie en is een agentschap ingericht. Noemenswaardig hierbij is verder de voorgenomen verantwoordelijkheidsverdeling bij het toekennen van subsidies voor reïntegratie. Het opstellen van subsidieregels tot aan het besluit om subsidie toe te kennen wordt wel gemandateerd aan de RWI. De feitelijke afwikkeling blijft, zo blijkt uit de reactie op het advies van de Raad van State, een taak van een agentschap van het ministerie. Waarom wordt het toekennen van subsidies voor reïntegratie wel gemandateerd en het verstrekken van sociale zekerheidsuitkeringen niet? Is het niet tegenstrijdig om het UWV een ZBO (externe verzelfstandiging) te maken maar voor de uitvoering van subsidieregelingen en het toezicht op een goede uitvoering juist weer de figuur van agentschap c.q. Inspectie (interne verzelfstandiging) toe te passen? In het onderhavige wetsvoorstel wordt dus gekozen voor een ZBO-model zonder dat hiervoor een uitgebreide motivering wordt gegeven. Kan er een uitgebreidere motivering worden gegeven? Hoe beoordeelt de regering het standpunt van de Sociale Verzekeringsbank (SVb) dat als er gekozen wordt voor een ZBO-model de consequenties van een dergelijke keuze moeten doorwerken in genoemde waarborgen? Daarbij is het volgens de SVb wenselijk dat bevoegdheden en waarborgen op hetzelfde niveau van regelgeving worden neergelegd, zodat de Raad van bestuur van de SVb eigen verantwoordelijkheid en eigen ruimte heeft voor de inrichting van de organisatie, de bedrijfsprocessen en de bedrijfsvoering. Hoe beoordeelt de regering deze suggestie van de SVb? Wat is de taak en de positie van de Raad van advies van de SVb precies? Heeft de Raad een toezichts- dan wel een klankbordfunctie of betreft het alleen een adviseerende taak? En heeft het advies alleen betrekking op de hoofdlijnen van beleid of kan het zich ook uitstrekken tot onderdelen? Is het de bedoeling dat, nu het participatiemodel wordt verlaten, de signalen vanuit maatschappelijke organisaties naar voren gebracht kunnen worden door de Raad van bestuur en de Raad van advies? Welke invulling wordt er gegeven aan de bevoegdheden van de Raad van advies? De SVb vindt dat er een systematisch en duidelijk op de SVb toegespitste taakomschrijving noodzakelijk is. Komt deze nog of waar is dit te vinden in het wetsvoorstel?

De leden van de GroenLinks-fractie vragen of de minister zelf leden voor de Raden van advies van de Centrale organisatie werk en inkomen, het UWV en de SVb of laat hij zich adviseren? Zo ja, door wie? Deze leden achten het denkbaar dat hierbij ook een rol weggelegd kan zijn voor de cliëntenraden en ondernemingsraden. Die zouden het recht van voordracht of zwaarwegend advies kunnen krijgen bij zowel de taakafbakening van de Raden van advies, de gewenste samenstelling als de personele invulling. Deelt de regering deze zienswijze?

De leden van de fractie van de ChristenUnie constateren dat de uitvoering in de nieuwe opzet in belangrijke mate een publiekrechtelijk karakter krijgt. Deze leden hebben reeds meermalen aangegeven zich in deze keuze te kunnen vinden. In het wetsvoorstel wordt ervoor gekozen het UWV, de Centrale organisatie werk en inkomen en de SVb het karakter van een ZBO te geven. Deze leden vragen zich af of dit de beste oplossing is. De ministeriële verantwoordelijkheden en bevoegdheden zijn in deze opzet tamelijk beperkt. De leden van de ChristenUnie-fractie onderschrijven de kritische opmerkingen van de Raad van State ter zake. De beantwoording van de regering in het Nader Rapport op dit onderdeel heeft deze leden nog niet overtuigd. Welke onoverkomelijke bezwaren zijn er tegen de keuze voor een interne verzelfstandiging in de vorm van een agentschap, waarbij de minister directer – en niet slechts op hoofdlijnen – kan sturen?

De leden van de fractie van de ChristenUnie hebben kennisgenomen van de beoogde tweeledige interne structuur van de Centrale organisatie werk en inkomen, het UWV en de SVb, met een Raad van bestuur en een Raad van advies. Zij zijn nog niet overtuigd van de wenselijkheid hiervan. De meerwaarde van een Raad van advies is hen niet duidelijk. Kan de regering meer expliciet aangeven welke negatieve gevolgen het achterwege laten van de Raad van advies zou hebben? Deze vragen komen wellicht ook voort uit de onduidelijkheid die nog bestaat over de exacte invulling van de bevoegdheden en taken van deze Raad. Welke concrete corrigerende bevoegdheden heeft de Raad van advies, ervan uitgaand dat de adviezen niet bindend zijn?

De leden van de SGP-fractie vragen of overwogen is ten aanzien van het UWV niet voor de ZBO-vorm te kiezen, en zo ja, om welke redenen daarvan is afgezien.

Voorts is het de leden van de SGP-fractie opgevallen dat er in de nieuwe structuur veel plaats is ingeruimd voor geformaliseerde adviesorganen. Naast de RWI en de Regionale platforms hebben ook de Centrale organisatie werk en inkomen, het UWV, de SVb en de diverse Raden van advies adviserende taken gekregen. Daarnaast is er al een aantal bestaande adviserende instanties, zoals de SER en de Stichting van de Arbeid. Zal de hoeveelheid adviesorganen niet leiden tot een te grote informatiestroom, de zogenaamde «overkill»? Is de regering van oordeel dat overlapping in adviserende taken is voorkomen?

De Raad van bestuur van de Centrale organisatie werk en inkomen, het UWV en de SVb behoren de adviezen van de Raad van advies bij de stukken te voegen die aan de minister worden aangeboden. Uiteindelijk moet de minister als toezichthouder op de uitvoering van het beleid van deze instellingen de stukken beoordelen. Wat is dan de meerwaarde van de Raad van advies?

3. De Raad voor Werk en Inkomen

De leden van de PvdA-fractie constateren dat de Raad voor Werk en Inkomen (RWI) een stimulerende en ondersteunende rol krijgt bij de beleidsontwikkeling op het beleidsterrein van werk en inkomen. De Raad kent onder andere subsidies toe aan sectorale, regionale en bedrijfsinitiatieven op het gebied van reïntegratie. Begrijpen deze leden het goed dat de subsidie wordt beheerd door een agentschap op het ministerie en dat de RWI alleen gemandateerd wordt om beslissingen te nemen over het verlenen ervan en dat het agentschap het bedrag vervolgens uitkeert aan het uitgekozen initiatief?

Hoe groot is het subsidiebudget en voor welke regelingen en voor welk bedrag is het precies beschikbaar? Wie controleert de toepassing en het resultaat van de gelden. Vallen deze bestedingen ook onder het nieuwe toezichtsorgaan?

Het ligt voor de hand dat de RWI cliëntenorganisaties betreft bij de totstandkoming van het beleidskader, zo schrijft de regering. Waarom zo vrijblijvend, vragen de leden van de PvdA-fractie zich af.

Deze leden kunnen zich vinden in een opzet waarbij de cliëntenorganisaties als onderdeel van de RWI in een separate kamer een zodanige functie vervullen dat hun adviezen en de reactie van de Raad daarop zichtbaar zijn. Deze leden vragen de regering om een nadere uitwerking zoals in het algemeen overleg over het grofontwerp SUWI is toegezegd. Het beleidskader is een belangrijk richtinggevend document dat bij de minister wordt ingediend. Hoe en wanneer neemt de Tweede Kamer kennis van het beleidskader, zo vragen de leden van de PvdA-fractie. Elders in het wetsvoorstel schrijft de regering dat het UWV zelf de premietarieven voor de WW en WAO vaststelt. De leden van de PvdA-fractie menen dat de premievaststelling op advies van de RWI zou moeten

plaatsvinden. Immers, transparantie in het kader van «checks-and-balances» is nodig en de hoogte van de premie is zowel voor werknemers als werkgevers van groot belang. Zij vragen de regering dit standpunt te volgen. Graag ontvangen zij commentaar.

De leden van de PvdA-fractie achten het een goede zaak dat de ESF-gelden die door een agentschap worden beheerd op advies van het RWI worden toegekend.

De leden van de VVD-fractie vernemen graag nog eens expliciet de status van de RWI. In de ogen van deze leden is de RWI een adviesorgaan en blijft de minister voor alle taken en organisatie en werkwijze van dit adviesorgaan voluit verantwoordelijk. Kan de regering dit standpunt onderschrijven? Kan voorts worden aangegeven of deze leden het juist zien, dat de RWI met zijn adviserende status eigenlijk zou kunnen worden beschouwd als een adviesorgaan zoals omschreven in Raad op maat? Indien dit niet zo is, waarin wijkt de RWI dan af van dat regime? Is de regering het met deze leden eens dat de ondersteuning conform de normale adviesorganen zou moeten plaatsvinden, en kan zij een vergelijking van de bestaande adviesorganen met de bijbehorende budgetten leveren? Betekent de mogelijkheid van de RWI tot het doen van onderzoek ook dat hij hiervoor zelf daarvoor alle personeel moet aanstellen of acht de regering een kleine staf en uitbesteding meer aangewezen? In hoeverre strekt de ministeriële verantwoordelijkheid zich tot eigen beleid van de Raad? Moet de Raad in zijn werkplan bijvoorbeeld van tevoren opgeven welk onderzoek, wanneer en voor welk budget hij voornemens is zelf of door anderen zinvol of noodzakelijk te achten? Kan de minister hierin wijziging aanbrengen vooraf om bijvoorbeeld andere organisaties deze opdracht te geven? Deze leden vragen dit omdat ook beide ZBO's in voorliggende wetsvoorstel taken op dit terrein hebben. Het is in de ogen van deze leden contraproductief en inefficiënt is om zowel ZBO's als andere adviesorganen taken op te dragen die door de RWI nogmaals zullen worden overgedaan. Kan de regering toezeggen dat het werkplan ook vooraf met de Kamer besproken en beoordeeld zal worden?

Verder vernemen de leden van de VVD-fractie graag een reactie op het volgende. Het opstellen van subsidieregels tot aan het besluit om subsidie toe te kennen wordt wel gemandateerd aan de RWI. Wordt hierbij, zoals deze leden reeds bovenstaand stelden, uitsluitend gedoeld op de afgesproken regelingen (BBSW, KVA en artikel 69 WW à f 150 miljoen maximaal)? Hoe verhoudt zich een eventuele verandering van budget ten opzichte van het budgetrecht van de Kamer? Verder blijft de feitelijke afwikkeling, zo blijkt uit de reactie van de regering op het advies van de Raad van State, een taak van een agentschap van het ministerie. Maar doordat het besluit om subsidie toe te kennen wordt gemandateerd, zou de minister volledig verantwoordelijk blijven. Welk agentschap wordt hier bedoeld? Het ESF-agentschap met tijdelijke status, zoals recent door de Kamer is toegekend? En kan worden aangegeven waarom voor het toekennen van deze subsidies voor reïntegratie wel gemandateerd zal worden en zoals deze leden verwachten voor het verdere arbeidsmarkt-instrumentarium niet (bijvoorbeeld ID-banen, WIW-budget, FWI etc.)?

De leden van de CDA-fractie stemmen in met de instelling van de RWI. Een goed arbeidsmarktbeleid kan niet zonden de betrokkenheid en medeverantwoordelijkheid van werkgevers en werknemers tot stand komen, zo menen deze leden. Zij worden nu in elk geval in adviserende zin betrokken bij de beleidsvoorbereiding. Daarnaast komt hun medeverantwoordelijkheid tot uitdrukking in de ontwikkeling van criteria voor (mede)financiering van sectorale en regionale arbeidsmarktinitiatieven en de toekenning van subsidies hiervoor. De leden van de CDA-fractie vragen hoe groot dit subsidiebudget jaarlijks zal zijn. Kan verder toegelicht worden op

welke wijze de verantwoordelijkheid voor de subsidieverlening en de subsidieverstrekking geregeld zal worden? Is het de bedoeling dat een agentschap de subsidies zal gaan verstrekken? Zo ja, welk agentschap is dat en waarom is hiervoor gekozen?

De leden van de CDA-fractie vragen of nog eens nader gemotiveerd kan worden waarom gemeenten vertegenwoordigd zijn in de Raad. Zij zijn weliswaar opdrachtgever van reïntegratie, maar dragen niet zoals werkgevers en werknemers medeverantwoordelijkheid voor de arbeidsmarkt als zodanig.

Cliënten en hun organisaties zijn belanghebbenden als het gaat om reïntegratie. Om die reden past een lidmaatschap van de RWI niet. Hun inbreng vanuit de positie die zij innemen in het reïntegratietraject kan echter waardevol zijn bij de advisering door de Raad. Kan aangegeven worden op welke wijze cliëntenorganisaties betrokken worden bij de advisering door de Raad? De leden van de CDA-fractie denken hierbij aan een aparte cliëntenkamer. Zij vragen om een reactie op deze suggestie.

De leden van de CDA-fractie menen dat de RWI voor het goed functioneren van de regionale platforms een belangrijke rol kan spelen. Met betrekking tot de informatievoorziening en informatie-uitwisseling tussen de regionale platforms ligt het voor de hand de RWI hierin een coördinerende rol te laten spelen. Zij vragen of de regering deze rol ook ziet.

De leden van de D66-fractie constateren dat in het voorliggende wetsvoorstel bepalingen zijn opgenomen met betrekking tot de RWI. Het is deze leden nog niet duidelijk hoe deze Raad gepositioneerd wordt in relatie tot de Kaderwet Adviescolleges en instellingswetgeving adviescolleges. Zij menen dat de RWI niet opgevat kan worden als een adviescollege in de zin van de Kaderwet adviescolleges. Zij vragen zich vervolgens af of er nu een aparte figuur wordt geïntroduceerd met verdergaande bevoegdheden dan mogelijk is in het kader van de Kaderwet Adviescolleges. Het komt de leden van de D66-fractie voor dat deze Raad verdergaande bevoegdheden kent dan aan gewone adviesraden worden toegekend. Moet deze Raad dan niet passen binnen de Kaderwet en zo ja, waarom wijkt de regering hiervan af?

De leden van de D66-fractie constateren dat één van de taken van de RWI is het opstellen van een beleidskader werk en inkomen en daarover overleg voeren met de minister. Deze leden constateren ook dat de minister alleen met redenen omkleed van deze voorstellen mag afwijken. Het bevreemdt hen dat dit ook expliciet in de wetstekst wordt vastgelegd. Volgens de leden kan het opstellen van een beleidskader werk en inkomen ook een taak van de minister zijn, waar de minister overleg over voert met de RWI. Nu het anders is bepaald, lijkt het de leden van de D66-fractie niet evenwichtig expliciet vast te leggen dat de minister alleen met redenen omkleed mag afwijken. Immers, de minister zal ook zonder dat dit expliciet wettelijk is vastgelegd wel motiveren. Kortom, de aan het woord zijnde leden vragen een nadere toelichting hierop.

Het valt deze leden op dat bij de opsomming van de onderwerpen van het beleidskader niet voorkomt de combinatie van zorg en arbeid. Dit betreuen hen, mede gezien in het licht van de doelstelling die Nederland zich heeft gesteld om de arbeidsparticipatie van vrouwen te vergroten. De leden van de D66-fractie willen ook ingaan op de taak van de RWI waar het het toekennen van subsidies betreft. De Raad stelt allereerst de criteria op, vervolgens worden die goedgekeurd en in een ministeriële regeling vastgelegd. Het is deze leden nog steeds niet helder hoe groot de omvang van die subsidies is en wat de reden is om subsidieverstrekking bij een raad onder te brengen. Graag ontvangen zij een reactie.

De leden van de D66-fractie stellen dat het met de cliëntparticipatie in of bij de Raad van Werk en Inkomen mager gesteld is, zo niet helemaal aanwezig. Zij vragen de regering hier nader op in te gaan, met name op

een bestuursvertegenwoordiging, cliëntenkamer, cliëntenraad of een Raad voor de Cliënt Werk en Inkomen.

De leden van de D66-fractie constateren dat de RWI ook overleg voert met de minister over het beleid met betrekking tot de door het UWV vast te stellen premiepercentages wachtgeldfondsen. De leden van de D66-fractie vragen waarom die taak bij de RWI is neergelegd.

De leden van de SGP-fractie vragen een nadere argumentatie voor de keus om de bevoegdheid van de minister om subsidies te verlenen voor activiteiten gericht op bevordering van inschakeling van uitkeringsgerechtigden en werkzoekenden te mandateren aan de RWI. Deze leden vragen een nadere reactie op de kritiek dat daarmee een ongelukkige vermenging met de adviserende taak van deze Raad aan de orde is.

4. De Centrale organisatie voor werk en inkomen

De leden van de PvdA-fractie merken op dat de Centrale organisatie werk en inkomen zo volledig mogelijk de noodzakelijke gegevens en bewijsstukken verzamelt. In hoeverre voelt de Centrale organisatie een prikkel om de gegevens zo goed mogelijk te verzamelen, verifiëren en te valideren. De VNG plaatst hier vraagtekens bij. Graag ontvangen deze leden een reactie. Als er geen direct belang is, is het gevaar van vervuilde of onvolledige informatie groter. Niet geverifieerde of gevalideerde informatie behoort niet overgedragen te worden, volgens deze leden. In hoeverre is de Centrale organisatie gemachtigd om bestanden te raadplegen ter verificatie van gegevens, zo vragen de leden van de PvdA-fractie. Uit achterliggende stukken blijkt dat de toegang van de Centra voor Werk en Inkomen (CWI) tot het GBA beperkt is. Op grond daarvan kunnen verschillende toetsen niet worden uitgevoerd. De leden van de PvdA-fractie vragen de regering een geactualiseerde versie van het referentiewerkproces voor te leggen, gebaseerd op nieuwe onderzoeksresultaten. Deze leden vragen tevens de verzekering dat alleen geverifieerde gegevens (niet vervuilde) door het CWI zullen worden doorgeleid naar gemeente en UWV.

Met verbazing zeggen de leden van de PvdA-fractie te hebben gelezen dat de regering een uniform basismodel CWI voorstaat. Deze leden gaan ervan uit dat eerdere toezeggingen van de regering om verschillen toe te staan in modulair maatwerk en dit voorstel elkaar hebben gekruist. Deze leden vragen een bevestiging van dat vermoeden en vragen de regering het wetsvoorstel hierop aan te passen.

De leden van de PvdA-fractie vragen of de CWI's ook diensten gaan verkopen of tegen geld gaan aanbieden? Dit lijkt deze leden een ongewenste situatie.

Voorts vragen zij hoe de Centrale organisatie haar kennis van de arbeidsmarkt en kwetsbare doelgroepen actueel zal houden. Is een verplichting tot het aanmelden van vacatures wenselijk en mogelijk, vragen de leden van de PvdA-fractie.

In de ICT-rapportage is te lezen dat het CWI alleen toegang tot het GBA heeft voor de naw-gegevens. Voor het verkrijgen van een uitkering is dit een te beperkte gegevensset. Past de regering het referentiewerkproces hierop aan? Hoe staat de Registratiekamer tegenover het verder toegankelijk maken van GBA-gegevens? Op welke wijze zal in de regelgeving gewaarborgd worden dat de doorlooptijd van de uitkeringsaanvraag lang genoeg is om aan de wettelijke vereisten te voldoen, zonder in een bevoorschotting situatie terecht te hoeven komen. Welke financiële prikkels en sancties zijn er indien als gevolg van het tekortschieten van de ene organisatie de andere die zelf risicodragend is niet meer aan de vereiste prestatie kan voldoen, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

In verband met de activering en controle vragen de leden van de PvdA-fractie met welke frequentie de fase 1 klanten in het CWI moeten verschijnen. Is de regering het ermee eens dat, mede gezien de snel afnemende kans op werkhervatting, na vier weken deze klanten iedere week in het CWI zouden moeten verschijnen?

Tevens willen de leden van de PvdA-fractie weten of registratie van etniciteit door de CWI voldoende is om zicht te hebben op het resultaat van reïntegratie. In hoeverre is hierin afstemming met de registraties van UWV en gemeenten nodig. De ervaring uit het verleden heeft geleerd dat dubbeltellingen en gebrek aan werkelijk inzicht in werkzoekende bestanden nieuwe en verbeterde aandacht vragen. De regie op registratie en effect meting zal ergens gelegd moeten worden waardoor dubbeltellingen geen inzichten meer versluieren. Waar wordt dat geregeld en wie heeft de regie, zo vragen de leden van de PvdA-fractie. Waarom wordt de intake van de nieuwkomers tot een administratieve intake terug gebracht, vragen deze leden.

De leden van de VVD-fractie constateren dat in de huidige Arbeidsvoorzieningswet de mogelijkheid bestaat dat er op de kostenloze basistaken ten aanzien van bemiddeling extra's kunnen worden gevraagd. Zo kunnen werkgevers verdergaande selectie van kandidaten voor een vacaturevervulling tegen betaling aanvragen. Ook cliënten kunnen tegen betaling gebruik maken van extra voorzieningen. In hoeverre zullen alle diensten die boven de basistaken uitgaan tegen betaling mogelijk zijn in een CWI? Of beperkt de dienstverlening zich uitsluitend tot de in de wet genoemde taken? Zo ja, kan dan nog eens precies worden aangegeven welke afbakening de regering in de nieuwe structuur neerlegt ten opzichte van de huidige werkwijze van Arbeidsvoorziening?

De leden van de CDA-fractie hebben vraagtekens bij de meerwaarde die de nieuwe CWI-kantoren zullen hebben. Allereerst vragen zij om nader in te gaan op de motivering om niet meer aan te sluiten bij het SWI-proces van onderaf, maar te kiezen voor een ZBO met verschillende kantoren. Juist het draagvlak in de regio bevordert een klantvriendelijke en integrale dienstverlening.

Zij begrijpen verder dat het CWI slechts voor de Algemene bijstandswet (Abw) en de Werkloosheidswet (WW) de eerste intake doet. Voor alle overige wettelijke uitkeringen (WAO, Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers, Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen, Algemene ouderdomswet, Algemene nabestaandenwet, Algemene kinderbijslagwet) dient de cliënt bij een ander loket te zijn. Als belangrijkste taak van het CWI zien zij dan ook de basisdienstverlening van Arbeidsvoorziening, eerste bemiddeling, reïntegratieadvies, fase-indeling. In feite is van integrale dienstverlening geen sprake.

De leden van de CDA-fractie zien geen reden om de intake voor de bijstand via het CWI te laten lopen. Gemeenten blijven uiteindelijk verantwoordelijk voor de claimbeoordeling en uitkering. Waarom is niet voor de omgekeerde weg gekozen en via de gemeenten de cliënt naar het CWI verwijzen voor het reïntegratieadvies. Ook vrezen zij dubbele intakes en systeemovergangen met de UWV en de gemeenten. De UWV en gemeenten zijn verantwoordelijk voor beslissingen die zij op grond van de aangedragen gegevens door het CWI nemen.

Regionale en lokale differentiatie in de afspraken tussen CWI's en gemeenten zijn van belang voor een klantvriendelijke en efficiënte uitvoering. De leden van de CDA-fractie vragen of deze differentiatie ook daadwerkelijk mogelijk is. Zij verwijzen daarbij naar artikel 16, waar geen mogelijkheid wordt geboden tot flexibiliteit, voor wat betreft de

uitkeringsaanvraag. In hoeverre kunnen daadwerkelijk afwijkende afspraken gemaakt worden?

De leden van de CDA-fractie constateren dat fase 1-cliënten allereerst door het CWI naar werk zullen worden bemiddeld. Hoe intensief kan en zal deze dienstverlening door het CWI zijn? Een van de taken van het CWI is dan ook «activering en controle». De wijze waarop het CWI deze taak inhoud geeft, heeft gevolgen voor bijvoorbeeld de instroom in de bijstand. Op welke wijze kunnen gemeenten, die financieel risico dragen voor de bijstand, het beleid van het CWI op dit punt beïnvloeden? Welke prikkel ligt er voor het CWI om de controletaak goed vorm te geven en informatie hierover aan UWV of gemeente door te geven? De leden van de CDA-fractie menen dat het ook voor fase 1-cliënten voor de hand ligt om de reïntegratie onder verantwoordelijkheid van de gemeenten of UWV te laten plaatsvinden, eventueel bij het CWI. Graag vernemen ze een reactie op deze suggestie.

De leden van de CDA-fractie hebben reeds eerder gepleit voor onderbrengen van de uitvoering van de Wet Arbeid Vreemdelingen (WAV) in een apart agentschap. Een consequente en effectieve uitvoering van de wet vergt dat de uitvoerders onafhankelijk ten opzichte van directe belangen van individuele werkgevers staan. Ook betekent dit dat er voldoende budget en menskracht en specifieke deskundigheid beschikbaar dient te zijn. Uitvoering in de regionale CWI's heeft dan ook niet de voorkeur van deze leden. Een agentschap biedt wel de mogelijkheid tot onafhankelijk uitvoering met een geoordekt budget. Zij vragen om een reactie van de regering hierop.

Verder vragen de leden van de CDA-fractie naar de uitvoering van de ontslagtaak. Op welk niveau zal deze taak uitgevoerd worden? En zal ook de ontslagcommissie een rol blijven spelen?

De leden van de fractie van D66 hebben nog enkele opmerkingen aangaande de CWI's. Bij de beoordeling van cliënten wordt gebruik gemaakt van een administratieve indeling van de cliënt werkzoekende. Uit de FNV-wachtkamerenquêtes blijkt dat fasering buiten de belevingswereld van cliënten ligt en dat, indien de betekenis van fase 1 doordringt, men sterk gekant is tegen de daaraan verbonden uitsluiting van dienstverlening en bij fase 4 tegen de daaraan verbonden stigmatisering. Kan de regering hierop reageren?

De leden van de D66-fractie zijn met de FNV van mening dat fasering en het gespreksprotocol «kansmeter» op zich nuttige instrumenten zijn maar ook niet meer dan dat. In de beoordeling van de afstand tot de arbeidsmarkt bestaat geen feilloos objectief instrument. Een formele hantering van de kansmeter en de daaraan verbonden fasering leidt tot verstarring en het ontnemen van de kans aan werkzoekenden op duurzame reïntegratie. Een formele invulling zou volgens de FNV vermeden kunnen worden door in de wetsbehandeling nadrukkelijk aan te geven dat de CWI-consulent de ruimte heeft om met inachtneming van de arbeidsmarkt en in overleg met de cliënt tot een reïntegratieadvies te komen met de daaraan gekoppelde administratieve indeling. Vervolgens zouden de leden van de D66-fractie van de regering graag argumenten willen horen waarom zij niet heeft besloten tot het geven van de mogelijkheid van beroep tegen de fase-indeling?

De leden van de D66-fractie vragen de regering in te gaan op de kritiek van de FNV dat er een uitvoeringssysteem komt dat in zijn samenhang nauwelijks aan cliënten uit te leggen valt. Zij doelen op de ingewikkelde indeling naar groepen wat de bemiddeling naar werk betreft. Het gaat om twee hoofdgroepen werkzoekenden in fase 1 enerzijds en fase 2 tot en met 4 anderzijds. Bij werkzoekende fase 1 is het CWI het loket. De

overigen krijgen te maken met het volgende beeld: nieuwe WAO-ers bij het UWV; oude WAO-ers bij het UWV; niet-uitkeringsgerechtigden bij de gemeente; bijstandsgerechtigden bij de gemeente.

Gezien het feit dat sommige mensen redelijk ver moeten reizen naar het dichtstbijzijnde CWI, vragen de leden van de D66-fractie nogmaals aandacht voor de opvatting van de FNV dat mensen die door het CWI gevraagd worden om in persoon op het CWI te verschijnen een adequate reiskosten vergoeding ontvangen. Graag ontvangen zij een reactie van de regering.

De leden van de fractie van D66 zouden graag nogmaals bevestigd willen zien dat gemeenten de ruimte hebben om maatwerk te bieden, mits het CWI aan bepaalde minimumvereisten voldoet. Blijkbaar bestaat hier nog onduidelijkheid over bij gemeenten.

De leden van de fractie van D66 verzoeken de regering nader in te gaan op het rapport van Prof. Dr. J. Veenman over de mogelijke effecten van de SUWI-operatie op de arbeidsbemiddeling van allochtonen. Bij de inrichting van CWI's wordt nogal uitgegaan van de zelfredzaamheid van cliënten. Prof. Veenman vraagt zich af of dat voor werkzoekenden uit de etnische minderheden goed zal werken. Graag een reactie hierop. Speelt dit een rol bij het invullen van het case-managementconcept?

Op welke termijn zal de Nationale vacature- en sollicitantenbank beschikbaar zijn? Op welke basis kunnen uitzendbureaus en (commerciële) intermediairs hun vacatures presenteren dan wel vacatures uit de Nationale vacature- en sollicitantenbank benutten? Is dit gratis dienstverlening of moet daarvoor worden betaald, zo vragen de leden van de D66-fractie zich af. Daarnaast vragen zij of daarover overleg gevoerd is met de ABU. Uit een brief van 28 februari 2001 blijkt dat zij moeite hebben met de wijze waarop de grenzen van de actieve arbeidsbemiddeling zijn getrokken. Graag ontvangen zij meer uitleg hierover.

De leden van de D66-fractie vragen hoe de taken in het kader van ondersteuning van sectorale, regionale en categorale beleid zich verhouden tot de taken van de Raad voor Werk en Inkomen dienaangaande.

De leden van de fractie van D66 willen graag een reactie van de regering op de brief van de RZO waarin zij pleiten voor het voeren van sectorbeleid door de CWI's. Zij dringen met name aan op effectieve ondersteuning voor het voeren van sectorbeleid. Op welke wijze zal dit gestalte worden gegeven, zo vragen de leden van de D66-fractie zich af? Deze leden vragen of deze taak niet beter kan worden uitgevoerd door het UWV in het kader van de poortwachtersfunctie WW.

De leden van de fractie van D66 zouden graag een reactie van de regering willen horen op het voorstel van Divosa om wettelijk vast te leggen dat validatie en verificatie van gegevens bij het CWI plaats vindt en dat explicieter wordt benoemd dat het toezicht zich ook richt op de gegevens uitvraag door het CWI. Ook de gemeente Den Haag (namens de G4) en de VNG wijzen er op dat, wanneer er geen verificatie plaats vindt op het CWI, de gemeente zich genoodzaakt zal voelen de cliënt alsnog op te roepen voor een gesprek en zo de gedachte dat iemand maar 1 keer zijn verhaal hoeft te vertellen onder vuur komt. Uit diezelfde brief blijkt dat gemeente Den Haag in algemene zin de ruimte wil behouden om met nieuwe klanten een intakegesprek te kunnen voeren. Uit de algemeen overleggen menen de leden van de D66-fractie te hebben begrepen dat dit uitdrukkelijk niet de bedoeling is. Op welke wijze denkt de regering te voorkomen dat mensen toch weer bij iedere instantie opnieuw hun verhaal moeten doen en tegelijkertijd aan de betrokken instanties de mogelijkheid blijft

geven om hun poortwachterfunctie waar te maken? Gezien de brieven van Divosa en VNG is men hier in praktijk niet gerust op.

De leden van de GroenLinks-fractie vragen of het juist is dat de jonge-handicapte in het nieuwe stelsel niet langs het CWI hoeft voor de aanvraag van de Wajong-uitkering en de claimbeoordeling en de reïntegratie daarmee beide onder de verantwoordelijkheid van de UWV vallen. Is het niet beter als de claimbeoordeling wordt gescheiden van de beoordeling van de reïntegratiemogelijkheden van de jonggehandicapten? Wat zijn de overwegingen om dit niet te scheiden? Is het niet beter om de beoordeling van de reïntegratiemogelijkheden van jonggehandicapten binnen het CWI plaats te laten vinden?

Waarom is er niet voor gekozen dat de toelating van de Wet sociale werkvoorziening (WSW) bij het CWI onder te brengen? Bestaat het risico niet dat mensen met een verstandelijk handicap van het kastje naar de muur worden gestuurd?

Volgens de reactie van de Centrale ondernemingsraad UWV wordt er voor de functies bij de CWI's een hoger opleidingsniveau gevraagd dan UWV-medewerkers nu hebben. Wordt hiermee rekening gehouden in het migratietraject? Welke maatregelen zijn hiervoor genomen Is het juist dat er salarisafbouw plaats vindt bij herplaatsing in een lager ingeschaalde functie als gevolg van de veranderingen door SUWI, zo vragen de leden van de GroenLinks-fractie.

De leden van de fractie van de ChristenUnie hebben er kennis van genomen dat de één-loket-gedachte nog verder gestalte kan krijgen in de nabije toekomst. Daarbij zullen de bedrijfsverzamelgebouwen een belangrijke rol spelen. Is hun indruk juist dat in de eerste periode na inwerking-treding van de wet de één-loket-gedachte nog maar beperkt gestalte zal krijgen?

De leden van de fractie van de ChristenUnie vragen nog aandacht voor de suggestie om de reiskosten te vergoeden als cliënten door het CWI wordt gevraagd daar te verschijnen of op grond van de wet verplicht zijn zich daar te melden.

5. De Sociale Verzekeringsbank

De leden van de CDA-fractie vragen welke wijzigingen precies in de bestuurlijke inrichting van de SVb aangebracht worden en welke wijziging in de taken voorgesteld zal worden. Wat is de noodzaak van deze wijzigingen? Zij vragen tevens om een uitgebreide reactie op de uitvoerbaarheidstoets die door de SVb is uitgevoerd. Op welke punten is in het definitieve wetsvoorstel rekening gehouden met de opmerkingen en vragen van de SVb en op welke punten niet?

De leden van de D66-fractie wijzen op de brief van de SVb en gaan op de punten in die in die brief vermeld staan. Deze leden zijn met de SVb van mening dat de taakomschrijving van de SVb tamelijk summier is. Zij zouden graag zien dat de regering ingaat op de kritiek dat verschillende taken niet genoemd worden. Het gaat bijvoorbeeld om het vaststellen van de premie Anw en de bevoegdheid om beleidsregels te stellen.

De leden van de fractie van D66 zouden ook graag meer duidelijkheid van de regering willen krijgen omtrent de mogelijkheid tot het uitvoeren van andere taken door de SVb. Gaat de SVb er terecht vanuit dat artikel 25, derde lid, van de OSV 1997, waarin is bepaald dat de aangegeven minister toestemming kan verlenen tot het vervullen van andere taken, wordt gehandhaafd?

Kan de regering ingaan op de wens van de SVb om niet al in het jaarplan voornemens met betrekking tot het uitbesteden van taken kenbaar te

moeten maken? Daarnaast zouden de leden van de D66-fractie graag meer duidelijkheid willen hebben omtrent het begrip «uitbesteding» en waar de grenzen liggen.

Het is de leden van de D66-fractie niet geheel duidelijk in hoeverre de SVb vrij is in het beslissen over de manier waarop zij bereikbaar wil zijn voor haar klanten. Kan de regering daar nader op ingaan?

De leden van de GroenLinks-fractie stellen vast dat de SVb op verzoek van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid een uitvoerbaarheids-toets heeft verricht. In het algemeen vindt de SVb het wetsvoorstel en de bijbehorende toelichting erg globaal, omdat sommige taken geheel niet worden genoemd en het soms onduidelijk is of bepalingen en voorschriften wel of niet op de SVb van toepassing zijn. Hoe beoordeelt de regering deze kritiek en met welke argumenten kan zij dat weerleggen? Komt er alsnog een afzonderlijke en expliciete behandeling van de SVb in het wetsvoorstel? Zo nee, waarom niet?

De leden van de ChristenUnie-fractie wijzen op de kritiek van de SVb op het voorliggende wetsvoorstel. Er wordt geen systematische en volledige taakomschrijving van de SVb gegeven, zoals bijvoorbeeld wel gebeurt ten aanzien van de UWV. De SVb pleit ervoor als uitvoeringsorgaan een afzonderlijke, expliciete behandeling in de wet te krijgen. Wil de regering hierop reageren?

6. Het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

De leden van de PvdA-fractie lezen in de memorie van toelichting dat het UWV een polisadministratie zal voeren, met behulp van de in de eigen administratie aanwezige gegevens. Dit is nieuw en zal alleen mogelijk zijn met behulp van nog aanhangige voorstellen van de regering in het kader van de administratieve lastenverlichting en vereenvoudiging in de sociale-zekerheidswetten. In hoeverre is het wetsvoorstel SUWI afhankelijk van de andere genoemde voorstellen en legt dit geen druk op de discussie die in het kader van de voorstellen nog in de Kamer moet worden gevoerd, vragen de leden van de PvdA-fractie.

De regering stelt dat de polisadministratie van het UWV niet alleen ten dienste zal staan van de SV-taken, maar ook van andere taken en instanties. Kan hier een toelichting gegeven worden, zo vragen deze leden.

De leden van de PvdA-fractie vragen welke kosten – zoals renteverlies – samenhangen met het achteraf innen van premies en welke besparingen daar tegenover staan. In hoeverre kan het recht op uitkering tijdig worden vastgesteld als het recht door premie-inning achteraf pas laat kan worden vastgesteld. Welke kosten hangen met de bevoorschotting en verrekening van de uitkering samen?

Het Lisv heeft kritiek geuit op de taak van het UWV om voorgenomen wet- en regelgeving aan een uitvoeringstoets te onderwerpen. Wat is de reactie van de regering op die kritiek, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

Op dit moment kent het UWV geen (extra) financiële prikkel bij reïntegratie, zoals de gemeente (FWI) en de werkgevers (Pemba) die wel kennen. In het grofontwerp SUWI wordt erkend dat het een probleem is en dat de Kamer later geïnformeerd wordt over mogelijke oplossingen. Zijn inmiddels al denkrichtingen te melden, vragen de leden van de PvdA-fractie.

De regering is voornemens het UWV voorlopig toe te staan bestaande bovenwettelijke regelingen te blijven uitvoeren. Kan een nadere – meer principiële – toelichting worden gegeven, naast de praktische dat het efficiënter is lopende processen niet te onderbreken, vragen de leden van de PvdA-fractie.

Daarnaast willen de leden van de PvdA-fractie welke bovenwettelijke regelingen mogen worden uitgevoerd. Voor welke soort van regelingen

en voor welke uitvoeringsorganisatie geldt dit? Is er sprake van concurrerende marktтарieven? Is er sprake van een regeling die te zijner tijd afgebouwd moet worden? Hoe vindt het toezicht daarop plaats?

Het fondsbeheer en het geïntegreerd middelenbeheer worden overgebracht van het Lisv naar het UWV, echter de beleggingsactiviteiten maken geen onderdeel meer uit van het fondsbeheer. De leden van de PvdA-fractie vragen wie de beleggingsactiviteiten overneemt.

De leden van de PvdA-fractie vinden de inschakeling van de UWV na 52 weken onvoldoende. Zij vragen op dit onderdeel een herziening van het SUWI wetsvoorstel. Naast de werkgever zal ook de individuele werknemer gerechtigd moeten zijn de UWV en daarmee het publieke instrumentarium in te schakelen ter voorkoming van blijvende uitval. Graag ontvangen zij een reactie.

De leden van de VVD-fractie zeggen tijdens de hoofdlijnenbatten over SUWI nadrukkelijk aandacht te hebben besteed aan de mogelijke vermindering van administratieve lastendruk en aan het zo compact en doeltreffend mogelijk houden van de omvang en werkwijze van het UWV. Zij bepleiten derhalve zoveel mogelijk uitbesteding waarover zij graag van de regering meer duidelijkheid ontvangen. Wat kan en mag wel worden uitbesteed door het UWV? Deze leden wijzen daarbij onder meer op verzoeken van diverse maatschappelijke inbrengen, waaronder het SFS, die hierover diverse brieven aan de regering verstuurd. Graag ontvangen deze leden een duidelijker omschrijving over de criteria waaronder het UWV kan en zal uitbesteden en om welke taken of taakonderdelen het daarbij zal gaan. Overigens vindt de Registratiekamer dat regelgeving met betrekking tot de uitbesteding in de wet vastgelegd zou moeten worden. Hoe komt de regering hieraan tegemoet? Vindt de regering met de Registratiekamer dat kerntaken niet mogen worden uitbesteed en wat verstaat zij dan exact onder kerntaken en wat niet? Verder hebben deze leden om een nader onderzoek naar de vooren nadelen van premie-inning door de Belastingdienst gevraagd. Deze leden kregen niet alleen tijdens de hoofdlijnenbatten de toezegging dat hiernaar gekeken zou worden, ook werd dit tijdens de begrotingsbehandeling in december 1999 reeds toegezegd. Deze toezegging is telkenmale niet waargemaakt. Wel werd opnieuw de toezegging gedaan dat in de behandeling van het voorliggende wetsvoorstel uitgebreid hierop zou worden ingegaan. Deze leden verwachten dan ook niet anders dan een degelijke uitleg. Dit temeer daar ook het Adviescollege toetsing administratieve lasten (Actal) nadrukkelijk aangeeft dat bijvoorbeeld rechtstreekse doorsluiting van gegevens van Belastingdienst en UWV naar het CBS, berichtgeving meer op kwartaalbasis in plaats van op maandbasis, integratie van de administraties van Belastingdienst en UWV alsook verregaande edificatie, grote administratieve lastenvermindering mogelijk maken. Deze leden zouden graag goed gemotiveerd willen zien waarom de diverse aanbevelingen niet worden opgevolgd, behoudens de beaming dat ICT op termijn mogelijk besparingen oplevert.

De leden van de VVD-fractie verbazen zich overigens over de geboden mogelijkheid tot bovenwettelijke premie-inning door het UWV. Ten principale is met de SUWI II discussie een zo strikt mogelijke scheiding aangebracht tussen wat publiek en privaat moet gaan worden uitgevoerd. Deze leden gaan hoe dan ook uit van een maximale benutting van private uitvoeringsmogelijkheden. Zij hebben uit één van de onderzoeksrapporten vernomen dat de aanpassing van de ICT-structuur mede zo kostbaar is door de noodzaak om de ICT in te richten voor zowel de wettelijke als de bovenwettelijke collecterende functies. Alhoewel de regering kennelijk dit principe van scheiding van collecterende functies eigenlijk ook wel als

uiteindelijk doel voor ogen heeft, wordt toch ruimte gecreëerd om onder «strikte voorwaarden en op zeer beperkte schaal» het UWV diverse bovenwettelijke trajecten uit te laten voeren. Voor nieuwe regelingen verwijst men vervolgens wel weer naar de private markt. De leden van de VVD-fractie achten de onderbouwing en uitwerking van dit onderdeel van het wetsvoorstel niet overtuigend en bovendien concurrentievervalsend. Graag ontvangen zij een reactie en een zeer exact overzicht om welke bovenwettelijke regelingen het hier gaat en onder welke exacte criteria. Tevens vernemen zij een heldere uiteenzetting waarom deze voorgestelde uitwerking niet of slechts in geringe mate concurrentievervalsend is. Overigens hebben deze leden al vaker aangegeven dat zij bepaald geen voorstander van diverse bovenwettelijke aanvulling op publieke voorzieningen zijn. Op deze wijze wordt deze regeling geïnstitutionaliseerd en werkt zij wellicht ten nadele van toekomstige aanpassingen van bijvoorbeeld de WAO-wetgeving.

De leden van de VVD-fractie hebben reeds aangegeven dat naast een goede ICT-inrichting, ook betrokkenheid en samenwerking van de uitvoering van zeer groot belang wordt geacht. Alhoewel in diverse wetgeving al in het verleden deze samenwerkingsverplichting was opgenomen, zorgde dat allerminst voor de zo zeer noodzakelijke samenwerking en goede overdracht van cliënten. Deze leden stellen het voorkomen van instroom van cliënten voorop en indien dit onverhoopt toch nodig blijkt, zal in de uitvoeringsorganisatie, die verantwoordelijk is voor betreffende cliënt, de reïntegratie bij voorrang aandachtspunt moeten zijn. Dit betekent dat de inrichting van de werkprocessen van het UWV geen onnodige interne schotten mag vertonen.

Naar deze leden menen begrepen te hebben zal door middel van teamvorming per cliënt, samen met de toegewezen casemanager een beoordeling en trajectopzet en begeleiding worden ingericht? Kan de regering dit nog eens uiteenzetten? Daarbij ware aandacht te besteden aan de overdrachtsmomenten van de ene casemanager naar de eventuele volgende casemanager (de zogenaamde «warme overdracht»). Kan bovendien worden aangegeven welke aansporingsinstrumenten c.q. prikkels en/of sancties er voor de betreffende uitvoeringsinstanties bestaan in geval deze aanpak tekort schiet?

De leden van de CDA-fractie constateren dat de regering veel verwacht van het UWV, te weten kwaliteitsverbetering, besparing op uitvoeringskosten en een meer activerende werking. Deze leden menen echter dat de komende jaren deze doelstellingen niet bereikt zullen worden, vanwege reorganisatie en gerichtheid op de eigen organisatie. Tevens vrezen zij dat op termijn het UWV zich zal richten op een goede uitkeringsverzorging. Graag een reactie van de regering op deze twijfels.

De leden van de CDA-fractie misten een meer principiële beschouwing over het uit- en inbesteden van taken door de UWV. Vorig jaar heeft de regering besloten om ten aanzien van de SVb en de uitbetaling van de AOW principieel te kiezen voor uitvoering en uitbetaling van de wettelijke verzekering AOW door de SVb en te verbieden dat pensioenfondsen de uitbetaling zouden blijven doen. Tegelijkertijd is besloten dat de SVb geen private taken mag uitvoeren. Hoe verhoudt zich dit tot de mogelijkheden die het UWV krijgt om wel private regelingen uit te voeren? De leden van de CDA-fractie menen dat hier sprake is van inconsistent en weinig principiële beleid. Verder vragen zij naar de marktpositie van het UWV als het gaat om de uitvoering van bovenwettelijke regelingen? Is er wel sprake van eerlijke concurrentieverhoudingen? Als een sector besluit om de bovenwettelijke regelingen elders te laten uitvoeren, verstrekt het UWV de gegevens dan kosteloos?

Zij vragen voorts welke niet-wettelijke, private activiteiten het UWV op grond van de wet mag uitvoeren. Wat zijn de voornemens met betrekking

tot de uitvoering van bovenwettelijke regelingen? Zal er actief gecommuniceerd worden dat het UWV sectorale regelingen kan en wil uitvoeren? Welke taken mag het UWV op grond van de wet uitbesteden? En welke taken zal het UWV naar verwachting uitbesteden? In dit verband vragen deze leden naar de ontvlechting van de huidige uitvoeringsinstellingen. Hoe wordt omgegaan met de taken die nu uitbesteed zijn?

Tevens vragen de leden van de CDA-fractie aandacht voor enkele sectoren die de premie-inning laten verzorgen door bedrijfstakfondsen die ook sectorspecifieke regelingen uitvoeren. Deze gezamenlijke uitvoering betekent voor de werkgevers in de sector een aanzienlijke lastenvermindering ten opzichte van de situatie dat het UWV de premie-inning zou gaan verzorgen. Zij vragen of deze vorm van samenwerking in de toekomst kan blijven bestaan en als dat niet het geval is vragen zij naar een uitgebreide motivering op dit punt.

De leden van de CDA-fractie vragen in dit verband naar de contacten die het UWV met sectoren en bedrijfstakken zal onderhouden. Met name als het gaat om reïntegratie ligt samenwerking met sectorale initiatieven of regionale initiatieven voor de hand. Zal de huidige sectorspecifieke kennis die bij de uitvoeringsinstellingen aanwezig is behouden blijven? Ook voor de uitvoering van met name de WW is kennis van de omstandigheden in de bedrijfstak van belang. In hoeverre wordt deze deskundigheid behouden voor het nieuwe UWV?

Deze leden vragen ook aandacht voor de informatievoorziening per sector. Om een goed preventie- en reïntegratiebeleid op sectoraal niveau te kunnen voeren is informatie over onder meer instroom en uitstroom per sector van groot belang. Zal deze informatie ook apart geregistreerd blijven en beschikbaar blijven?

Een van de uitgangspunten van SUWI is klantvriendelijkheid. De leden van de CDA-fractie vragen of het UWV in alle CWI-kantoren alle diensten voor cliënten zal leveren. Verder vragen zij op welke wijze de klantmanager in het hele proces gepositioneerd wordt. Kan daarop nog eens nader worden ingegaan, mede in het licht van de drie kolommenstructuur die gekozen wordt. Zal er voldoende communicatie tussen de kolommen zijn, bijvoorbeeld als het gaat om klanten met een gecombineerde uitkering WW en WAO?

De leden van de CDA-fractie hechten aan goede handhaving en opsporing van handhaving en fraude. Gekozen is voor een opsplitsing van deze taken over de drie kolommen. Is hiermee een strikte en adequate handhaving gegarandeerd?

De leden van de D66-fractie vragen de regering in te gaan op de brief van de SFS waarin wordt gepleit voor samenwerking tussen publieke en private instanties om de beste maatschappelijke oplossing te vinden voor het combineren van premie-inning van wettelijke en bedrijfstakeigen regelingen. De volledige verantwoordelijkheid blijft bij de UWV rusten. Ook vragen deze leden de regering in te gaan op de definitie van kern-taken die in overleg met Sfb, UOSV en Lisv is geformuleerd.

De leden van de D66-fractie constateren dat in het wetsvoorstel ervoor gekozen is om het UWV toe te staan de uitvoering te verzorgen van werkzaamheden met betrekking tot de huidige bovenwettelijke uitkeringen op WW, Ziektewet (ZW), WAO en Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening zelfstandigen (WAZ). Nieuwe regelingen die door sociale partners op dit gebied worden overeengekomen, zullen op de private markt moeten worden ondergebracht, tenzij deze regelingen overeenkomen met regelingen die thans worden uitgevoerd door uitvoeringsinstellingen. De leden van de D66-fractie merken op dat voorliggende wetsvoorstel uitgaat van een scheiding tussen publieke en private taken, maar die scheiding niet

wordt doorgezet in het hoofdstuk over het UWV in de memorie van toelichting. Deze leden pleiten ervoor dat het UWV slechts publieke regelingen mag uitvoeren. Bij de uitvoering van de bovenwettelijke regelingen blijft op deze wijze naar de mening van deze leden vermenging van publieke en private taken bestaan. In concreto betekent dit dat sectoren de ruimte hebben om bovenwettelijke regelingen door het UWV of door een andere uitvoeringsorganisatie te laten uitvoeren. Volgens de leden van de D66-fractie ontstaat er dan een oneerlijke concurrentie. Indien de UWV namelijk de premieheffing en/of de uitkeringen verzorg voor bovenwettelijke regelingen dan ontstaat voor deze regeling onvermijdelijk een kostenvoordeel. Deze leden betwijfelen of het uitvoeren van bovenwettelijke regelingen door het UWV de mededingingsrechtelijke toets kan doorstaan.

De leden van de GroenLinks-fractie kunnen de regering volgen in de keuze bepaalde niet-wettelijke taken die nu door uitvoeringsinstellingen worden uitgevoerd ter wille van continuïteit en beperking van reorganisatielasten ook door het UWV te laten uitvoeren. Ook wordt de mogelijkheid geopend om nieuwe regelingen, die door sociale partners worden afgesproken en die vergelijkbaar zijn met de huidige regelingen, door het UWV te laten uitvoeren. Hoe ruim is deze mogelijkheid? Ligt de nadruk op het gegeven dat het regelingen van de sociale partners moeten zijn die min of meer aanvullend zijn op de wettelijke regelingen of worden de regelingen heel precies geijkt op de bestaande regelingen. Wie beslist uiteindelijk of regelingen door het UWV mogen worden uitgevoerd? Kunnen marktpartijen die ook belangstelling hebben voor de uitvoering van die regelingen in beroep gaan?

Echter uit het commentaar van SFS blijkt dat er nogal wat onduidelijkheid bestaat over de mogelijkheden van uitbesteding. Uit het algemeen overleg op 13 december 2000 blijkt dat het niet de bedoeling van de staatssecretaris is om de regels over uitbesteding wettelijk dicht te timmeren. Tot op heden is hierover nog steeds geen duidelijkheid. Wanneer wordt de Kamer hierover geïnformeerd? Is dat nog voor de behandeling van dit wetsvoorstel of moet worden gewacht tot de behandeling van de invoeringswet SUWI?

Wel vragen de leden van de GroenLinks-fractie of in de beginfase uitzonderingen op de uniforme uitvoering voor bepaalde sectoren, zoals in de bouw waar dat nu ook al gebeurt, ook mogelijk moeten blijven. Kan de regering aangegeven of zij dit geleidelijk gaat invoeren en welk traject zij daarbij voor ogen heeft?

De leden van de GroenLinks-fractie zijn met de Registratiekamer van mening dat op het terrein van de sociale zekerheid het uitgangspunt dient te zijn dat de kerntaken niet kunnen worden uitbestede omdat dit wettelijke taken zijn opgedragen aan bestuursorganen. Wat is precies het standpunt van de regering in dezen?

De leden van de GroenLinks-fractie vragen of de regering bij het gekozen uitvoeringsmodel voor ogen heeft om ter vereenvoudiging van de administratieve processen de Belastingdienst op termijn de premie-inning over te laten nemen. Immers, de maatregelen die worden genoemd maken dit op termijn wel mogelijk. Deze leden zijn, zoals bekend, een groot voorstander van deze vereenvoudiging van administratieve processen en overdragen van premie-inning naar de Belastingdienst.

De leden van de GroenLinks-fractie vragen of bij de verplichting aan werkgevers om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een goede verzekerdenadministratie door het UWV niet expliciet moet opgenomen worden dat er ook gegevens verstrekt moeten worden op grond waarvan het UWV statistische risicoprofielen kan opstellen van bedrijven wat betreft instroom in WW en WAO? Normaal geldt de regel dat gegevens

alleen gebruikt mogen worden voor het doel waarvoor ze verstrekt worden. Als niet expliciet als taak van het UWV wordt opgenomen vergelijkingen te maken tussen bedrijven en instellingen wat betreft instroom in de WAO, ontslag bij reorganisatie, ontslag van bepaalde leeftijdscategorieën (ouderen) en dergelijke, bestaat het gevaar dat de gegevens daarvoor niet gebruikt mogen worden. Acht de regering het wenselijk dat het UWV als taak krijgt het publiceren van dit soort gegevens om zo het gedrag van bedrijven inzake ziekteverzuim, WAO en WW te beïnvloeden. Moet dat dan niet verankerd worden in deze Wet SUWI? Hoe verhoudt zich dit met het gestelde in artikel 46?

Zou het UWV in geval van de WW, naast de toetsing van het recht op uitkering, ook niet de preventieve ontslagtoets kunnen gaan uitvoeren. Dit om zowel het rechtmatige handelen van de werkgever (noodzaak ontslag, anciënniteit evenredigheid, e.d.) te toetsen, als die van de werknemer (verweer, verantwoordelijkheid voor ontslag, e.d.) te toetsen. Zo ontstaat bij het UWV gedetailleerde kennis van het handelen van bedrijven ten aanzien van WW en WAO, van waaruit slinks afwentelen van bedrijfsrisico's op de gemeenschap kan worden gesignaleerd en bestreden.

De leden van de fractie van de ChristenUnie merken op dat de regering ernaar streeft premie-inning, claimbeoordeling en uitkering te stroomlijnen door ze in één ZBO onder te brengen. Deze leden constateren dat uitbesteding van de inning van wettelijke premies niet wordt uitgesloten. In dit verband hechten zij eraan dat de regering on dubbelzinnig duidelijk maakt dat er inderdaad ruimte is voor samenwerking in de premie-inning tussen het UWV en de brancheorganisaties die daarvoor belangstelling hebben en hebben bewezen deze taak op adequate wijze te kunnen uitvoeren, zonder overigens wat af te doen van de wettelijke verantwoordelijkheid van het UWV.

7. Gemeenten

De leden van de PvdA-fractie merken op dat de regering stelt dat uitbesteding van werkzaamheden een van de instrumenten is die kunnen bijdragen aan een goede dienstverlening en kostenbewaking. Ook meent de regering dat gedetailleerde regelgeving op het gebied van uitbesteding niet nodig is. Geldt dat alleen voor de ZBO's of ook voor gemeenten, zo vragen deze leden.

Kan een toelichting worden gegeven op berichten dat het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid gesprekken zou voeren met enkele gemeenten, onder andere de gemeente Maarssen, over de voorwaarden waaronder uitbesteding mogelijk is van bijstandstaken? Hoe verhouden zich deze gesprekken met de mening van de regering dat regelgeving op het gebied niet noodzakelijk is?

De leden van de CDA-fractie vragen naar de uitbesteding van gemeentelijke taken met betrekking de uitvoering van de bijstand. Kan de gemeente taken uitbesteden aan het CWI? En om welke taken gaat het dan? Dient hiervoor ene prijs in rekening gebracht te worden. Verder vragen zij of de gemeente ook taken in het kader van de bijstand kan uitbesteden aan anderen dan het CWI.

Graag zouden de leden van de D66-fractie meer informatie krijgen omtrent de wijze en het moment waarop cliënten nu geïnformeerd gaan worden over de bijzondere bijstand. Zij verzoeken de minister te reageren op de opmerking van Divosa dat op dit moment de intake voor de bijstand en de bijzondere bijstand tegelijkertijd plaatsvindt en dat dit op veel momenten noodzakelijk blijkt te zijn omdat mensen dan direct geholpen kunnen worden als het gaat om eventuele achterstanden of medisch noodzakelijke voorzieningen.

De leden van de SGP-fractie merken op dat uit het nader rapport blijkt dat in overleg met gemeenten moet worden bereikt dat ook de voor SUWI-relevante onderdelen van gemeentelijke diensten zich in een CWI zullen vestigen. Deze leden vragen op welke manier dit wordt bevorderd. Bovendien lijken niet alle gemeenten hiertoe bereid, omdat gemeentelijke diensten op meerdere locaties een extra inspanning vergen van de gemeentelijke organisatie. Hoe staat de regering hiertegenover? Hierdoor lijken verschillen tussen gemeenten te ontstaan. Levert dit niet een verbrokkeld beeld op?

8. Samenwerking SUWI-organen

Voor wat betreft de intake bij het CWI stellen de leden van de VVD-fractie dat het risico nog steeds groot lijkt dat door gemeenten onder andere in verband met hun poortwachterfunctie en de opdracht tot fraudebestrijding een dubbele intake gemaakt gaat worden. Hoe denkt de regering dit afdoende te voorkomen? Heel bepalend voor de gemeenten is de wijze waarop en het tijdsbestek waarbinnen het CWI haar taken verricht. Deze leden achten de zogenaamde SLA's beslist waardevol, maar hechten daarnaast aan strikt wettelijk vastgelegde criteria met betrekking tot kwaliteit en tijdspaden. Mogen deze leden ervan uitgaan dat een en ander in de Invoeringswet precies zal worden vastgelegd, alsmede in het wetsvoorstel Poortwachter?

Deze leden vragen daarnaast of de regering een beschouwing zou willen geven of de Wet inschakeling werkzoekenden (WIW) – zo deze al gehandhaafd zou moeten blijven in de toekomst – niet ook in de private markt ingekocht zou kunnen worden?

De leden van de CDA-fractie merken op dat de poortwachtersrol van de gemeenten in het kader van de uitvoering van de Algemene Bijstandswet betekent dat zij bij de uitkeringsaanvraag al alert zijn op fraude of misbruik. Deze leden vragen of deze poortwachtersrol nog wel voldoende waargemaakt kan worden, indien de intake door het CWI zal gebeuren. Zij vrezen dat als de gemeente de rol van poortwachter serieus neemt dit zal leiden tot een dubbele intake. Ook is de gemeente verantwoordelijk voor de uitvoering van de Wet boeten en maatregelen. Verwijtbaar gedrag van de cliënt dient door de gemeente vastgesteld en eventuele gesanctioneerd te worden. Dit gedrag blijkt veelal bij de eerste intake. Het CWI kan hier echter niets mee doen. De gemeente zal (opnieuw) de feiten moeten vaststellen en onderzoek doen. Ook de intake voor de bijzondere bijstand zal niet door het CWI gebeuren. Deze argumenten leiden naar de mening van de leden van de CDA-fractie tot een handhaving van de gemeentelijke verantwoordelijkheid voor de eerste intake. Graag vernemen zij de reactie van de regering hierop.

De leden van de D66-fractie constateren dat de regering ernaar streeft door dit wetsvoorstel de samenwerking tussen alle betrokkenen op het terrein van werk en inkomen vernieuwd en toekomstbestendig vorm te geven. Deze leden merken op dat het aan die samenwerking in het verleden nogal eens heeft ontbroken. Afgezien van de samenwerkingsverplichting die in dit voorliggende wetsvoorstel wordt opgenomen (en ook in het verleden al was opgenomen) legt de regering de nadruk op de Service Niveau Overeenkomsten die tussen de UWV, CWI en gemeenten worden gemaakt. De leden van de D66-fractie vragen welke sancties er aan het niet nakomen van deze Service Niveau Overeenkomsten zijn verbonden als deze overeenkomsten niet worden nagekomen. Welke juridische betekenis moet aan deze Service Niveau Overeenkomsten worden toegekend aangezien deze niet als zodanig in de wetstekst zijn opgenomen?

De leden van de fractie van D66 zouden ook graag van de regering willen vernemen waarom niet is besloten om expliciet aan artikel 4 toe te voegen dat de samenwerking ook kan bestaan uit het verstrekken van persoonsgegevens met het oog op een gemeenschappelijke uitvoering van de aan elk van de organisaties opgedragen wettelijke taken.

Kernpunt in de informatiestroom is de overdracht door het CWI aan gemeente of UWV. De leden van de fractie van D66 ondersteunen de opvatting van de regering dat het CWI een centrale positie in het kader van werk en inkomen moet innemen, maar dan moeten gemeenten en het UWV wel echt van de aangeleverde gegevens op aan kunnen. De leden van de D66-fractie zijn benieuwd of er inmiddels in de praktijk al gewerkt wordt met de Service Niveau Overeenkomsten en wat de eerste ervaringen hiermee zijn? Hoe groot acht de regering het risico dat de overdracht van informatie door het CWI in gevaar gaat komen door gebrekkige automatisering nu er een tijd lang nog geen volledig functionerend systeem staat? Op welke wijze gaat de regering dit risico tot een minimum beperken?

Naar aanleiding van brieven van Divosa en de VNG vragen de leden van de D66-fractie zich af of in het wetsvoorstel niet iets scherper geformuleerd kan worden hoe de overdracht van gegevens gaat plaats vinden. Graag zouden zij zien dat in deze wet de uiterste termijn voor de overdracht wordt vastgelegd en niet in een ministeriële regeling, zoals nu voorgesteld wordt. Is de regering bereid dit toe te zegen?

De leden van de GroenLinks-fractie merken op dat de G4-gemeenten menen dat Service Niveau Overeenkomsten niet afdoende zijn om invulling te geven aan de gemeentelijke verantwoordelijkheden bij het vaststellen van het recht op de bijstandsuitkering. De laatste jaren hebben zich een aantal beleidsontwikkelingen (poortwachtersfunctie, uitvoering Wet boeten en maatregelen; gemeentelijk armoedebelief en de bijzondere bijstand en FWI) voorgedaan die het noodzakelijker maken dat gemeenten – ook na de komst van het CWI – zelf een (intake) gesprek voeren met nieuwe bijstandsgerechtigden. Graag ontvangen deze leden een reactie van de regering hierop.

Hoe beoordeelt de regering het basismodel voor de uitkeringsintake, zoals beschreven in de algemene maatregel van bestuur SWI van 1997, waarbij het overdrachtsmoment zo vroeg mogelijk in het werkproces wordt gelegd?

Tevens willen de leden van de GroenLinks-fractie weten of gekozen kolommenstructuur wel voldoende waarborgen biedt voor de één loketgedachte. En schuilt er niet het risico in dat de drie kolommen als drie aparte bedrijven gaan functioneren?

De leden van de fractie van ChristenUnie merken op dat van de zijde van gemeenten erop is aangedrongen de bijstandsintake zoveel mogelijk toch bij de gemeenten onder te brengen. Het CWI heeft bijvoorbeeld ook geen mogelijkheid van een intake bijzonder bijstand, terwijl het wenselijk is dat zoveel mogelijk in hetzelfde traject te doen als de bijstandsintake zelf.

9. Rechten en plichten

De leden van de PvdA-fractie benadrukken dat, hoewel de regering aandacht heeft besteed aan de positie van de cliënt, zij van mening blijven dat het recht op reïntegratie wettelijk zal moeten worden vastgelegd.

Graag ontvangen zijn een reactie van de regering.

Worden in het kader van rechten en plichten, ook de plichten van de uitvoeringsorganisatie vastgelegd, vragen de leden van de PvdA-fractie? Gelden er ook sancties voor de uitvoeringsinstelling? Welke zouden dat kunnen zijn, mede in het kader van de 4e tranche van de algemene wet

bestuursrecht? In welke mate zal er sprake zijn van evenwicht en wederkerigheid in de plichten van de cliënt versus de plichten van de uitvoeringsorganisatie. Elders is dat ook, zo vergoedt de Belastingdienst rente bij te veel geheven belasting en in andere regelingen is het uitblijven van een beslissing binnen de daartoe gestelde termijn per definitie een positieve beslissing. Is de regering bereid aan te geven op welke wijze met inbegrip van deze prikkels, er sprake kan zijn van transparantie, «checks and balances» en wederkerigheid in de uitvoering en regelgeving?

De rechten en plichten van individuele cliënten worden aangescherpt via de invoeringswet SUWI, zo kondigt de regering aan. Zullen daarin andere nieuwe rechten en plichten worden verwerkt die nog niet in dit wetsvoorstel zijn genoemd, zo vragen de leden van de PvdA-fractie. Graag zien zij een opsomming tegemoet.

Op blz. 43 van de memorie van toelichting zijn de enige twee passages in het wetsvoorstel die aan het casemanagement besteed worden te vinden. Een zo cruciale functie in het uitvoeringsproces dient beter ingebed te worden, vinden de leden van de PvdA-fractie. Deze leden hebben de volgende vragen. Kan de cliënt zelf om een casemanager vragen? Kan hij van casemanager wisselen? Is er een recht op een casemanager bij fase 2 of hoger? Zijn de casemanagers in dienst bij het UWV en de gemeenten? Kan de regering zich de toezegging over de positionering, de taak en de rol uit het algemeen overleg over het grofontwerp herinneren? Waarom is deze niet verwerkt in het wetsvoorstel? Op welke wijze en wanneer wordt de casemanager ingeschakeld bij het doorlopen van een reïntegratie traject bij een privaat bedrijf. Komt er aanvullende financiering voor de casemanager, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

Een belangrijk aspect van een adequate behandeling is een passende persoonlijke begeleiding. Daarom is het wenselijk dat gemeenten en UWV een zogenaamde casemanager aanwijzen. De leden van de PvdA-fractie heeft al meerdere malen aangegeven dat wat haar betreft een effectieve (re)integratie valt of staat met het aanwezig zijn van een casemanager. Deze leden verzoeken de regering daarom de rol en de aanwezigheid van de casemanager dwingend en nadrukkelijker in het wetsvoorstel op te nemen.

Waarom spreekt de regering zich enerzijds zo krachtig uit tegen een individueel afdwingbaar recht op reïntegratie en volstaat zij anderzijds met de vage formulering: «niettemin mag van de werkgever resp. uitvoeringsinstantie verwacht worden dat deze zich inspant om indien redelijkerwijs mogelijk betrokkene een aanbod te doen»? De leden van de PvdA-fractie vinden deze uitspraken niet in evenwicht. Graag ontvangen zij een reactie van de regering.

In het grofontwerp werd er vanzelfsprekend van uitgegaan «dat individuele klanten de inhoud van het reïntegratieadvies en de keuze voor het reïntegratiebedrijf mede bepalen». De leden van de PvdA-fractie waren er toen niet van overtuigd dat klanten een dusdanige positie hebben dat ze individueel ook écht invloed hebben op inhoud en keuze van reïntegratie. In het wetsvoorstel kunnen deze leden niets meer terugvinden. Graag ontvangen zij een toelichting van de regering.

In het wetsvoorstel wordt geregeld het recht om informatie op te vragen ten aanzien van contracten tussen opdrachtgever en reïntegratiebedrijf. Welke rechten heeft de cliënt wat betreft het opvragen van gegevens? Tevens wensen de leden van de PvdA-fractie te vernemen op welke instrumenten en bescherming de werknemer kan rekenen die melding maakt van het vermoeden dat zijn/haar werkgever de wettelijke verplichtingen niet nakomt.

Het wetsvoorstel voorziet in een bevoegdheid tot informatieverstrekking uit eigen beweging door het UWV aan de arbodienst. Wat is de rol van de

cliënt hierbij? Wordt de cliënt over de informatieverstrekking geïnformeerd?

De leden van de VVD-fractie hebben meerdere malen te kennen gegeven dat zij een goed evenwicht tussen rechten en plichten van de cliënt van belang achten. De regering heeft een notitie uitgebracht over dit punt, waarin veel van de wensen behoorlijk uitgewerkt staan. Deze leden nemen aan dat de betreffende notitie integraal bij dit wetsvoorstel alsmede nog volgende wet- en regelgeving behoort. Indien dat het geval is, vernemen zij graag wanneer de regering met een nota van wijziging komt inzake de mogelijkheid van beroep en bezwaar met betrekking tot de fase-indeling als zodanig. Immers, in de notitie wordt hieraan, na vele jaren aandrang vanuit de Kamer, eindelijk gevolg gegeven. Graag zien deze leden dit punt wettelijk vastgelegd.

Kan de regering nog wat explicieter aangeven hoe de relatie cliënt versus diens casemanager komt vast te liggen, zo vragen de leden van de VVD-fractie. Wat is er geregeld wanneer casemanager en diens cliënt niet goed met elkaar kunnen opschieten? De casemanager kan problemen hebben met de cliënt (bijvoorbeeld vanwege diens karakter of motivatie), maar andersom kan dit evenzo gelden voor de cliënt. Een juiste en vooral objectieve en professionele werkrelatie telt hier zeer zwaar. Deze leden vernemen graag of in dergelijke probleemstelling is voorzien en ook hoe dit kan worden opgelost zonder onnodige juridisering. Kan de regering overigens een reactie geven op de recente berichtgeving van de directeur van Divosa die reeds een dag na het debat in de Kamer over casemanagement opmerkte dat het vier jaren zou duren voordat men op verantwoorde manier casemanagement zou hebben ingevoerd? Deze leden achten deze stellingname onmogelijk. Wat denkt de regering eraan te doen om bij de inwerkingtreding de noodzakelijke inrichting van het casemanagement in de basis gereed te hebben? Welke maatregelen zal de regering nemen indien een en ander niet goed of te traag wordt ingevoerd?

De leden van de CDA-fractie vragen of de regering in kan gaan op de suggestie van sommigen om een individueel recht op reïntegratie wettelijk vast te leggen. Zij menen dat er eerder sprake dient te zijn van een individuele plicht tot reïntegratie.

Het is de leden van de D66-fractie onduidelijk wat de sancties zijn van de uitvoeringsinstellingen en andere organisaties als (wettelijke) verplichtingen niet worden nagekomen. Kan aan de uitvoeringsinstellingen een sanctie worden opgelegd? Deze leden vinden het belangrijk dat het UWV zich houdt aan de wettelijke termijn bij het afgeven van een advies over een aangevraagd ontslag bij ziekte. Zij constateren dat de FNV in haar brief d.d. 15 maart schrijft dat de wettelijke termijn nu massaal wordt overschreden, waardoor arbeidsvoorziening zich genoodzaakt ziet om zonder advies van de uitvoeringsinstelling over mogelijke herplaatsing binnen het bedrijf de ontslagaanvraag te beoordelen. De leden van de D66-fractie maken zich ook zorgen over de overschrijding van termijnen waarop men een besluit moet nemen over reïntegratiemaatregelen. Is het mogelijk, zo vragen zij, dat bij overschrijding van de termijn ervan uit te gaan dat de reïntegratiemaatregel geaccepteerd is?

Waar de leden van de D66-fractie zich ook zorgen over maken is het woud aan casemanagers (CWI, uitvoeringsinstellingen sociale zekerheid en reïntegratiebedrijven) in het voorliggende wetsvoorstel. De leden van de D66-fractie hebben al eerder aangegeven dat zij hechten aan een aanspreekpunt dat los staat van de financiële belangen van een uitvoeringsorganisatie of reïntegratiebedrijf. Deze leden vragen de positie

van de zaakwaarnemer te versterken en van toepassing te doen zijn op alle cliënten die dat willen ongeacht hun fase-indeling.

De leden van de D66-fractie denken bij informatieoverdracht ook aan het casemanagement. Zij zijn met de regering van mening dat een case-manager de klantvriendelijkheid zeker zal verhogen. Maar met de FNV zijn deze leden van mening dat er geen woud aan casemanagers moet groeien waardoor de cliënten het zicht kwijt raken. Uit de algemene overleggen is gebleken dat de regering de casemanager bij het CWI echt verantwoordelijk wil laten zijn totdat de casemanager van bijvoorbeeld het UWV de cliënt op een goede wijze overgedragen heeft gekregen. De leden van de D66-fractie wijzen nogmaals nadrukkelijk op het belang van één duidelijk aanspreekpunt en dringen erop aan dat dit punt onder de aandacht blijft.

De leden van de D66-fractie hechten grote waarde aan de positie van de cliënt. In het voorliggende wetsvoorstel wordt niet duidelijk of die rechten en plichten van de werkzoekende, werknemer en werkgever nu duidelijk in het Burgerlijk Wetboek en in materiewetgeving geregeld gaan worden. Dit is volgens deze leden van groot belang om aan het activerend beleid werkelijk gestalte te geven in de vorm van een recht op toegang tot de arbeid (al dan niet aangepast), behoud van arbeid (al dan niet aangepast) en terugkeer naar arbeid (al dan niet aangepast). Het gaat de leden van de D66-fractie om een recht op tijdige adequate informatie en advies, recht op onafhankelijke begeleiding in de vorm van casemanagement, recht op fatsoenlijke behandeling, recht op trajectbegeleiding (al dan niet stapsgewijs) en persoonlijk budget, recht op eventuele juiste en tijdige uitkeringsverstrekking en op passende voorzieningen. De werkgever heeft in deze visie van deze leden de plicht om een aanbod van passend werk bij de eigen werkgever of bij een andere werkgever te doen en mee te werken aan alle maatregelen die nodig zijn voor toegang, behoud en terugkeer naar werk (al dan niet aangepast). De leden van de D66-fractie erkennen dat tegenover rechten ook plichten staan, zoals de plicht tot medewerking in alle fasen van het proces. Ook moeten volgens de aan het woord zijnde leden de wettelijke mogelijkheden van bezwaar en beroep uitgebreid worden, zoals tegen de fase-indeling.

De leden van de D66 fractie hebben al eerder in het verslag opmerkingen gemaakt over de plichten van de uitvoeringsinstellingen ten opzichte van de cliënt, zoals het niet overschrijden van beslistermijnen. Zij vragen de regering ook in te gaan op de positie van de cliënt ten opzichte van de private arbodiensten en reïntegratiebedrijven. Heeft de cliënt ten opzichte van het reïntegratiebedrijf bijvoorbeeld een vrije keus. Wat als het reïntegratiebedrijf de prestatie niet levert?

De leden van de D66-fractie betreuren het dat zij nog geen inzicht hebben in de precieze regeling van de rechten en plichten van de cliënt met betrekking tot de reïntegratie. En ook niet met betrekking tot de rechten en plichten van werkgevers, opdrachtgevers, uitvoeringsinstellingen, arbodiensten en reïntegratiebedrijven. Deze leden zijn van mening dat over deze rechten en plichten duidelijkheid in wetstechnische zin moet worden verschaft. Zij denken, zoals hierboven reeds verwoord, aan bepalingen in het Burgerlijk Wetboek, de materiewetgeving en bepalingen die de positie van cliënten ten opzichten van private marktpartijen versterken. De positie van de cliënt wordt bovendien versterkt indien een persoonlijk budget ter beschikking komt en een onafhankelijke individuele begeleider.

De leden van de GroenLinks-fractie vragen welke invloed cliënten hebben op de keuze van het reïntegratiebedrijf. Hebben cliënten daar enige zeggenschap in en is sowieso het niet beter dat cliënten daar invloed op hebben? Op welke wijze zal dat georganiseerd kunnen worden? Mogen cliënten naast inkoop van reïntegratie door opdrachtgevers met eigen

plannen komen en daarbij onafhankelijke adviseurs inschakelen (coach) via vakbond, andere belangenbehartigingsorganisatie of het UWV? Krijgen cliënten de mogelijkheid om met een eigen persoonlijk reïntegratieplan te komen, uiteraard met nadere eisen omkleed als arbeidsmarktrelevantie, efficiëntie verkorting uitkering enz.? Wordt de mogelijkheid van een persoonsgebonden budget hierbij overwogen, zo vragen deze leden.

Ook willen deze leden weten hoe de regering het recht op reïntegratie in de wet wil vastleggen. Gaat het dan slechts om het recht op een aantal voorzieningen? Of zou het niet passender zijn het recht op reïntegratie bij de eigen werkgever en – wanneer dat onmogelijk is – het recht op hulp bij reïntegratie elders te verankeren in het Burgerlijk Wetboek?

De leden van de GroenLinks-fractie vragen of het woud aan case-managers op grond van SUWI wel efficiënt is. Divosa denkt 15% tot 20% van de totale personeelskosten en uren nodig te hebben voor het invoeren van het casemanagement, zoals door Divosa, VNG en Stimulansz uitgedacht. Hoe beoordeelt de regering deze uitwerking van het casemanagement? Is de regering voornemens om de invoering van het casemanagement met een financiële regeling te ondersteunen? Worden hiervoor bedragen begroot op de aankomende begroting van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid? Welke bedragen zijn daarvoor gereserveerd? Komt er spoedig een stimuleringsregeling, zodat gemeenten voortvarend aan de slag kunnen met het opstellen van het casemanagement?

De leden van de GroenLinks-fractie vinden het belangrijk dat uiteindelijk één casemanager verantwoordelijk is voor het proces en dat voorkomen moet worden dat de verschillende instellingen alsnog langs elkaar heen gaan werken. Gegeven het feit dat het CWI smaller is geworden, is het niet meer mogelijk om het casemanagement bij de CWI alleen te leggen, aldus deze leden. Wat vindt de regering van de mogelijkheid van het werken in geïntegreerde teams van medewerkers van gemeente, het CWI en het UWV of van detachering van medewerkers van gemeente en UWV bij het CWI? De cliënt krijgt dan vanuit zo'n geïntegreerd team een casemanager van die organisatie aangewezen waar hij op grond van zijn fase indeling het meest mee te maken krijgt. In de praktijk zal dat betekenen dat fase 1 een casemanager van het CWI krijgt toegewezen en fase 2–4 direct een casemanager van de gemeenten of het UWV. Op deze wijze kan de samenwerking volgens de leden van de GroenLinks-fractie optimaal worden met de mogelijkheid van autonomie van de verschillende instanties.

De leden van de fractie van de ChristenUnie hebben er met instemming kennis van genomen dat wordt gestreefd naar een evenwicht tussen rechten en plichten. Zij vragen zich af of in dit kader wel voldoende aandacht wordt besteed aan de belangen van de cliënten met betrekking tot het opstellen van een reïntegratietraject. In dit kader vragen zij nog nadrukkelijk aandacht voor de suggestie cliënten het recht te geven op persoonlijke, onafhankelijke ondersteuning, bijvoorbeeld in de vorm van een persoonlijk casemanager, in de aanloop naar en tijdens de reïntegratie.

De leden van de SGP-fractie willen graag meer helderheid ten aanzien van de rechtsbescherming van cliënten. De aan het woord zijnde leden vragen of een samenhangend beeld kan worden gegeven van de diverse rechtsbeschermingsmomenten.

10. Cliëntenparticipatie

De leden van de PvdA-fractie vragen op welke wijze de cliëntenorganisaties betrokken worden bij de adviezen van de RWI. Is de regering bereid de suggestie om een cliëntenkamer toe te voegen aan het RWI over te nemen?

Ziet de regering mogelijkheden voor cliënten(raden) om invloed te hebben op de werkwijze van private reïntegratie bedrijven, zo vragen de leden van de PvdA-fractie. Zo ja op welke wijze?

Op collectief niveau moet de uitvoeringsorganisatie ervoor zorgen dat er een effectief stelsel van cliëntenparticipatie tot stand komt. Onder meer door het (kader)wettelijk vastleggen van adviserende centrale cliëntenraden bij het UWV, de SVb en het CWI. Voor de gemeenten zal een vergelijkbare regeling gelden. Welke afspraken worden in de Intentieverklaring vastgelegd?

Waarom wordt in het wetsvoorstel niets geregeld voor lokale en regionale cliëntenparticipatie, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

De leden van de PvdA-fractie menen dat het instrument van een Kaderwet voor cliëntenparticipatie betere mogelijkheden biedt om cliëntenparticipatie in te bedden. De door de regering voorgestelde gefragmenteerde invoering in verschillende materiewetten biedt naar hun oordeel onvoldoende zicht op de eenduidigheid, en daarmee onvoldoende waarborging van rechten van cliënten. Een door de Kamer niet te amenderen algemene maatregel van bestuur is daarvoor onvoldoende. Waarom is een Kaderwet voor cliëntenparticipatie overbodig? Zou dat de positie van werknemers niet versterken en verduidelijken, analoog aan de argumentatie van de regering voor een kaderwet Arbeid en Zorg?

De leden van de VVD-fractie achten de participatie van cliënten bij de totstandkoming van het SUWI-proces zeer relevant vanwege hun specifieke ervaringsdeskundigheid. De regering heeft deze leden toegezegd niet alleen in de groot projectrapportages de voortgang van overleg met cliëntenorganisaties te zullen vermelden, maar ook dat eenmaal per jaar tijdens een conferentie uitwisseling van ervaring, wensen en adviezen zal plaatsvinden tussen de uitvoeringsorganisaties, cliëntenorganisaties (vooral ook de zogenaamde zelfzorgorganisaties en mogelijk individuele cliënten) en de overheid om gedurende een flinke periode de uitwerking van het SUWI-dossier gezamenlijk te bezien. Kan de regering aangeven over hoeveel jaar deze ontmoetingen plaats zouden moeten vinden? Denkbaar is tenminste de eerste drie jaren en de evaluatiemomenten, zo denken deze leden.

Verder is inmiddels toegezegd de mogelijkheid van landelijk gestructureerde ondersteuning te zullen bieden aan de gezamenlijke cliëntenorganisaties. Kan de regering al iets meer zeggen over het toegezegde overleg met de bewindspersonen van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over betere afstemming tussen beide departementen en hun subsidie-regelingen ten behoeve van cliënten op SZW-gebied? De leden van de VVD-fractie hebben al eerder opgemerkt dat zij de ervaringen en deskundigheden van cliënten van belang achten, zeker waar het ontwikkelingen op de nieuwe private reïntegratiemarkt betreft. Derhalve verzoeken zij leden de regering haar visie hierop te geven. Daarbij zouden deze leden tevens de vraag beantwoord willen zien hoe deze ervaringen meegenomen zullen worden in het jaarlijks uit te brengen advies van de RWI.

Het wetsvoorstel regelt de cliëntenparticipatie bij de centrale organisaties (CWI, UWV, SVb).

Noch voor de RWI noch voor lokale/regionale cliëntenparticipatie wordt iets geregeld. Waarom niet? Wordt dit nog overwogen, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

De leden van de CDA-fractie hechten met de regering aan een goede cliëntenparticipatie. Cliënten(organisaties) zijn belanghebbenden bij een zorgvuldige en klantvriendelijke uitvoering. Zij kunnen als ervaringsdeskundige een waardevolle bijdrage leveren aan verbetering van het beleid van zowel het UWV als het CWI. Cliëntenparticipatie wordt in dit wetsvoorstel op centraal niveau bij het UWV en het CWI geregeld. De regeling van regionale participatie wordt aan het UWV en het CWI in overleg met de betrokken organisaties overgelaten. De leden van de CDA-fractie zijn van mening dat op het niveau van elk CWI participatie en inspraak van cliënten van belang zijn. Daar vindt daadwerkelijk de dienstverlening plaats. Klantvriendelijkheid wordt niet bepaald op centraal niveau, maar juist op het decentrale CWI-niveau. Zij zouden daarom graag zien dat participatie van cliënten ook op dit niveau geregeld wordt en niet afhankelijk is van lokale of regionale initiatieven en vragen om een reactie van de regering hierop.

Verder vragen zij naar de budgetten die voor de cliëntenorganisaties beschikbaar zijn ten behoeve van deskundigheidsbevordering en gemaakte onkosten. Hoe hoog zijn deze budgetten en zijn deze ook op decentraal niveau beschikbaar?

De leden van de D66-fractie hadden meer verwacht van de cliëntparticipatie in het voorliggende voorstel. In de eerste plaats missen zij de cliëntparticipatie in de RWI in de vorm van bestuursparticipatie of in de vorm van een cliëntenraad bij de RWI met een eigen bevoegdheid op het gebied waar de RWI bevoegdheden heeft.

De leden van de D66-fractie hechten nog steeds aan een Kaderwet cliëntparticipatie werk en inkomen om dat daarmee de basis kan worden gelegd voor de inspraak van cliënten over de hele structuur vergelijkbaar met de Wet op de ondernemingsraden of de deelnemersraden bij pensioenfondsen. Deze leden vragen een reactie dienaangaande van de regering.

De leden van de D66-fractie missen in het voorliggende wetsvoorstel waarin een raamwerk voor cliëntparticipatie wordt neergelegd dat, behalve overleg, ook gevraagd en ongevraagd advies kan worden uitgebracht. Volwaardige cliëntparticipatie houdt naar de opvatting van deze in dat een advies niet dan bij zwaarwichtige redenen en duidelijk gemotiveerd kan worden genegeerd. Belangrijk vinden de leden van de D66-fractie ook dat de wet ruimte geeft om in nader te bepalen onderwerpen te komen tot een instemmingsrecht van de cliëntenraad.

De leden van de D66-fractie vragen de regering in te gaan op een wettelijke vormgeving van regionale cliëntparticipatie. Vanuit een accent op dienstverlening zou dat niveau dat van het CWI als bedrijfsverzamelgebouw van het UWV en CWI kunnen zijn, met wellicht een bundeling van een aantal CWI's in de grote steden of samenhangende regio's. Deze leden vragen of de regering bereid is in de wet neer te leggen dat cliëntenparticipatie in principe wenselijk is op iedere volwaardige CWI-vestiging, waarbij in overleg tussen de Centrale organisatie werk en inkomen, het UWV en de cliëntenorganisaties in de regio tot een adequate bundeling van CWI's gekomen kan worden.

De leden van de GroenLinks-fractie hebben van begin af aan aangegeven voorstander te zijn van een eigen plek voor belangenorganisaties van gehandicapten en zieken in de RWI. In het voorstel zoals dat er nu ligt is er geen afzonderlijke plek gereserveerd. Deze leden vinden het belangrijk om aan te geven dat de plek voor belangenorganisaties niet ten koste mag gaan van het aantal zetels voor werknemers. Op de volgende twee manieren kan dit worden vormgegeven. De belangenbehartigers kunnen een eigen delegatie of kolom krijgen in de Raad, of er wordt bepaald dat

een of meerdere kroonleden op voordracht van deze belangenorganisaties worden gekozen. Wat vindt de regering van de genoemde mogelijkheden om belangenorganisaties een plek in de RWI te geven?

De leden van de GroenLinks-fractie hebben zich al eerder positief uitgesproken over het oprichten van een cliëntenkamer bij de Raad die de inbreng van cliënten mee voorbereid. Behoort dit in de ogen van de regering tot de mogelijkheden?

Voor de leden van de GroenLinks-fractie is cliëntenparticipatie zowel op landelijk als regionaal en lokaal niveau van belang. Op welke wijze komt dat tot uitdrukking in het onderhavige wetsvoorstel? Wat vindt de regering van de suggestie om een landelijke Raad van Cliëntenorganisaties in te stellen? Komt er cliëntenparticipatie op alle niveaus landelijk; regionaal en lokaal?

Deze leden hadden liever gezien dat er voor cliëntenparticipatie een aparte kaderwet zou worden voorgesteld. De argumentatie die de regering op blz. 9 van de memorie van toelichting geeft vinden zij niet afdoende en roepen de regering op om nogmaals te overwegen om toch te kiezen voor een afzonderlijke kaderwet die de gehele cliëntenparticipatie in de sociale zekerheid regelt. Middels een kaderwet voor cliëntenparticipatie kan worden geregeld in welke gevallen cliënten instemmingsrecht hebben en in welke adviesrecht. Kan de regering een opsomming geven welk soort recht bij welk soort onderwerpen voor de hand ligt?

In dit wetsvoorstel wordt de cliëntenparticipatie bij de centrale organisaties (CWI, UWV, SVb) geregeld. Er wordt niets geregeld voor lokale/regionale cliëntenparticipatie. Waarom niet, en kan dit alsnog worden toegevoegd?

Waarom is in het wetsvoorstel niet de mogelijkheid opgenomen dat de cliëntenraad ongevraagd advies uitbrengt? Is cliëntenparticipatie in principe wenselijk op iedere volwaardige CWI-vestiging en is dit ergens te vinden in het wetsvoorstel? Krijgt de cliëntenparticipatie bij de gemeentelijke sociale dienst dezelfde ruimte en bevoegdheden als bij de CWI's? Vormt de fysieke bereikbaarheid van gebouwen een verplicht onderwerp waarop cliënten in het kader van de cliëntenparticipatie op grond van artikel 5 van het onderhavige wetsvoorstel invloed kunnen uitoefenen?

De leden van de SP-fractie vragen zich eveneens af waarom niet ook de cliëntenparticipatie op regionaal en lokaal niveau in deze wet wordt geregeld. Zij willen weten of dat alsnog mogelijk is.

Ook de leden van de fractie van de ChristenUnie vragen waarom in de wet niets is geregeld ten aanzien van cliëntenparticipatie op lokaal of regionaal niveau. Deze leden informeren daarnaast waarom met betrekking tot cliëntenparticipatie niet ook wordt gekozen voor de mogelijkheid gevraagd en ongevraagd advies uit te brengen.

De leden van de SGP-fractie stellen vast dat in het wetsvoorstel de rol van de cliëntenparticipatie een verankering in de wet heeft gekregen. In de wet zijn een aantal basisvoorwaarden voor cliëntenparticipatie geformuleerd. De vormgeving hiervan op decentraal niveau wordt in sterke mate overgelaten aan het overleg tussen uitvoeringsinstellingen en cliëntenorganisaties. Waarom zijn deze randvoorwaarden niet in de wet geregeld?

11. Bedrijfsverzamelgebouwen

Is de regering het eens met de leden van de PvdA-fractie dat het CWI altijd onderdeel dient te zijn van een bedrijfsverzamelgebouw en dat daarnaast minimaal zowel het UWV als een («front office» van de) gemeente in het

gebouw moeten zijn opgenomen? Heeft de regering hierover met de VNG en het UWV overeenstemming bereikt?

Is de regering bereid om te overwegen het bedrijfsverzamelgebouw de naam Centrum voor werk en inkomen te geven, en het huidige CWI een naam te geven die de intake en werktoeleidingsfunctie voor fase 1 klanten beter representeert, bijvoorbeeld Bureau Intake en Werktoeleiding (BIW). Dit om verwarring te voorkomen.

De leden van de PvdA-fractie herinneren de regering aan de toezegging dat de ontwikkeling van het bedrijfsverzamelgebouw; de coördinatie en de locatie in nauwe samenspraak met de participanten door de centrum-gemeente wordt verricht. Toekenning van ontwikkelingssubsidie zou naar het oordeel van deze leden alleen plaats kunnen vinden mits alle samenwerkende partijen de lokaal gekozen opzet onderschrijven. Op deze manier krijgt een op de specifieke regionale arbeidsmarkt toegesneden inrichting van het bedrijfsverzamelgebouw de beste kans van slagen, zo menen de leden van de PvdA-fractie. Graag ontvangen zij een reactie van de regering.

Betekent het feit dat de nieuwe uitvoeringsstructuur, waar relevant, ook van toepassing is op de SVb dat ook deze cliëntencontacten gaat onderhouden in het bedrijfsverzamelgebouw?

De leden van de PvdA-fractie vragen de regering te verzekeren dat op termijn alle cliëntgebonden activiteiten van het UWV – ook de keuringen – in de (centrum) bedrijfsverzamelgebouwen plaatsvinden. Hetzelfde geldt voor de cliëntencontacten van de SVb. Ook willen zij dat de regering met de gemeenten de mogelijkheid bespreekt van een voorgezet intake-loket, waardoor de bijstandsbehandeling in het bedrijfsverzamelgebouw kan plaatsvinden.

Nogmaals willen de leden van de PvdA-fractie de regering dringend aanraden de naamgeving van het CWI opnieuw te bezien. De leden stellen voor het bedrijfsverzamelgebouw CWI te noemen aangezien hier het totaalpakket van dienstverlening op het gebied van werk en inkomen plaatsvindt. Voor het CWI dat zich binnen het gebouw bevindt stellen de leden de naam Bureau Intake en Werk (BIW) voor. Dit omschrijft de feitelijke diensten die beperkter zijn dan alle taken in het bedrijfsverzamelgebouw beter.

De leden van de CDA-fractie constateren dat de regering een grote meerwaarde ziet in bedrijfsverzamelgebouwen. Deze leden dat deze meerwaarde afhangt van de bereidheid van alle partijen, ook private partijen en gemeenten om zich hier te vestigen. Bestaat er al inzicht in de bereidheid van partijen om ook daadwerkelijk hun dienstverlening in het CWI te vestigen. In dit verband vragen zij ook naar de vestigingen van het UWV. Zal het UWV in alle CWI's aanwezig zijn en ook alle vormen van dienstverlening aan de klanten kunnen leveren? Wanneer is in de opvatting van de regering de «meerwaarde» van de bedrijfsverzamelgebouwen een feit? Verder vragen zij om een reactie op het commentaar van de uitzendbureaus dat de taak van CWI's om fase 1 cliënten te bemiddelen sterk overeenkomt met de werkzaamheden die uitzendbureaus uitvoeren en dat er derhalve weinig reden zal zijn voor uitzendbureaus om zich te vestigen in een bedrijfsverzamelgebouw.

Mede gezien de kritiek van de Raad van State op de dunne invulling van de 1-loketgedachte en de reactie van de regering hierop, waarbij verwezen werd naar de bedrijfsverzamelgebouwen, hebben de leden van de fractie van D66 de volgende vragen.

Is er al meer zicht op de mate waarin de bedrijfsverzamelgebouwen tot stand komen? Kan de regering reageren op het dreigement van de uitzendorganisaties dat zij niet van plan zijn zich in een bedrijfsverzamelgebouw te vestigen als het CWI daadwerkelijk fase 1 cliënten gaat oproepen en confronteert met vacatures?

Op blz. 10 van de memorie van toelichting is te lezen dat de Centrale organisatie werk en inkomen verantwoordelijk is voor het onderbrengen van het CWI binnen het concept van het bedrijfsverzamelgebouw. Dit betekent dan dat er nauw overleg tussen de Centrale organisatie en de gemeente plaatsvindt om tot de keuze van een geschikte locatie te komen. Betekent dit dat gemeenten alleen dan tot een definitieve keuze van een bedrijfsverzamelgebouw kunnen overgaan als de Centrale organisatie werk en inkomen daarmee instemt, zo vragen de leden van de D66-fractie zich af? Wanneer is er meer helderheid omtrent de financiering van de bedrijfsverzamelgebouwen te verwachten?

De leden van de GroenLinks-fractie vragen of het juist is dat de operationalisering van bedrijfsverzamelgebouwen stagnatie oploopt door de trage landelijke besluitvorming. Wanneer komt er hiervoor een stimuleringsregeling?

De Algemene Bond Uitzendondernemingen ziet nauwelijks een meerwaarde voor uitzendorganisaties om samen met een CWI deel te nemen aan een bedrijfsverzamelgebouw. Hoe beoordeelt de regering deze stellingname en welke consequenties heeft dit voor de één loket gedachte? Krijgen de uitzendbureaus de volledige toegang tot de Nationale Vacature en sollicitantenbank, zo vragen de leden van de GroenLinks-fractie.

De leden van de SGP-fractie vragen hoe de samenhang is tussen de instantie die eigenaar wordt van een bedrijfsverzamelgebouw en de voorgestelde stuurgroep van gemeenten/CWI/UWV die beslist over de vraag wie mogen deelnemen in zo'n bedrijfsverzamelgebouw.

12. Regionale platforms

De leden van de PvdA-fractie onderschrijven de analyse van de regering inzake de rol en de functie van de regionale platforms. Zij zijn echter nog niet overtuigd van de argumentatie om de platforms geen wettelijke verankering te geven. Kan de regering haar standpunt nader toelichten?

De leden van de VVD-fractie kunnen zich op zich verenigen met het instellen van regionale platforms, zoals in dit wetsvoorstel neergelegd is. Wel merken deze leden op dat de regie nadrukkelijk bij de gemeenten moet liggen. Voor wat betreft de samenstelling van de platforms zouden deze leden geen voorwaarden in de wet willen vastleggen. Wel hechten zij zeer aan een bredere invulling dan door sociale partners bepleit (uitsluitend gemeenten en sociale partners). Het lijkt deze leden van groot belang dat ook bijvoorbeeld private reïntegratiepartijen en scholingsinstituten deel uitmaken van dit platform. Op zich kunnen deze leden zich vinden in een tijdelijke en sobere subsidieregeling om de platforms tot stand te laten komen en gemeenten enigermate in de kosten tegemoet te komen. Desalniettemin hebben deze leden bezwaar tegen aparte huisvestings- en secretariaatskosten. Indien men een volledige staf en gebouw met inrichting wenselijk acht, dan kan men deze wensen gezamenlijk bekostigen. Op geen enkele wijze mag de oude RBA-structuur en werkwijze sluipend opnieuw worden ingevoerd, zo vinden zij. Ondersteuning kan door de CWI en de Centrale organisatie werk en inkomen geleverd worden. Graag zien deze leden hier nogmaals de bevestiging van deze visie, zoals die ook in het overleg met de Kamer werd uitgesproken door de regering. Ook vernemen de leden van de VVD-fractie welk budget de regering voor de tijdelijke subsidiemaatregel in gedachte heeft. Daarnaast vernemen zij graag hoe de regering denkt dat voorkomen wordt dat niet lokale/regionale vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers deel uitmaken van de platforms, maar dat opnieuw via landelijke richtlijnen van bovenaf mensen worden aangewezen.

De leden van de CDA-fractie merken op dat arbeidsmarktbeleid en arbeidsbemiddeling niet zonder kennis over de verschillende sectoren kunnen plaatsvinden. De concrete arbeidsbemiddeling en het «binnenhalen» van vacatures vereisen specifieke deskundigheid. Deze leden constateren dat tot voor kort sectoren en bedrijfstakken in nauwe samenwerking met Arbeidsvoorziening investeerden in deskundigheidsbevordering van de verschillende medewerkers op regionaal niveau. Bijvoorbeeld door middel van convenanten werd er wederzijds inspanning en investeringen afgesproken. Zij vrezen dat de sectorale deskundigheid en ook deze samenwerking verloren zal gaan in de nieuwe structuur. Zij vragen daarom op welke wijze sectoren vanuit hun deskundigheid afspraken kunnen maken over vervulling van vacatures en bevordering van deskundigheid van betrokken medewerkers bij arbeidsbemiddeling. Zij menen dat de regionale platforms hierin een belangrijke rol kunnen en moeten vervullen. Als voorbeeld kan de samenwerking in Limburg genoemd worden. Overheden en werkgevers en werknemers hebben daar een samenwerkingsverband opgericht dat sectorale en regionale arbeidsmarktinitiatieven op elkaar afstemt. Voor sectoren biedt dit ook de mogelijkheid om concrete afspraken te maken over projecten. De leden van de CDA-fractie vragen of dit samenwerkingsverband kan blijven bestaan in de toekomst. Tevens zijn zij van mening dat de oprichting, de samenstelling en de werkwijze van regionale platforms minder vrijblijvend dient vorm te krijgen dan nu het geval is en pleiten voor een wettelijke basis.

In de CWI's in een bepaalde regio wordt onderzoek gedaan naar de regionale arbeidsmarkt. Deze kennis van de regionale arbeidsmarkt kan via de regionale platforms gekoppeld worden aan de kennis over de sectorale markt. Een koppeling van de regionale platforms aan bepaalde kern-CWI's ligt voor de hand. Zijn deze voldoende geëquipeerd om regionale platforms te ondersteunen. Ook als het gaat om de vacaturemelding door met name kleine werkgevers is het sectorale perspectief van belang. Bedrijven functioneren ook binnen een sectorale arbeidsmarkt. Als onduidelijk is of er kennis aanwezig is over de sectorale arbeidsmarkt zal dit de vacaturemelding beïnvloeden.

De leden van de D66-fractie merken op dat de regering van mening is dat een wettelijke verankering en een centrale regie op de totstandkoming van de regionale platforms niet nodig is. Waarom heeft de regering het dan wel noodzakelijk geacht om te regelen dat de Centrale organisatie werk en inkomen het secretariaat levert en wordt er in de memorie van toelichting gesproken over een mogelijk (schaal)verband tussen de kern-CWI's en regionale platforms, zo vragen de leden van de D66-fractie zich af? Wanneer zal het VNG-project afgerond worden dat tot doel heeft om de regionale platforms vorm te geven? Wordt er uiteindelijk een financiële stimuleringsmaatregel getroffen?

De leden van de GroenLinks-fractie vragen waarom niet is gekozen voor een wettelijke verankering van de regionale platforms. Waarom wordt daar niet meer aandacht aan gegeven in het wetsvoorstel?

De leden maken zich zorgen over de verschillende belangen die de verschillende actoren in deze platforms hebben. Zo hebben de sociale partners en de gemeenten eigen middelen die zij kunnen inzetten en met elkaar kunnen afstemmen, terwijl de reïntegratiebedrijven en opleidingsinstituten op deze middelen zijn aangewezen. Leidt dit niet tot een hele ongelijke positie in de platforms?

De leden van de SGP-fractie vragen of de regering de meerwaarde van de regionale platforms nader kan toelichten. De aan het woord zijnde leden erkennen het nut van een regionaal arbeidsmarktbeleid. De vraag is echter of een geformaliseerde organisatie (inclusief grote exploitatiebedragen)

die uitsluitend een adviserend karakter heeft, meer oplevert dan informeel overleg tussen gemeenten.

Verder vragen de aan het woord zijn de leden of de mogelijkheid bestaat dat taken van de Centrale organisatie werk en inkomen en de regionale platforms gaan overlappen.

Tenslotte vragen de leden van de SGP-fractie of de regering nader kan uitleggen wat bedoeld wordt met de eerste zin in artikel 11, tweede lid. Kan de regering nader aangeven wanneer er naar haar oordeel «niet in voldoende mate» regionale platforms tot stand zijn gekomen?

13. Reïntegratie

a. Marktwerking

Hoewel de leden van de PvdA-fractie marktwerking een nuttig instrument vinden voor reïntegratie is de ervaring bij de Arbodiensten weinig bemoedigend. Immers, concurrentie bij de Arbodiensten heeft niet tot verlaging van het ziekteverzuim of de WAO geleid. Hoe denkt de regering te bewerkstelligen dat op een private reïntegratiemarkt, met de inzet van publieke middelen, het publieke doel wordt bereikt?

De leden van de PvdA-fractie zijn huiverig voor de door de regering geschetste mogelijke ontwikkeling waarin koppeling tussen grote verzekeraars, Arbodiensten en reïntegratiebedrijven kan ontstaan. Ziet de regering ook risico's aan vergaande samenwerking? Welk belang heeft een verzekeraar bij reïntegratie? Deze leden willen de regering in overweging geven dat er een fijnmazige en pluriforme reïntegratiemarkt moet ontstaan. Te grote spelers op de markt kunnen dit streven wellicht in gevaar brengen. De laatste aanbestedingen hebben dat laten zien.

De leden van de PvdA-fractie menen dat in dit wetsvoorstel preventie en reïntegratie, wat de WAO betreft, onvoldoende geregeld zijn. Deze leden menen dat de rol van het UWV in het eerste ziektejaar cruciaal is. Daarom zien zij een vaststelling van dit wetsvoorstel niet goed mogelijk voordat helder is hoe het UWV vanuit het publieke domein met inzet van publieke gelden het publieke doel, te weten preventie en reïntegratie, mede kan invullen. Graag ontvangen zij een reactie van de regering hierop.

Volgens het wetsvoorstel zal er sprake zijn van vrije toetreding voor reïntegratiebedrijven op de reïntegratiemarkt. Het Ctsv signaleert in een onderzoek naar de werking van de aanbestedingsprocedure in 2000 dat er onwenselijke toetredingsbelemmeringen zijn als gevolg van de aanbesteding procedure. Wat is de opvatting van de regering over deze bevindingen en hoe zijn deze mogelijke belemmeringen bij volgende aanbestedingprocedures tegen te gaan, vragen de leden van de PvdA-fractie.

In de vergelijking van Arbodiensten met reïntegratiebedrijven wordt aangegeven dat er bij de reïntegratiebedrijven in tegenstelling tot de Arbodiensten niet is gekozen voor certificering omdat de output – succesvolle reïntegratie – concreter is. Wat verstaat de regering onder een succesvolle reïntegratie en is het niet zo dat pas na verloop van tijd te zeggen is of reïntegratie daadwerkelijk succesvol is, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

Het reïntegratiebeleid richt zich op meerdere doelgroepen. Uitvoeringsinstellingen bleken in 2000 hun bestanden slecht te kennen, waardoor verschillende doelgroepen niet als zodanig in de aanbestedingsprocedure meededen. Bij de behandeling van de begroting van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid is de motie-Smits (kamerstuk 27 400 XV, nr. 32) aangenomen waarin staat dat uitvoeringsinstellingen alle

uitkeringsontvangers actief moeten benaderen. Kan aangegeven worden in hoeverre de uitvoeringsinstellingen hun bestanden op dit moment kennen? Welke activiteiten zijn daarvoor ontwikkeld, vragen de leden van de PvdA-fractie.

De te leveren prestatie voor reïntegratiebedrijven is in veel gevallen «bestendige plaatsing van de cliënt op een reguliere (niet-gesubsidieerde) arbeidsplaats in hetzij de marktsector, hetzij de collectieve sector.» Bij de uitwerking van de vormgeving van de contracten staat niets over de bestendigheid van de plaatsing. Kan de regering aangeven hoe het aspect duurzame plaatsing vorm kan krijgen bij de contracten? Wat is volgens de regering een bestendige en duurzame plaatsing? Hoe wordt deze gemeten, vragen de leden van de PvdA-fractie.

De leden van de PvdA-fractie merken op dat de regering geen tegenstander is van vergaande samenwerking tussen arbodiensten en reïntegratiebedrijven. In «De kunst van het aanbesteden» van het Ctsv staat de verwachting te lezen dat er conglomeraten van arbo-diensten, reïntegratiebedrijven en verzekeringsmaatschappijen zullen ontstaan. Deze conglomeraten zullen werkgevers een totaalpakket aan verzekeringen aanbieden tegen een vooraf overeengekomen «polisprijs». De prikkel voor het voorkomen van uitval wegens ziekte en arbeidsongeschiktheid komt hierdoor bij (grote) commerciële verzekeraars te liggen. De vraag is of dit in het belang van de cliënt is. Deze leden vragen of dit toekomstbeeld van dergelijke conglomeraten reëel is? Hoe kijkt de regering tegen dergelijke ontwikkelingen aan? Hoe valt het belang van de cliënt te waarborgen?

Gemeenten dragen voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt zorg voor een traject naar werk. De bijbehorende reïntegratie activiteiten zullen door gemeenten zo veel mogelijk worden ingekocht bij professionele (private) reïntegratie bedrijven, zo schrijft de regering. Het algemene uitgangspunt is dat alleen met private bedrijven reïntegratiecontracten zullen worden gesloten. Dit uitgangspunt geldt in beginsel ook voor gemeenten, staat in het wetsvoorstel. Gemeenten zijn eveneens verantwoordelijk voor het leveren van arbeidsplaatsen respectievelijk het aangaan van dienstbetrekkingen in het kader van de WSW en WIW. Vaak gaat dat via gelieerde reïntegratie bedrijven. Het wetsvoorstel verbiedt gemeenten niet ook in de toekomst reïntegratie activiteiten uit te besteden aan gemeenten gelieerde reïntegratie bedrijven. Het is in de ogen van de regering echter wel wenselijk dat gemeenten hun samenwerking met genoemde bedrijven stopzetten. De leden van de PvdA-fractie vragen de regering wat hiermee bedoeld wordt. Moeten de vaak succesvolle projecten worden afgebroken? Wat zullen de gevolgen zijn? Indien en voor zover nog wel aan de gemeentelijke overheid gelieerde bedrijven (i.c. WSW- en WIW-bedrijven) in aanmerking komen voor gunning van reïntegratie-activiteiten, dan dient dit onder dezelfde voorwaarden te gebeuren als bij private ondernemingen en onder het stellen van dezelfde kwaliteitseisen. Geldt dat ook andersom? Met andere woorden, gaat van de private reïntegratiebedrijven dan ook verwacht worden dat zij de arbeidsplaatsen zelf financieren voor 10% tot 25%, vragen de leden van de PvdA-fractie.

Voor de relatie met aan gemeente gelieerde bedrijven zijn de Europese aanbestedingsregels en de thans in ontwikkeling zijnde Wet markt en overheid van belang. Wat houdt dit concreet in, vragen de leden van de PvdA-fractie.

De gedachte van de regering dat effectief en efficiënt inkopen leidt tot besparingen en succes is volgens de leden van de PvdA-fractie een misvatting. Deze leden denken dat de kwaliteit van de toeleiding en de

investerings in duurzame arbeid de sleutel tot succes zijn. Ervaringen met veegwet budgetten en de huidige reïntegratie gelden hebben geleerd dat niet zozeer het geld maar de kwaliteit van de opleiding en begeleiding van vaak kleinschalige projecten succesvolle reïntegratie dicteert. Graag ontvangen deze leden een reactie van de regering.

De regering acht het van groot belang dat ook cliënten met een grote afstand tot de arbeidsmarkt een gelijkwaardige kans op toetreding hebben, zo merken de leden van de PvdA-fractie op. Sturing kan door middel van prijzen en inhoud van contracten. Hoe belangrijk vindt de regering het dat cliënten met een grote afstand tot de arbeidsmarkt profiteren van de SUWI-operatie? Welke doelstellingen of streefcijfers hanteert de regering in dit kader? Kan zij al een wat praktischere invulling geven aan het uitgangspunt dat het geld de klant volgt? Dit beginsel is voor de leden van de PvdA-fractie namelijk van erg groot belang en weegt zwaar in de beoordeling van dit wetsvoorstel.

De leden van de VVD-fractie hebben hierboven aangegeven dat zij hechten aan zoveel mogelijk private uitvoering. Dit geldt zeker daar waar het de reïntegratie betreft. Waar de regering aangeeft zo min mogelijk belemmeringen en drempels voor de totstandkoming van een goed concurrerende reïntegratiemarkt te willen opwerpen, verbaast het deze leden te vernemen dat gemeenten of aan hen gelieerde organisaties (als bijvoorbeeld WIW- en/of WSW-bedrijven) toch zelf een aandeel in de private markt kunnen blijven houden. Deze leden achten dit niet alleen concurrentieverstorend (immers men werkt met organisaties die zijn opgebouwd met publieke middelen), maar de ongewenste vermenging van de verantwoordelijkheidsverdeling tussen opdrachtgever- en opdrachtnemerschap verstoort de op te bouwen markt. Bovendien leidt het zeer waarschijnlijk niet tot doelmatig werken van een publieke overheidsorganisatie. Ondoorzichtige wijze van financiering en het toezicht daarop kunnen het gevolg zijn. Zowel voor de gemeenteraden (en bovendien liggen zaken ook nog vaak op WGR-niveau met nog minder democratische controlemogelijkheden) maar uiteindelijk ook voor de Rijksoverheid. Deze leden hebben reeds aangegeven dat bij hoge uitzondering en goed gemotiveerd van het principe «reïntegratie is een privaats werkgebied» kan worden afgeweken. Dit zou speciale toestemming van de minister behoeven en bijvoorbeeld alleen mogelijk mogen zijn indien aantoonbaar in een bepaald gebied de private markt specifieke doelgroepen of reïntegratietaken laat liggen. Graag vernemen deze leden een nadere beschouwing op dit punt.

De leden van de VVD-fractie ondersteunen met nadruk de visie van de regering inhoudende zo min mogelijk overheidsbemoeiing met de te ontwikkelen private markt. Zij verwijzen kortheidshalve naar het door hen geleverde commentaar bij het wetsvoorstel ter verzelfstandiging van de reïntegratiediensten Arbeidsvoorzieningsorganisatie (kamerstuk 27 549). Het ontwikkelen van keurmerken door de branche zelf juichen zij toe. Ondersteuning bij de nieuwe taken ter oriëntatie op deze markt in verband met inkoopfuncties van publieke instanties als UWV en gemeenten, maar ook informatie en vergelijkend warenonderzoek ten behoeve van individuele opdrachtgevers, kunnen als flankerend beleid tijdelijk door de rijksoverheid als stimulerend worden ingezet. Overigens hebben ook deze leden behoefte aan nadere verduidelijking over hoe door middel van budgettering per doelgroep voorkomen kan worden dat afroming zal plaatsvinden. Immers, zowel gemeentes als UWV worden via financiële aansturing aangespoord om zo snel mogelijk mensen uit een uitkerings-situatie te laten uitstromen. Worden voor de allermoeilijkste (en dus dure) doelgroepen bepaalde percentageverplichtingen opgelegd? Welk belang

zou men anders voelen om niet zoveel mogelijk (en vaak de makkelijkst bemiddelbare cliënten) eerst van trajecten te voorzien?

De leden van de CDA-fractie onderschrijven de keuze om de reïntegratie van werklozen en arbeidsgehandicapten door private reïntegratiebedrijven te laten uitvoeren. Het succes en resultaat van hiervan zal echter mede afhangen van de verbetering van het poortwachtersmodel, van de wijze waarop de aanbesteding plaatsvindt en van de invulling die werkgevers en werknemers eraan geven. Ook de uiteindelijke vormgeving van het poortwachtersmodel speelt een rol. Er zijn veel opdrachtgevers en veel aanbieders op de markt. De leden van de CDA-fractie hebben er begrip voor dat de markt zich nog moet ontwikkelen.

De kwaliteit van de reïntegratiebedrijven is erg moeilijk te beoordelen, met name voor de werkgevers die straks als opdrachtgever gaan fungeren. De leden van de CDA-fractie vragen in dit verband nadrukkelijk in te gaan op de suggesties van velen om kwaliteitseisen of een bepaalde vorm van certificering in te voeren voor deze bedrijven. Het argument dat het een drempel zal opwerpen voor toetreders dient dan afgewogen te worden tegen het belang voor kleinere opdrachtgevers om inzicht te hebben in de kwaliteit van de reïntegratiebedrijven. De leden van de CDA-fractie vragen om een nadere reactie hierop.

Verder vragen zij hoe gegarandeerd kan worden dat ook voor gemeentelijke reïntegratie een vrije markt zal ontstaan.

De leden van de CDA-fractie vragen naar het toetsingskader voor het algemeen verbindend verklaren van CAO's als het gaat om «ruime» dispensatiemogelijkheden van de afspraken over reïntegratiebedrijven en de inhoud van contracten. Wat houdt de formulering ruime dispensatiemogelijkheden precies in. Als CAO-partijen afspraken maken om tot een goede reïntegratie binnen de bedrijfstak te komen, zijn afspraken over de inhoud van contracten en ook de keuze van het reïntegratiebedrijf van groot belang daarin. Worden deze afspraken niet ondergraven als bedrijven gemakkelijk afstand kunnen nemen van belangrijke onderdelen van de afspraak?

De leden van de D66-fractie hebben over de private reïntegratiebedrijven een aantal opmerkingen. Allereerst wijzen zij op de eerste bevindingen met de aanbesteding voor de nieuwe reïntegratiemarkt. Deze leden stellen in navolging van het Ctsv-rapport «De kunst van het aanbesteden» dat de aanbestedingsprocedure die uitvoeringsinstellingen hanteren bij het contracteren van reïntegratiebedrijven nog onvoldoende aan de doelstellingen beantwoordt. Zo krijgen nieuwe en kleine bedrijven die WAO-ers en WW-ers weer aan werk willen helpen moeilijk toegang tot de markt. Hoe moeten deze leden dit plaatsen in het licht van de opmerking in de memorie van toelichting «dat het de effectiviteit en doelmatigheid zal bevorderen om deze activiteiten te onderwerpen aan de tucht van de markt en de productie van deze activiteiten in een setting van concurrentie te doen plaatsvinden»?

De leden van de D66-fractie willen meer weten over de kwaliteitseisen die gesteld worden aan private reïntegratiebedrijven. In het belang van de cliënt moet voorkomen worden dat er «snel geld» wordt gemaakt met reïntegratie. Door de strakke koppeling aan budgetten aan de fasering in combinatie met de druk om korte goedkope trajecten uit te voeren, is het denkbaar dat het systeem onvoldoende in staat is om gericht op de vraagzijde van de arbeidsmarkt werkzoekenden op te leiden voor moeilijk te vervullen vacatures. Het ontwikkelen van een aantal kwaliteitseisen kan een bijdrage leveren aan het in standhouden van een minimumniveau aan dienstverlening, met name nu de positie van de cliënt ten opzichte van het reïntegratiebedrijf niet is geregeld. De leden van de D66-fractie doelen daarbij op cliënten die aan een bepaald reïntegratiebedrijf zijn toegewezen

en daar ook van afhankelijk zijn, ook als tijdens het contract blijkt dat dit bedrijf de gedane beloftes niet waar maakt. Ook zijn de leden van de D66-fractie van mening dat opdrachtgevers zicht moeten krijgen op prestaties van reïntegratiebedrijven. De leden van de D66-fractie zijn van opvatting dat hierdoor de transparantie van het aanbod vergroot, het risico bij een keuze voor een reïntegratiebedrijf voor de werkgever en met name voor de kleinere verminderd wordt.

De leden van de D66-fractie vragen de regering ook in te gaan op de opmerking van de FNV dat door concurrentie tussen opdrachtgevers bij een overaanbod van werkzoekenden geen plaats meer zal zijn voor doelgroepenbeleid of voor de zwaksten op de arbeidsmarkt.

De leden van de D66-fractie constateren dat de regering denkt dat verbindingen zullen ontstaan met de reeds bestaande private markt voor arbodienstverlening. De leden van de D66-fractie willen hierbij een aantal opmerkingen plaatsen. Deze leden betreuren de link naar de arbodienstverlening die de afgelopen acht jaar niet heeft bewezen datgene effectief te verrichten waarvoor de arbodienstverlening in het leven is geroepen. De leden van de D66-fractie betreuren dat het wetsvoorstel Verbetering poortwachter nog niet voorligt, waarin aan de arbodienst in het eerste ziektejaar verdere bevoegdheden worden toegekend. Deze leden merken op dat nog niet is gebleken dat wettelijke verplichting tot aansluiting bij een arbodienst heeft geleid tot een verminderd ziekteverzuim. Zij hebben bij een eerdere gelegenheid gepleit voor het schrappen van de wettelijke verplichting, aangezien deze wettelijke verplichting nog niet heeft geleid tot een meerwaarde in het beleid inzake de bestrijding van het ziekteverzuim. De leden van de D66-fractie vragen de regering hierop in te gaan. Als de regering het niet onwaarschijnlijk lijkt dat er verbindingen tussen de private arbodienstverlening en de private reïntegratiemarkt zullen ontstaan, dan vragen deze leden zich af waartoe dat in praktijk zal leiden en of er meerwaarde van te verwachten valt, gezien de ervaringen tot nu toe met de arbodiensten.

De leden van de D66-fractie constateren dat de regering verwacht dat de vergroting van de effectiviteit leidt tot verlaging van de uitkeringslasten. Uit de gespreksnotitie ten behoeve van de overlegvergadering COR VUWV van 5 januari 2001 staat dat het UWV geen instrumenten heeft om invloed uit te oefenen op de gevolgen van het functioneren van arbodiensten en reïntegratiebedrijven en daarom het uitgangspunt arbeidsparticipatie onvoldoende kan waarmaken. Hier wreekt zich het feit dat het wetsvoorstel Verbetering poortwachter nog niet ingediend is en de samenhang hiermee niet beoordeeld kan worden. Graag ontvangen zij een reactie van de regering.

Zoals de leden van de D66-fractie al eerder in dit verslag hebben aangegeven heerst er bij de COR VUWV grote twijfel of de door de structuurwijziging de WAO-reïntegratietoek van het UWV meer invulling kan krijgen omdat de instrumenten ontbreken om invloed uit te oefenen op de gevolgen van het functioneren van arbodiensten en reïntegratiebedrijven. De leden van de D66-fractie vragen de regering helder te formuleren wat van het UWV op het terrein van volumebeheersing, met de huidige wetgeving, aansturing op tijdigheid, personeelstekorten en instrumenten redelijkerwijs kan worden verwacht.

De leden van de D66-fractie vinden dat de opdrachtgeversrol van het UWV onvoldoende is uitgewerkt in relatie tot de cliënt. Één van de vragen van deze leden bij de eerste openbare aanbesteding is of deze aanbesteding wel mogelijk is zonder informatie daarover aan de cliënt en of cliënten die aan een bepaald reïntegratiebedrijf zijn toegewezen daar ook echt afhankelijk van zijn, ook als tijdens het contract blijkt dat dit bedrijf de gedane

beloftes niet waarmaakt. De leden van de D66-fractie vinden dat cliënten hierdoor een anachronistische ondergeschikte rol vervullen, terwijl het toch gaat over klantvriendelijkheid, maatwerk en dienstverlening. Verder blijkt uit het rapport van de prof. Veenman dat de commercialisering van de reïntegratie ook een probleem zou kunnen vormen voor de werkzoekende allochtonen. De leden van de fractie van D66 zouden van de regering willen weten hoe zij dit risico inschatten en of er voldoende zicht is op de wijze waarop commerciële reïntegratiebedrijven om (zullen) gaan met allochtone werkzoekenden. Wordt er bijvoorbeeld op gelet dat mensen eerst hun inburgeringscursus afmaken, zo vragen de leden van de D66-fractie zich af?

De leden van de D66-fractie hebben hierboven een pleidooi gehouden om kwaliteitseisen aan reïntegratiebedrijven te stellen. Daarmee is niet alleen het belang van de cliënt gediend, maar ook van de opdrachtgever. Beiden moeten inzicht hebben in niet alleen het aanbod van reïntegratiebedrijven maar ook op hun prestaties. De aan het woord zijnde leden zijn van mening dat reïntegratiebedrijven afgerekend moeten worden op hun prestaties. Zij vinden niet dat door het stellen van kwaliteitseisen een drempel wordt opgeworpen. Het gaat hier volgens deze leden om een bijzondere marktsituatie. Daarnaast kan een drempel, door het vergroten van de transparantie van het aanbod, het risico bij een keuze voor een reïntegratiebedrijf voor cliënten en voor de werkgevers (met name de kleine) verminderen. Daarentegen geldt dat arbodiensten wel gecertificeerd worden. De regering verwacht, zo stellen de leden van de D66-fractie dat arbodiensten en reïntegratiebedrijven nauw gaan samenwerken. Bij deze ontwikkeling hebben zij al eerder vraagtekens gezet. Maar mocht dat zo zijn, is het dan niet vreemd dat wel gecertificeerde diensten samenwerken met niet gecertificeerde diensten? En komt dit de duidelijkheid en doorzichtigheid van de markt voor werkgevers en cliënten wel ten goed, zo vragen de leden van de D66-fractie.

De aan het woord zijnde leden constateren dat in het wetsvoorstel de mogelijkheid is opgenomen dat CAO-afspraken over de keuze van reïntegratiebedrijven en de inhoud van het contract algemeen verbindend worden verklaard. De leden van de D66-fractie hebben daar de volgende opmerkingen bij. De primaire verantwoordelijkheid voor de reïntegratie ligt naar de opvatting van deze leden bij de werkgever en werknemer. Dit wordt doorkruist als de keuze van het reïntegratiebedrijf niet door werkgever of werknemer zelf kan worden gemaakt. Zij wijzen op het advies van de Raad van State, die betwijfelt of de aanbesteding van reïntegratiediensten valt onder de uitzondering van de toepasselijkheid van het Europese mededingingsrecht, welke uitzondering van toepassing is op CAO-bepalingen die samenhangen met doelstellingen van sociale politiek. In het nieuwe stelsel staat concurrentie tussen de reïntegratiebedrijven immers voorop. De leden van de D66-fractie constateren dat in het wetsvoorstel een dispensatiemogelijkheid is opgenomen. Zij vragen zich af of deze mogelijkheid in de praktijk uitkomst biedt omdat het moeten vragen van een ontheffing altijd een drempel opwerpt voor de werkgever. De leden van de D66-fractie vragen zich bovendien af of het aanwijzen van reïntegratiebedrijven op CAO-niveau de ontwikkeling van een reïntegratiemarkt wel ten goede komt. Door de vereiste minimale schaalgrootte kunnen namelijk slechts enkele grote bedrijven op deze markt actief zijn. Kleine bedrijven zijn juist zo belangrijk in deze markt, omdat zij de grotere scherp houden, vaak eigen creativiteit in huis hebben en zich kunnen specialiseren in de reïntegratie van bepaalde doelgroepen. De leden van de D66-fractie vragen ook in dit kader nog eens speciale aandacht te wijden aan de positie van de cliënt. Het lijkt wel over in plaats van klantvriendelijk, op maat gesneden en dienstbaar over het hoofd van de cliënt wordt besloten over zijn of haar toekomst op de arbeidsmarkt.

De leden van de D66-fractie vragen welke instrumenten de cliënt ten dienste staan om te bewerkstelligen dat hij of zij een reïntegratiebedrijf kan kiezen en wat hij of zij kan doen als het reïntegratiebedrijf niet of slecht presteert.

De leden van de GroenLinks-fractie merken op dat de regering op het gebied van de uitvoering van reïntegratie-activiteiten heeft gekozen voor marktwerking. Een keuze die de deze leden onder bepaalde voorwaarden hebben gesteund, met name met het oog op de reïntegratie van zeer moeilijk bemiddelbare werklozen en arbeidsongeschikten. In de marge van de arbeidsvoorziening groeiden al diverse kleine initiatieven die ter zake kundig en onorthodox te werk gingen; met vaak opmerkelijke resultaten. In het publieke systeem kwamen zij niet goed aan de bak, marktwerking moest deze nieuwe initiatieven juist de mogelijkheid bieden hun vleugels uit te slaan. Helaas moeten deze leden constateren dat de start van marktwerking wat dit betreft weinig bemoedigend is. Kleine gespecialiseerde bedrijven komen amper aan de bak, kwaliteitsen resultaatseisen zijn onduidelijk en er lijkt veel prijsconcurrentie te zijn in plaats van concurrentie op resultaat en duurzaamheid van plaatsingen. De leden van de fractie van GroenLinks zijn van mening dat de regering de ontwikkeling van deze markt te vrij heeft gelaten. De regering zou deze marktwerking moeten inkaderen in strakkere regels en kwaliteitseisen. Zeker de bemiddeling en de begeleiding van de minst kansrijke groepen mogen niet onvoorwaardelijk uitgeleverd worden aan deze moeilijke marktwerking. Goedwerkende publieke of collectief gefinancierde activiteiten voor de moeilijkst te plaatsen groepen werkzoekenden en arbeidsongeschikten moeten een gewaarborgde en eigen plek krijgen in dit nieuwe systeem, waarbij reïntegratie- en scholingsactiviteiten worden ingekocht. De kritiek van de leden van de fractie van GroenLinks richt zich, wat de uitvoering van reïntegratie-activiteiten betreft, niet op de inkoop en de concurrentie op kwaliteit, prestatie en prijs, maar op de wijze waarop die nu ingevoerd lijkt te worden.

Door vele organisaties is voorgesteld om kwaliteitseisen aan reïntegratiebedrijven te stellen (Ctsv, de Stichting van de Arbeid, FNV, RZO en Federatie van Ouderverenigingen). Uit de memorie van toelichting blijkt dat regering van mening is dat toezicht op een doelmatige en rechtmatige besteding door de opdrachtgevers, voldoende informatievoorziening door opdrachtgevers aan de minister en aan contracten te stellen eisen, voldoende moet zijn. Gevreesd wordt dat het stellen van kwaliteitseisen leidt tot een bureaucratisering en verstarring van de markt, wat een vrije toetreding tot de reïntegratiemarkt kan beperken.

De leden van de GroenLinks-fractie kunnen de argumentatie van de regering hier totaal niet volgen en vinden dat er spoedig meer eisen gesteld moeten worden aan de reïntegratiebedrijven. Alleen op deze wijze kan het kaf van het koren gescheiden worden, krijgen kleine spelers en niche spelers een kans en kan er meer maatwerk geleverd worden tegen een doorzichtige prijs kwaliteit verhouding. Bovendien worden er al op velerlei terreinen kwaliteitseisen gesteld door de overheid. Een goed voorbeeld hiervan zijn de Arbo-diensten. De redenering van de regering in de toelichting (blz. 48) dat hier toen wel voor certificering is gekozen omdat de kwaliteit toen niet eenvoudig voor opdrachtgevers zou zijn vast te stellen en dat voor reïntegratiebedrijven eenvoudiger zou zijn, volgen deze leden niet. De reïntegratiemarkt is nog steeds ondoorzichtig. Is de regering bereid om alsnog over te gaan tot certificering? In dit geval kan worden gedacht aan bepaalde opleidingseisen voor het personeel van reïntegratiebedrijven ten behoeve van de begeleiding van cliënten en de kwaliteit van de geleverde producten. Is een dergelijke benadering niet in het belang van de cliënten? Of is het een taak van de opdrachtgevers om hierop toe te zien? Welke instrumenten en prikkels hebben opdrachtge-

vers om toe te zien? Krijgen en hebben opdrachtgevers de mogelijkheid om individuele prestaties af te spreken met de reïntegratiebedrijven en kunnen zij «no-cure, no-pay»-afspraken maken?

Wat vindt de regering van de suggestie dat er een uitzondering op de private inkoop van reïntegratiediensten wordt geformuleerd indien er in de regio onvoldoende kwalitatief aanbod van reïntegratiebedrijven beschikbaar is? De reden hiervoor is dat het risico van oneerlijke concurrentie op de reïntegratiemarkt groot blijft. Blijkt deze oneerlijke concurrentie uit onderzoeken, zo vragen de leden van de GroenLinks-fractie? Hebben individuele bedrijven uiteindelijk de vrijheid om opdrachten aan een dienstverlener op de reïntegratiemarkt te geven of zijn de afspraken op bedrijfstakniveau bindend? Het Verbond van Verzekeraars acht de mogelijkheid dat CAO-afspraken over de keuze van reïntegratiebedrijven en de inhoud van het contract algemeen verbindend worden verklaard in strijd met de strekking van het wetsvoorstel. Hoe beoordeelt de regering deze stellingname? Kan de werkgever zijn rol in de reïntegratie van zijn werknemers wel voldoende vervullen als de keuze voor het reïntegratiebedrijf op CAO-niveau wordt bepaald en maatwerk daarmee niet mogelijk is? Heeft een reïntegratiebedrijf wel voldoende prikkels om op bedrijfsniveau voldoende te blijven presteren? Valt de aanbesteding onder de uitzondering van de toepasselijkheid van het Europese mededingingsrecht? Ofwel is de aanbesteding van reïntegratiediensten te definiëren als een doelstelling van sociale politiek? Vormt het aanwijzen van reïntegratiebedrijven op CAO-niveau een belemmering voor een volwaardige ontwikkeling van de reïntegratiemarkt, mede gezien het feit dat de ontwikkeling van de reïntegratiemarkt nog steeds niet soepel verloopt? Graag ontvangen de leden van de GroenLinks-fractie antwoord op deze vragen.

De leden van de SP-fractie zijn van mening dat arbeidsbemiddeling en dus ook herbemiddeling of reïntegratie van werknemers een publieke taak is. Deze leden achten het belang van arbeidsparticipatie hoog en zijn van mening dat de overheid daarom bij de bemiddeling van werknemers op de arbeidsmarkt een inspanningsverplichting heeft. Zij vinden dat de overheid zich niet van haar verantwoordelijkheid mag onttrekken door de reïntegratieactiviteiten aan de markt over te laten. Kan de regering nog eens proberen duidelijk te maken waarom een private reïntegratiemarkt volgens haar ten principale effectiever en efficiënter werkt dan de overheid dat zou kunnen?

De leden van de ChristenUnie-fractie constateren dat de regering van oordeel is dat toezicht op een doelmatige en rechtmatige besteding door de opdrachtgevers, naast voldoende informatievoorziening door opdrachtgevers aan de minister en eisen aan de contracten, voldoende garanties biedt voor de kwaliteit van deze bedrijven. De leden van de fractie van de ChristenUnie vragen zich af waarom nu niet wordt gekozen voor het stellen van kwaliteitseisen aan reïntegratiebedrijven. Weegt het bezwaar van bureaucrativering op tegen het voordeel van een kwaliteitswaarborg, waardoor cliënten kunnen worden behoed voor slechte dienstverlening?

b. Opdrachtgeverschap

De leden van de PvdA-fractie merken op dat de regering enerzijds de conclusie van de Enquêtecommissie uitvoeringsorganen werknemersverzekeringen onderschrijft dat «werkgevers en werknemers geen invloed meer mogen uitoefenen op de individuele gevalsbehandeling», terwijl zij anderzijds nu voorstelt deze partijen als opdrachtgever te laten optreden bij reïntegratie van individuele arbeidsongeschikten. Deze leden hebben

behoefte aan verduidelijking en vragen de regering precies aan te geven op welke wijze en in welke rol de sociale partners dat opdrachtgeverschap tot reïntegratie gaan invullen. Betreft het alleen het maken van afspraken op sector- of brancheniveau over randvoorwaarden en kwaliteitseisen van reïntegratiecontracten? Of betreft het alleen de individuele werkgever die onder de voorwaarde van instemming van de OR als opdrachtgever voor een individuele reïntegratie optreedt? Hoe moet de constatering (blz. 5) gelezen worden als zouden de werkgeversorganisaties en werknemersorganisaties verantwoordelijk zijn voor reïntegratie?

De leden van de PvdA-fractie hebben zorg over de vormgeving van het opdrachtgeverschap puur op sector- of brancheniveau. Op verschillende wijzen kan op het niveau dat de individuele onderneming overstijgt invulling worden gegeven aan opdrachten aan de reïntegratiemarkt. Met het oog op de mogelijkheden van voldoende concurrentie en maatwerk moet de vrijheid worden gewaarborgd om zaken te doen op ondernemingsniveau. Graag ontvangen zij een reactie van de regering.

In het wetsvoorstel komt niet helder genoeg naar voren dat gemeenten, naast hun opdrachtgeverschap op de private reïntegratiemarkt, ook zelf reïntegratietaken kunnen blijven uitvoeren als het gaat om de WIW, WSW, sociale activering en werkervaring. De leden van de PvdA-fractie vragen de regering om dit te onderschrijven.

De leden van de PvdA-fractie menen dat er een prikkel noodzakelijk is voor het UWV als aan het einde van de WWV-periode nog geen (geslaagde) reïntegratie heeft plaatsgevonden en de cliënt in de bijstand terechtkomt. Naar de opvatting van deze leden zal het UWV dan een reïntegratiebudget aan de gemeenten ter beschikking moeten stellen. Graag zien zij een reactie van de regering tegemoet.

Naar het oordeel van de leden van de PvdA-fractie is de verantwoordelijkheidsverdeling van het opdrachtgeverschap bij reïntegratie van WAO-ers diffuus. Om te voorkomen dat er onduidelijkheid bestaat is helderheid van de rol van het UWV nodig. Het opdrachtgeverschap bij reïntegratie kan volgens de regering tot 6 jaar bij de oorspronkelijke werkgever liggen. De leden van de PvdA-fractie zijn van mening dat de werkgever in beginsel opdrachtgever is zolang het dienstverband duurt. Zodra het dienstverband verbroken wordt kan de werkgever het UWV vragen deze taak zelf te blijven uitvoeren. In ieder ander geval zal de UWV verantwoordelijk moeten zijn.

Werkgevers(-) en werknemers(organisaties) kunnen zelf bepalen op welk niveau zij het opdrachtgeverschap inrichten. Wat zijn ten aanzien hiervan de verwachtingen en welke rol hebben sectorraden, en brancheorganisaties, vragen de leden van de PvdA-fractie. Wanneer het opdrachtgeverschap van de werkgever overgedragen wordt aan het UWV kan de situatie zich voordoen dat de werkgever (en werknemer) een contract hadden met een reïntegratiebedrijf dat geen contract heeft met het UWV. Wat zijn de gevolgen voor het in gang gezette reïntegratietraject, vragen de leden van de PvdA-fractie. Kan aangegeven worden hoe vaak werkgevers gebruik gemaakt hebben van de bestaande mogelijkheden tot reïntegratie bij een andere werkgever en wat zijn de ervaringen hiermee, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

In het wetsvoorstel staat dat gemeenten belang hebben bij het reintegreren van Anw-gerechtigden omdat de kans bestaat dat wanneer de uitkering stopt er een beroep gedaan wordt op de bijstandswet. Het is de vraag of een dergelijke indirecte prikkel afdoende is. Is het juist om te

constateren dat zolang de inkomensafhankelijke Anw-uitkering voortduurt er geen prikkel voor de gemeente is om deze uitkeringsgerechtigden te reïntegreren. Ziet de regering deze indirecte prikkel als afdoende en wat zijn de mogelijkheden van aanvullende prikkels, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

De leden van de VVD-fractie constateren dat de regering in het overleg van 21 februari jl. heeft aangegeven dat de cliënt uiteraard niet de dupe zou mogen worden van een tekortschietend reïntegratiebedrijf. De cliënt zou dan een herkansing kunnen krijgen. Wat gebeurt er nu indien het UWV tussentijds de verantwoordelijkheid voor de reïntegratie van een cliënt overneemt van de werkgever of branche? Krijgt dan het betreffende reïntegratiebedrijf een vergoeding voor gedeelde inkomsten indien wordt overgestapt op een ander reïntegratiebedrijf, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

De leden van de CDA-fractie stemmen van harte in met de keuze voor bipartiet opdrachtgeverschap ook op sectoraal niveau. Is het niet logisch dat de niveaus van opdrachtgeverschap wettelijk worden vastgelegd, zo vragen deze leden.

De leden van de D66 fractie ondersteunen de stelling dat het wenselijk is om een koppeling aan te brengen tussen de financiële prikkels in het stelsel en de wijze waarop de verantwoordelijkheden voor preventie en reïntegratie worden belegd. Overigens komt het deze leden daarom zeer wenselijk voor de verantwoordelijkheden zoveel mogelijk en met zo weinig mogelijk belemmeringen op het individuele niveau neer te leggen. Zij constateren dat de regering teveel neigt naar de niveaus daarboven. De leden van de D66 fractie vragen de regering een reactie. De leden van de D66-fractie vragen zich voorts af waarom de reïntegratie van Anw-gerechtigden overgeheveld is naar de gemeenten. Gezien het feit dat de reïntegratietaak voor Anw-gerechtigden nauwelijks inhoud heeft is het de vraag of het overhevelen naar 500 gemeenten wel de meest efficiënte weg is. Heeft de regering overwogen om deze reïntegratie meer inhoud te geven of om de reïntegratietaak te laten vervallen?

Wat betreft het opdrachtgeverschap reïntegratie WW-ers willen de leden van de D66-fractie de aandacht vestigen op het volgende. Indien sociale partners additionele middelen inbrengen, ontstaat een gezamenlijk opdrachtgeverschap voor deze groep uitkeringsgerechtigden. De leden van de D66-fractie merken op dat het UWV dan een toetsende rol krijgt, voor zover het daarbij gaat om de inzet van publieke middelen. Indien deze toetsing meer gaat inhouden dan een marginale toetsing, ontstaat volgens deze leden het risico van twee kapiteins op één schip. Een dergelijke situatie kan leiden tot een dalende effectiviteit en efficiëntie van de gezamenlijke inzet van publieke en private middelen. Erkent de regering dit probleem, zo vragen de leden van de D66-fractie. Wat denkt de regering hieraan te doen?

De leden van de GroenLinks-fractie vragen hoe de regering het pleidooi van de ABU dat ingeval van gezamenlijk opdrachtgeverschap van de reïntegratie van WW-ers een strikt marginale toetsing door het UWV plaats moet vinden, beoordeelt.

Onderkent de regering dat er sowieso een spanningsveld is tussen het (bipartiete) opdrachtgeverschap, zoals geregeld in deze wet, en de wens tot meer aangepaste individuele keuzes en de roep om meer maatwerk, zo vragen de leden van de GroenLinks-fractie.

Wat zijn de gevolgen van de overheveling van de reïntegratie van Anw-ers naar de gemeenten voor de doelmatigheid en de klantvriendelijkheid? Is het overdragen van deze taak naar de gemeenten wel efficiënt. Is het voor die Anw-ers die ook een uitkering genieten op grond van arbeidsongeschiktheid niet efficiënter als de UWV de reïntegratie verzorgt, zo vragen deze leden.

De leden van de fractie van GroenLinks zien in de nieuwe structuur veel kansen tot goede samenwerking tussen CWI, UWV en gemeenten. Op diverse terreinen kan het in de toekomst nog wel verder gaan dan in de voorliggende plannen. Samenwerking of zelfs overdragen van taken lijkt wenselijk op het gebied van sociale activering voor arbeidsongeschikten en reïntegratie van arbeidsgehandicapten met een bijstandsuitkering. Gemeenten hebben inmiddels ervaring opgedaan met sociale activering van bijstandsgerechtigden met grote afstand tot de arbeidsmarkt. Maar ook veel WAO-ers zouden kunnen deelnemen aan activiteiten ter sociale activering. Dit om hun maatschappelijke participatie te bevorderen en voor sommigen als opstap tot een mogelijke reïntegratie naar arbeid. Gezien de ervaring van de gemeenten lijkt het voor de hand te liggen dat het UWV deze taak met bijbehorende middelen uitbesteedt aan gemeenten of hieromtrent nauw samenwerkt met gemeenten. Omgekeerd blijken gemeenten moeite te hebben met de reïntegratie van bijstand-scliënten met handicaps en somatische of psychische klachten. Te denken valt dat de gemeenten het UWV hierbij te hulp roepen of bepaalde taken overdragen. Hoe denkt de regering over dergelijke verdergaande samenwerking of overdracht van taken? Als de regering hier wat in ziet, hoe kan zo'n ontwikkeling gestimuleerd worden?

De leden van de SP-fractie delen de mening van de Raad van State dat het effectief functioneren van de nieuwe organisatie wordt belemmerd doordat zieke werknemers in het eerste jaar niet worden opgenomen in het nieuwe stelsel. De Raad meent naar de mening van deze leden terecht dat het toezicht van de uitvoeringsorganisatie op de reïntegratie van werknemers in het eerste ziektejaar in deze wet nader zou moeten worden uitgewerkt. De leden vinden de beantwoording van de regering over de controle achteraf te mager. Zij willen graag weten waarom er geen rol is weggelegd voor het UWV bij de reïntegratieactiviteiten in het eerste ziektejaar. De inspanningen in het eerste jaar zijn immers voor het beperken van de instroom in de WAO van groot belang en het UWV is wel verantwoordelijk voor de reïntegratie uit de WAO.

c. Financiering

De leden van de PvdA-fractie vragen op welke wijze in het toekennen van subsidiestromen of bij de kostprijs per bemiddeling tot uitdrukking komt dat voor sommige werklozen kostbare reïntegratie trajecten nodig zijn. Hoe wordt ervoor gezorgd dat de uitvoeringsorganisatie voor grote groepen moeilijk bemiddelbare werklozen ook de benodigde budgetten krijgt? Waar blijft in dit kader het principe geld volgt de klant, wat toch dragend moet zijn in dit concept? Wie bepaalt de hoogte van het persoonsgeboden reïntegratie budget? Hoe weet de werkloze waar hij of zij recht op heeft? Zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

De leden van de CDA-fractie menen dat maatwerk bij reïntegratie van essentieel belang is. Zij vragen in dit verband om een nadere reactie op de opvatting van de FNV dat door de strakke koppeling aan budgetten en fasering in combinatie met de druk om korte goedkope trajecten uit te voeren blijkt dat het systeem onvoldoende in staat is om gericht op de vraagzijde van de arbeidsmarkt werkzoekenden op te leiden voor de vaca-

tures. In dit verband vragen zij of en op welke wijze de regering de financiering van reïntegratie meer resultaatgericht wil vormgeven.

Tevens vragen deze leden of nader ingegaan kan worden op de prijsvorming. Is bekend hoeveel een gemiddeld traject voor en cliënt in een bepaalde fase kost? Op welk moment kan een werkgever of reïntegratiebedrijf REA-middelen inzetten?

De leden van de CDA-fractie menen dat de evaluatie van de Wet REA tot wijzigingen in de regelgeving moeten leiden. Zij vragen de regering of dit gevolgen zal hebben voor de vormgeving van de aanbesteding en de financiering ervan.

De leden van de CDA-fractie menen dat in de aanbestedingsprocedures reïntegratiebedrijven ook de kans gegeven moet worden en geprikkeld moeten worden om resultaatgericht te werken in plaats van trajectgericht. Financiering op basis van resultaat in plaats van financiering van instrumenten of trajecten dient naar de mening van deze leden het uitgangspunt te zijn. De inhoud van de aanbestedingsprocedure en contracten zal dan geen procesbeschrijving van de reïntegratie moeten beschrijven maar een resultaatsbeschrijving, waarbij de duurzaamheid van de plaatsing ook een rol dient te spelen. Voor de ontwikkeling van een transparante en kwalitatief goede reïntegratiemarkt kan het voor reïntegratiebedrijven niet zo zijn, dat zij ten aanzien van de opdrachten enig inzicht hebben in de continuïteit ervan. Jaarlijkse aanbesteding leidt ertoe dat bedrijven steeds opnieuw volstrekt onzeker zijn wie de opdrachten gegund worden. De leden van de CDA-fractie vragen om een reactie op deze stellingname.

De leden van de GroenLinks-fractie vragen op welke wijze kan worden gewaarborgd dat door de concurrentie op de reïntegratiemarkt er bij een overaanbod aan werkzoekenden geen grotere afroming van kansrijkere werkzoekenden plaatsvindt. Voor deze leden is de positie van de minst kansrijke werkzoekenden en arbeidsongeschikten een belangrijk aandachtspunt waarvoor spoedig een oplossing gevonden moet worden. Hierbij kan worden gedacht aan een hybride financiering van reïntegratiebedrijven die zich richten op de moeilijkst te bemiddelen groepen. Deze reïntegratiebedrijven (dat kunnen ook zorginstellingen, verslavingsinstellingen en psychiatrische instellingen zijn) krijgen een basissubsidie voor de specifieke kennis en zorgdeskundigheid die vereist is. Daarbovenop worden zij betaald per gereïntegreerde of traject sociale activering.

d. Cliënt

Welke procedure moet een werkgever volgen wil hij de loondoorbetaling stoppen van een zieke of arbeidsongeschikte werknemer, omdat hij vindt dat deze niet meewerkt aan zijn reïntegratie, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

De leden van de VVD-fractie vragen zich met betrekking tot de eerste ziekteweken van een werknemer het volgende af. Is het mogelijk dat werkgever, werknemer in samenspraak met Arbo-arts en arbeidsdeskundige op vrijwillige basis reeds in de eerste weken een reïntegratieadvies en gekwalificeerd arbeidsmarktadvies bij het CWI kunnen inwinnen? Wellicht staan hierover zaken in de komende wetsvoorstellen. Wordt daarbij eventuele informatie-uitwisseling met het UWV dan ook in overweging genomen? Het lijkt deze leden zinvol om over deze «aanvliegroute» tijdens de eerste en vaak cruciale ziekteweken deze mogelijkheid te overwegen. Graag ontvangen deze leden nader commentaar op deze suggestie.

De leden van de D66-fractie onderschrijven het belang dat een werknemer een second opinion kan aanvragen of er bijvoorbeeld niet toch passende arbeid binnen het bedrijf aanwezig is. Deze leden ontgaat echter de ratio dat het UWV deze werknemer daartoe kan ontmoedigen door de daartoe gemaakte kosten bij hem in rekening te brengen (artikel 19). Een dergelijke financiële drempel achten zij zeer discutabel. Daar komt dan nog bij dat het resultaat van de second opinion bij een desondanks weigerachtige werkgever door de betreffende werknemer alsnog via de civiele rechter afgedwongen moet worden. Naar de opvatting van de leden van de D66-fractie zou het UWV bij een voor de werknemer gunstige uitslag van de second opinion in alle gevallen als zaakwaarnemer voor de cliënt moeten optreden.

De leden van de GroenLinks-fractie vragen welke rechten een cliënt kan ontleen aan zijn recht op second opinion? Waarom wordt het UWV de mogelijkheid geboden om de kosten van de second opinion in rekening te brengen bij de werknemer zelf? Wat vindt de regering van de suggestie van de FNV om bij een voor de werknemer gunstige uitslag van de second opinion in alle gevallen als zaakwaarnemer voor de cliënt op te treden?

Hoe bindend is het oordeel van het UWV in het geschil tussen werkgever en werknemer inzake de ongeschiktheid tot werken en inzake de aanwezigheid van andere passende arbeid bij de werkgever? Wat is de consequentie van het oordeel van het UWV inzake de inspanning van de werkgever ten behoeve van reïntegratie? Als het UWV meent dat de inspanningen onvoldoende zijn, wordt de werknemer dan vervolgens overgelaten aan de inspanningen van de falende werkgever of bestaat er een mogelijkheid dat de werknemer zelf met een reïntegratieplan komt en een geschikte uitvoerder, waarvoor een persoonsgebonden budget verstrekt wordt? Moet de werkgever dit persoonsgebonden budget betalen of kan gebruik gemaakt worden van REA-middelen, zo vragen de leden van de GroenLinks-fractie?

De leden van de fractie van GroenLinks zijn van mening dat terughoudend moet worden omgegaan met de mogelijkheid reïntegratiebedrijven sectoraal aan te wijzen. Zo'n sectorale verplichting is alleen zinvol als er ook een sectorale aanpak van de reïntegratie is, bijvoorbeeld in de vorm van een REA-bureau of REA-pool voor een bepaalde sector. In alle overige gevallen en zelfs ook bij zo'n sectorale aanpak moet maatwerk voor de cliënt leidraad zijn voor de keuze van het reïntegratiebedrijf. Dat roept de vraag op wat de status is van een mogelijk eigen keuze van een te reïntegreren zieke of arbeidsongeschikte. De regering onderschrijft het belang van het eigen initiatief van het individu en wil die ook zo mogelijk ondersteunen met een persoonsgebonden budget. Maar hoe verhoudt zich dit tot een sectorale keuze voor een reïntegratiebedrijf? Is er een rangorde in aan te brengen waarbij de individuele keuze, mits voldoende aan een aantal criteria, de voorrang geniet, en vervolgens de eigen arrangementen van een onderneming en slechts beperkt sectorale afspraken die algemeen verbindend worden verklaard? Of gaat de verbindend verklaarde sectorale regeling altijd voor?

14. Toezicht

De leden van de PvdA-fractie menen dat het toezicht in een wettelijke regeling, hetzij in deze kaderwet, hetzij in de invoeringswet, dient te worden geregeld. Een regeling per algemene maatregel van bestuur kan niet rekenen op de instemming van deze leden.

Deze leden hechten er aan dat het toezicht onafhankelijk en zelfstandig is. Dat is naar hun oordeel binnen voorwaarden via een agentschap te

regelen. Deze leden zijn ontvankelijk voor de argumentatie van de regering dat een ZBO-constructie niet gewenst is in het licht van de gemeentelijke grondwettelijke bevoegdheid tot het voeren van de eigen financiële huishouding.

De leden van de PvdA-fractie menen dat toezicht op de besteding van overheidsmiddelen nodig is. Dat kan deels door de verantwoordingsgegevens die door de uitvoeringsorganen worden verstrekt, dat kan deels door het benchmarken van reïntegratie resultaten en dat kan deels door aanvullend steekproefsgewijs onderzoek. In dat geval is het reïntegratie bedrijf als zodanig geen onderwerp van onderzoek, noch bedrijfsgebonden gegevens. Maar het gaat om het resultaat van ingezette publieke gelden in relatie tot de effectiviteit en het bereiken van het publieke doel. Deze leden nodigen de regering uit hieraan invulling te geven.

De leden van de PvdA-fractie menen dat toezicht onafhankelijk, transparant en zelfstandig moet zijn. Het is van belang dat de toezichtsfunctie onderdeel van de wetgeving is.

Er bestaat in het wetsvoorstel een spanningsveld tussen aan de ene kant recht doen aan de ministeriële verantwoordelijkheid en aan de andere kant het waarborgen van de strikte onafhankelijkheid van het toezicht. Deze leden vinden het in principe wenselijk dat het toezicht op het totale terrein van werk en inkomen geïntegreerd wordt en dat toezicht direct onder de ministeriële verantwoordelijkheid komt te vallen waardoor het parlement de minister hierop kan aanspreken. Het toezicht dient binnen het ministerie wel zo gesitueerd te zijn dat de onafhankelijkheid gewaarborgd wordt. De leden van de PvdA vinden het daarom wenselijk dat het toezichtsorgaan op het hoogste niveau aangesloten wordt opdat beleidsontwikkeling en toezicht optimaal gescheiden zijn. Kan er een organisatie-schema van het ministerie weergegeven worden waarin de nieuwe inspectiedienst is opgenomen?

Op welke wijze wordt de aansluiting van het toezicht met het toezicht op de bijstand en andere inspectiefuncties geregeld, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

Om de transparantie van het toezichtsproces te waarborgen willen de leden van de PvdA-fractie dat het onderzoeksprogramma van de toezichthouder ongecensureerd aan de Kamer beschikbaar gesteld wordt. De Kamer moet ook zelf onderzoeksopdrachten kunnen geven. Onderzoeksrapportages dienen rechtstreeks naar de kamer gestuurd te worden.

Tijdens de ontwikkeling van een nieuwe inspectiedienst zullen verschillende aspecten van de organisatie heroverwogen moeten worden. Het is van belang dat hierop onafhankelijk toezicht wordt gehouden. Bij het instellen van de Onderwijsinspectie is daarom voorgesteld dat de minister een Raad van advies instelt waarin verschillende onafhankelijke deskundigen plaats nemen die de taak hebben om in de eerste plaats onafhankelijk advies te geven aan de inspectie en in de tweede plaats aan de Minister. Dit advies is niet bindend. Zou een dergelijke Raad van advies ook ingesteld kunnen worden bij de ontwikkeling van een nieuwe Inspectiedienst binnen het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid? Zou dit nader uitgewerkt kunnen worden?

Om de aansturing van de inspectie eenduidig plaats te laten vinden, is het van belang dat de te leveren diensten goed geoperationaliseerd worden. Een outputgerichte sturing op basis van kostentoekening aan producten draagt hieraan bij. Het VBTB-proces laat zien dat dit proces van operationalisering en kostentoekening niet altijd even makkelijk verloopt. Kan aangegeven worden in hoeverre bij de nieuw te vormen inspectiedienst

werk gemaakt wordt van een dergelijke outputgerichte sturing op basis van kostentoerekening aan producten, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

Op initiatief van de Onderwijsinspectie is er een overleg met andere inspecties in Nederland opgestart. In het samenwerkingsverband gaat het om de kwaliteitsbewaking en de methode van werken, de opleiding en training van personeel en de beleidsafstemming. Het is van belang dat er wordt samengewerkt met andere toezichthouders in het Nederlandse openbaar bestuur. Op deze manier kan de onafhankelijkheid vergeleken en gecontroleerd worden. Hoe wordt het idee om hiervoor een orgaan met meer status op te richten beoordeeld?

In de nota «Toezicht op uitvoering publieke taken» van de Algemene Rekenkamer staat dat duidelijk moet zijn welke bevoegdheden tot interventies de toezichthouder heeft. De leden van de PvdA-fractie missen in het wetsvoorstel een duidelijke uitwerking hiervan. Welke bevoegdheden tot interventie krijgt de inspectie?

De leden van de VVD-fractie hebben tijdens de hoofdlijnendebatten opgeroepen om te komen tot integraal toezicht op het hele terrein van werk en inkomen. Daarbij hebben deze leden wel aangegeven zeer te hechten aan een zo onafhankelijk mogelijk toezicht. In de memorie van toelichting zijn de gedachtes hierover van de zijde van de regering op hoofdlijnen aangegeven. Nadere uitwerking van de precieze inrichting van het toezicht, waaronder de exacte scheiding tussen beleidsaansturing en toezicht op de uitvoering zouden worden uitgewerkt in een aan de Kamer voor te leggen concept-amvb. Deze voorstellen ontbreken op dit moment. Uit de media en een persbericht van de Rijksvoorlichtingsdienst (d.d. 16 maart 2001) mocht de Kamer vernemen dat de ministerraad inmiddels over de vormgeving van het toezicht een besluit heeft genomen. Daarbij wordt gesteld dat de Kamer nog een beleidsbrief zal ontvangen met informatie over de uitwerking van de onafhankelijke positie van de Inspectie, zodat deze kan worden betrokken bij de verdere behandeling van het voorliggende wetsvoorstel. Betekent dit bericht dat er geen sprake meer is van genoemde concept-amvb? De leden van de VVD herinneren eraan dat tijdens recente overleggen meermalen van de zijde van de Kamer is aangedrongen om het toezicht in wetgeving neer te leggen. Tijdens het algemeen overleg op 21 februari jl. heeft staatssecretaris Hoogervorst aangegeven dat hij begrip had voor deze wens van de Kamer, maar geen vertraging wenselijk achtte. Hij zei daarbij toe dat hij, zonder onomkeerbare stappen te zetten, zou onderzoeken of aparte wetgeving mogelijk zou zijn zonder tijdverlies. Betekent de aangekondigde beleidsbrief dat dit onderzoek inmiddels is geschied? Wat zijn daarvan de uitkomsten? Wordt een aparte instellingswet met betrekking tot toezicht nu wel of niet in overweging genomen, zo vragen deze leden? Tijdens het algemeen overleg inzake het SUWI-dossier is wel aangegeven dat de Inspectie zal worden ingericht analoog aan de Inspectie Onderwijs. Naar deze leden begrepen hebben is hiervoor wel aparte wetgeving gemaakt. Verder begrepen deze leden dat de Onderwijsinspectie ook taken heeft met betrekking tot maatschappelijke ontwikkelingen en het denken over de kwaliteit van het onderwijs. Moeten deze leden de eerdergenoemde vergelijking van de te vormen Inspectie Sociale Zaken en Werkgelegenheid met die van Onderwijs zo opvatten, dat deze nieuwe Inspectie ook een dergelijke «bredere taak» krijgt? Zo ja, hoe verhoudt zich daarbij dan de door deze leden gewenste strikte scheiding tussen beleid en toezicht? Mogen de leden van de VVD-fractie uit eerdergenoemd persbericht opmaken dat er ten aanzien van de in voorliggend wetsvoorstel gestelde bepalingen en in uiteenzetting in de memorie van toelichting over toezicht, geen essentiële wijzigingen voordoen?

Verder hebben deze leden al eerder aangegeven dat zij het wenselijk achten dat de nieuwe Inspectie ook voor een sluitend toezicht op ESF-middelen verantwoordelijk wordt. Dit punt is tot op heden door de regering onbesproken gebleven. Kan hierop nader worden ingegaan? Ook willen deze leden graag weten of de Inspectie ook een toezichtstaak krijgt ten aanzien van de RWI, daar waar deze immers zelf ook subsidies (inclusief het ESF-deel) gaat toekennen.

De leden van de VVD-fractie delen de visie van de zijde van de regering dat een ZBO-vorm voor het toezicht niet een geëigend instrument is, mede gezien de staatsrechtelijke inrichting. Deze leden stellen nadrukkelijk dat de nieuwe Inspectie absoluut geen toezichtstaken heeft met betrekking tot de boeken van private reïntegratiebedrijven. Dergelijke bevoegdheden die diep ingrijpen in particuliere domeinen achten deze leden volstrekt verwerpelijk. Kan de regering deze leden hierover volstreekte garanties bieden dat dit ook op geen enkele wijze plaats zal vinden? Deze leden achten het de taak van opdrachtgevers toe te zien op voldoende kwaliteit van de te kiezen reïntegratiebedrijven. Kan de regering aangeven welke instrumenten er naast de vrije keuze via contracteermogelijkheden (en dus omzetprikkels) opdrachtgevers tot hun beschikking hebben, of nog zullen krijgen? In hoeverre acht de regering hierbij wél toezichtstaken van Inspectie of anderen opportuun?

De leden van de VVD-fractie vernemen graag van de regering of deze inmiddels al overleg heeft gevoerd met de Raad voor financiële toezichthouders inzake de mogelijke lacune bij gegevensverwerkingen tussen het publieke en private domein. Dit conform het advies van de Registratiekamer, met name voor wat betreft het structureel toezicht dat de Registratiekamer zegt zelf niet te kunnen doen. Ook het Ctsv wijst op dit punt. Wat zijn de eventuele uitkomsten van dit overleg?

De leden van de VVD-fractie vragen hoe de Inspectie op zowel de uitvoering van de aparte materiewetten als de samenwerking moeten toezien?

De leden van CDA-fractie constateren dat met betrekking tot de uitvoering gekozen wordt voor een ZBO die niet direct onder de ministeriële verantwoordelijkheid valt en met betrekking tot het toezicht gekozen wordt voor een Inspectie die wel direct onder de ministeriële verantwoordelijkheid valt. Zij kunnen de motivering daarvan maar gedeeltelijk onderschrijven. Het toezicht op de gemeenten dient vanzelfsprekend direct onder verantwoordelijkheid van de minister plaats te vinden. Dat is voor hen echter geen voldoende motivering om dan ook het toezicht op het UWV en de CWI bij het ministerie onder te brengen. Onafhankelijk toezicht kan het beste vorm gegeven worden door middel van externe verzelfstandiging. De uitvoering van de Algemene Bijstandswet blijft geheel de verantwoordelijkheid van gemeenten. Toezicht op de uitvoering vindt op dit moment door het ministerie plaats, terwijl de uitvoering van de werknemersverzekeringen onder toezicht van het Ctsv staat. De leden van de CDA-fractie zijn van mening dat de kwaliteit van het toezicht door het Ctsv geen enkele aanleiding biedt tot wijziging daarvan. Ook hebben zij altijd zeer grote prijs gesteld op de onafhankelijke onderzoeken naar specifieke onderwerpen door het Ctsv. Het toezicht op de uitvoering van de Abw vereist een eigen traject en specifieke deskundigheid. De leden van de CDA-fractie vragen om een nadere motivatie waarom er geen aparte toezichthouders kunnen blijven bestaan, mede gezien de gescheiden verantwoordelijkheden.

Verder vragen deze leden waarom niet gekozen is voor een aparte instellingswet voor de Inspectie. Juist vanwege de onafhankelijkheid van het toezicht, onafhankelijk van de beleidsverantwoordelijkheid van de minister, ligt het voor de hand de regels met betrekking tot de uitvoering

van het toezicht en de rapportage wettelijk vast te leggen in plaats van via een algemene maatregel van bestuur.

De leden van de D66-fractie zijn tevreden met de vereenvoudiging van het sturingsconcept voor de sociale zekerheid. Zij vragen zich echter af of het nieuwe sturingsconcept ook werkelijk dwingt tot de nieuwe toezichtsconstellatie die in het wetsvoorstel is neergelegd. Met name waar het betreft de zinsnede in de memorie van toelichting dat het toezicht wordt geplaatst onder directe verantwoordelijkheid van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, waarbij het feitelijke toezicht wordt uitgeoefend door een departementale inspectie.

Deze leden zijn ook een voorstander van een integraal toezicht. Bij een integrale benadering in de uitvoering van het proces werk en inkomen past naar de mening van de leden van de D66-fractie integraal toezicht. Overigens zouden zij dit integrale toezicht willen laten uitstrekken tot de bijdrage van arbodiensten en reïntegratiebedrijven aan de publieke doelen. Deze leden betreuren dat het wetsvoorstel hierin niet voorziet. In deze visie richt het toezicht op de arbo- en reïntegratiemarkt zich in eerste instantie op het UWV en de gemeenten. Het UWV en de gemeenten controleren in hun rol van opdrachtgever en financier of de met arbodiensten en reïntegratiebedrijven gemaakte afspraken worden nageleefd.

De leden van de D66-fractie zijn van mening dat de toezichthouder de mogelijkheid moet hebben om via het UWV en de gemeenten verzamelde informatie te controleren of ontbrekende informatie te verzamelen. Daarin kan worden voorzien door de toezichthouder het informatierecht en het toegangsrecht bij arbodiensten en reïntegratiebedrijven toe te kennen. Zo zou de toezichthouder in staat zijn het functioneren van deze markt in relatie tot de gestelde beleidsdoelen te monitoren en te analyseren. De werking van het stelsel en de verantwoording daarover zou daar ten eerste mee gediend zijn.

De leden van de D66-fractie zijn bevreesd dat de geschiedenis van de arbodiensten zich gaat herhalen. De leden van de D66 fractie zouden dan ook graag zien dat er een toezicht kwam zowel op de reïntegratiebedrijven als de arbodiensten. In dit kader vragen deze leden de regering daarop in te gaan. Voorts vragen zij of de subsidieverstrekking van de RWI ook onder het toezicht valt.

De leden van de D66-fractie achten het van groot belang dat de professionele autonomie van de toezichthouder gewaarborgd wordt doordat de basisvoorwaarden voor een onafhankelijke positie en taakuitoefening in de wet zijn vastgelegd. Bovendien moet de oordeelsvorming plaatsvinden los van enig belang, anders dan het algemeen maatschappelijke, en in volledige autonomie. Ook de producten moeten openbaar zijn en aan het parlement aangeboden worden. Deze leden betwijfelen of deze waarborgen gerealiseerd kunnen worden door het toezicht vorm te geven als aparte entiteit, inspectie, binnen de departementale organisatie. Onderbrenging van de integrale toezichtfunctie in een ZBO is naar de mening van de leden van de D66-fractie de te verkiezen positionering. Het in de memorie van toelichting gebezigde argument dat een ZBO gepositioneerd toezicht op gemeenten als niet passend bij de bestuurlijke verhoudingen moet worden beschouwd, achten de leden van de D66 fractie niet overtuigend. Het legt naar hun oordeel minder gewicht in de schaal dan het belang van optimale positionering van het integraal toezicht.

De leden van de D66 fractie constateren dat in de memorie van toelichting met verwijzing naar artikel 136 van de Grondwet en artikel 268 van de Gemeentewet wordt gesuggereerd dat het in het Nederlandse bestuurlijk stelsel aangewezen is, dat het bestuurlijk toezicht op mede-overheden (provincies en gemeenten) wordt uitgeoefend door een hogere bestuurlijke instantie. De leden van de D66-fractie erkennen dat het bestuurlijk

(repressief) toezicht op gemeentebesturen in gevolge artikel 132 van de Grondwet uitsluitend mag toekomen aan de Kroon. Maar zij wijzen erop dat het toezicht als bedoeld in het voorliggende wetsvoorstel niets van doen heeft met bestuurlijk toezicht (preventief of repressief) als rechtsfiguur in het staatkundig stelsel. Het gaat immers niet om een rechtshandeling van goedkeuring of vernietiging van besluiten van het aan toezicht onderworpen bestuursorgaan, maar om louter controle op de rechtmatigheid en doelmatigheid van wetsuitvoering. De leden van de D66-fractie vinden dan ook dat die controle ten onrechte in verband wordt gebracht met het bestuurlijk toezicht dat in het (grond) wettelijk stelsel aan de Kroon behoort toe te komen. Deze leden vragen de regering hier nader op in te gaan.

De leden van de D66-fractie wijzen erop dat dit in het voorliggende wetsvoorstel zelf al wordt aangetoond, doordat in artikel 23 het toezicht niet aan de Kroon maar aan de minister is toegekend. Deze leden vragen zich af of artikel 23 daarmee niet in strijd is met artikel 132 van de Grondwet. De leden van de D66-fractie wijzen op een tweede misverstand in de memorie van toelichting. De controle op rechtmatigheid en doelmatigheid betreft niet een controle op het handelen van gemeentebesturen in het kader van de autonomie van de gemeente. Het betreft zuiver medebewindstaken, te weten de uitvoering van de Algemene bijstandswet. Bemoeienis met de autonomie is dus geenszins aan de orde, menen de leden van de D66-fractie. Graag een reactie van de regering.

De leden van de D66 fractie wijzen op een derde misverstand. Het toezicht dat in het voorliggende wetsvoorstel wordt geregeld betreft de behartiging van een specifiek omschreven algemeen belang, te weten de controle op de rechtmatigheid en doelmatigheid van de uitvoering van de wet SUWI en de Abw. De toezichtsbevoegdheid houdt dus geenszins in dat er een integrale beoordeling mag worden voltrokken. Integendeel, het gaat om een «beperkte» opdracht. De in artikel 24 van het voorliggende wetsvoorstel omschreven controle dient zich te beperken tot een toetsing aan (bepaalde) rechtsregels en aan (objectieve) doelmatigheidsnormen. Zo'n toetsing onderscheidt zich wezenlijk van een integrale (open) beoordeling en kan zeer wel worden verricht door een ZBO. De leden van de D66-fractie vragen de regering hierop in te gaan.

De leden van de D66-fractie voegen hieraan toe dat, indien het zo zou zijn dat het Nederlands rechtstelsel of het staatkundig bestel zich zou verzetten tegen toekenning van recht- en doelmatigheidscontrole op medebewindstaken van gemeenten aan een ZBO, het voor de hand zou liggen dat in de Aanwijzingen voor regelgeving op te nemen. Integendeel zelfs, menen de leden van de D66-fractie. In aanwijzing 124c staat dat er aanleiding kan zijn om een ZBO in het leven te roepen als «er behoefte is aan onafhankelijke oordeelsvorming op grond van specifieke deskundigheid».

De leden van de D66 fractie kunnen niet anders dan concluderen dan dat er geen (grond)wettelijke of staatkundige beletselen zijn tegen het toekennen van recht- en doelmatigheidscontrole op medebewindstaken van gemeentebesturen aan een ZBO. Dit impliceert volgens de leden van de D66-fractie dat aan het in de memorie van toelichting bij het voorliggende wetsvoorstel gehanteerde hoofdargument terzake van de positionering komt te ontvallen. De leden van de D66-fractie houden dientengevolge vast aan het positioneren van een onafhankelijk en integraal toezicht in een ZBO.

De leden van de GroenLinks-fractie constateren dat de op te richten Inspectie toezicht houdt op de uitvoering en een onderdeel wordt van het ministerie en valt daarmee onder de ministeriële verantwoordelijkheid. De voornaamste reden die hiervoor wordt gegeven is dat een ZBO geen toezicht kan houden op lagere overheden. Deze opvatting is volgens de regering in brede (staatsrechtelijke) kring aanvaard. De leden van de

fractie van GroenLinks vinden dit geen overtuigend argument en hebben grote bezwaren tegen het model dat nu is gekozen. In hoeverre verdraagt een stevige aansturing door de minister zich met onafhankelijk toezicht? Licht de nadruk in het wetsvoorstel meer op de aansturing vooraf en minder op het toezicht achteraf en waarom dan? Is het niet zuiverder om toezicht en beleid te scheiden en onafhankelijk van elkaar te positioneren? Zo nee, waarom niet? Welke andere modellen van toezicht zijn onderzocht op hun merites? Wat waren de argumenten om hiervoor niet te kiezen? Hoe is het toezicht in andere landen geregeld en is daar ook bij de bepaling van het gekozen toezichtmodel naar gekeken?

De reactie van de Registratiekamer richt zich vooral op de lacune die is ontstaan in het structurele toezicht. In hun reactie stelt de Registratiekamer dat juist met betrekking tot gegevensverwerking tussen het publieke en de private marktpartijen het noodzakelijk is om de rechtmatigheid hiervan scherp te bewaken. In dit domein eindigt de bevoegdheid van de Inspectie Werk en Inkomen, daar deze niet bevoegd is tot het controleren van de private partners bij de uitvoering van de sociale zekerheid. Weliswaar is de Registratiekamer integraal bevoegd, maar zoals aangegeven zal zij door haar brede taakstelling enerzijds en beperkte omvang anderzijds geen structureel toezicht uit oefenen op de uitvoering van de sociale zekerheid. De leden van de fractie van GroenLinks vragen de regering een reactie te geven op deze stellingname van de Registratiekamer.

De leden van de fractie van GroenLinks vinden het belangrijk dat het gehele toezicht dat nu nog opgesplitst is over het Ctsv (werknemersverzekeringen) en het ministerie (volksverzekeringen en voorzieningen) onder één paraplu komt. De inspectie die echter wordt voorgesteld en ondergebracht wordt bij het ministerie garandeert onvoldoende de onafhankelijkheid van het toezicht. Onafhankelijk toezicht is voor deze leden van cruciaal belang. Onder onafhankelijk toezicht verstaat de leden GroenLinks-fractie:

- het toezichtsorgaan moet zelfstandig onderzoeken kunnen initiëren;
- het toezichtsorgaan moet ongecensureerd tot publicatie van onderzoeksresultaten kunnen overgaan;
- het toezichtsorgaan staat in een directe en wederzijds relatie met de Tweede Kamer, dat wil zeggen dat het toezichtorgaan de Kamer mag attenderen op bepaalde kwesties en de Kamer mag het toezichtorgaan om nader onderzoek vragen;
- het toezichtsorgaan heeft voldoende middelen tot zijn beschikking die onafhankelijk toezicht mogelijk maakt.

De leden van de SP-fractie zouden graag in een overzichtelijk schema zien hoe de onafhankelijkheid van de nieuwe geïntegreerde eenheid binnen het ministerie belast met het toezicht in de nieuwe structuur zich verhoudt met de onafhankelijkheid van het Ctsv nu. Zij willen daarbij graag speciale aandacht voor de positie van de toezichthouders tegenover de minister alsook de positie ten opzichte van de Kamer.

De leden van de fractie van de ChristenUnie delen het standpunt van de regering dat het wenselijk is de huidige versnipperde toezichtstructuur opnieuw te bezien. Meent de regering dat aan het afzien van een scheiding van toezicht en beleid geen enkel bezwaar kleeft? Deze leden hebben er begrip voor dat de regering afziet van een ZBO-constructie voor het toezicht, omdat een ZBO geen toezicht kan houden op lagere overheden. Willen de indieners ook aangeven waarom de SVb niet afzonderlijk wordt genoemd in de memorie van toelichting in de omschrijving van het toezicht.

De leden van de SGP-fractie constateren dat het wetsvoorstel voorziet in een wettelijk verankerde vormgeving van de toezichtsfunctie als volwaardige inspectie. In artikel 28 is bepaald dat bij algemene maatregelen van bestuur nadere regels worden gesteld met betrekking tot de taakuitoefening van de inspectie. Deze leden vragen waarom er niet voor gekozen is een aantal wezenlijke normen die betrekking hebben op de positionering van de inspectie en de wijze van taakvervulling in de wet zelf op te nemen.

De leden van de SGP-fractie hebben nog een vraag over de bescherming van persoonsgegevens. Persoonsgegevens kunnen via de CWI worden doorgestuurd naar het UWV of de sociale dienst. Die kunnen op hun beurt weer een contract afsluiten met een privaat reïntegratiebedrijf. Hiermee komen persoonsgegevens in private handen. De Inspectiedienst Werk en Inkomen is niet bevoegd tot het controleren van de private partners bij de uitvoering van de sociale zekerheid. De Registratiekamer is hiertoe wel bevoegd, maar kan door haar brede taakstelling enerzijds en beperkte omvang anderzijds geen structureel toezicht uitoefenen. De aan het woord zijnde leden dringen daarom aan op adequaat structureel toezicht op de uitvoering van de sociale zekerheid, met name bij de overgang van persoonsgegevens van het publieke naar het private domein.

15. Financieringssystematiek en verantwoording

De centrale organisatie CWI en het UWV worden ZBO's, zo constateren de leden van de PvdA-fractie. Kenmerkend voor een ZBO is de inperking van de formele ministeriele verantwoordelijkheid en bevoegdheden. De minister stuurt op hoofdlijnen. Het argument voor de keuze voor een ZBO is de scheiding die ermee wordt aangebracht tussen beleid en uitvoering. De regering zegt voldoende op prestaties te kunnen sturen. Welke prestatie-indicatoren hanteert de regering in de SUWI-operatie? Waar kunnen we de regering op afrekenen?

Een verantwoording die zich alleen toespitst op rechtmatige eisen is naar de opvatting van de leden van de PvdA-fractie onvoldoende. Doelmatigheid, doeltreffendheid en efficiency zijn voor overheidsorganisaties minstens zo belangrijk. Het is de vraag of single audit- en benchmarkmethodes gehanteerd gaan worden. Welke prestaties worden precies van de uitvoeringsorganisaties verwacht? Wat zijn de criteria waarop ze worden afgerekend? Zijn dit bijvoorbeeld de gemiddelde verblijfstijd in de uitkering, de mate van succes in de reïntegratie, de instroom, of de duurzaamheid van de reïntegratie van werklozen? Welke prikkels, sancties en beloningen staan hier tegenover? Wanneer zijn de wachttijden te lang, wat is klantvriendelijk? Hoe vaak wordt de uitkering tijdig en foutloos uitgerekt? De leden van de PvdA-fractie vragen de regering in de wet vast te leggen aan welke eisen moet worden voldaan, zoals door de commissie-Griffioen en Pennekamp in het MDW-traject duidelijk is gedaan.

De leden van de PvdA-fractie vragen of de Kamer inzicht krijgt in de manier waarop de minister regels stelt omtrent de wijze van toerekening van de uitvoeringskosten van het UWV en de SVb aan de verschillende sociale verzekeringsfondsen? Op welke manier zal de Kamer geïnformeerd worden over de hoogte en verdeling hiervan?

16. ICT, administratie, gegevensuitwisseling en informatievoorziening

De financiële verplichtingen die met het Agora-project zijn aangegaan hebben de leden van de PvdA-fractie ernstig verontrust. De kosten als aandeel in de totale exploitatie van de taken zijn aanzienlijk. Deze leden

dringen aan op spoedige besluitvorming over deze affaire. Graag ontvangen zij een reactie hierop.

De leden van de PvdA-fractie vragen op welke wijze de gegevensverstrekking met private partijen is geregeld? Welke gegevens mogen uitgewisseld worden en wat zal de informatiedrager zijn?

Is er een beperking van aard en soort van gegevens die al dan niet verstrekt mogen worden aan derden. Dienen er voorwaarden aan de verstrekte gegevens verbonden te worden over bewaartermijnen en de vertrouwelijkheid van gegevens. Welke gegevens mogen aan reïntegratie-bedrijven worden verstrekt. Is daar toestemming voor nodig? Mag deze toestemming door de cliënt geweigerd worden? Wat is de opvatting van de Registratiekamer over deze informatie overdracht?

De deelname van de SVb aan de infrastructuur van elektronische gegevensuitwisseling wordt nog niet direct geregeld. Zeker nu de gemeenten verantwoordelijk worden voor de reïntegratie van Anw-ers is het van groot belang dat dit zo snel mogelijk gebeurt. Wat zijn precies de redenen waarom die niet direct geregeld wordt en op welke termijn zal dit wel geregeld zijn?

Hoe vindt de regering het als ook verzekeraars gebruik maken van het softi-nummer om de betrokken werknemer te identificeren? Hoe staat de regering tegenover het idee om pensioenfondsen te laten betalen voor gegevensverstrekking, zo vragen de leden van de PvdA-fractie?

De leden van de VVD-fractie herinneren de regering aan de toezeggingen met betrekking tot de ICT-structuur. Ook indien het Groot Project ten einde loopt, zal in de jaarverslagen nog vele jaren de voortgang van met name de ICT-processen met alle knelpunten en oplossingen aangegeven moeten worden. Deze leden achten dit mede van belang omdat de noodzakelijke totstandkoming van één SUWI-domein, met daarvoor noodzakelijke regie en investeringen, volgens berichten tussen de 5 en 10 jaar zullen belopen. Dit tijdsbestek, zo menen deze leden, gaat zelfs verder dan de eerste twee evaluatietermijnen genoemd in het voorliggende wetsvoorstel (1 x 3 jaar en vervolgens om de 5 jaar). Deze leden dringen nogmaals aan op een zo kort mogelijke periode van ICT-investeringen.

Op blz. 70 van de toelichting wordt opgemerkt dat de informatievoorziening primair ten dienste staat van de minister. Kan worden aangegeven wat met deze formulering wordt bedoeld? Is dit een aparte informatiestroom die buiten de jaarrapportages valt? Waarover gaat deze informatie dan, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

In het wetsvoorstel wordt voorgesteld een ministeriële regeling met betrekking tot de verstrekking door de Centrale organisatie werk en inkomen, UWV en SVb en gemeenten van gegevens aan de RWI. Deze leden bepleiten om een en ander in een voor te hangen algemene maatregel van bestuur vast te leggen in plaats van in een ministeriële regeling. Immers, de RWI zou met de adviezen van de regionale platforms en vanuit eigen deskundigheid al ver kunnen komen om een eensluidend advies op te stellen. Deze leden zouden bezwaar hebben tegen al te grote gegevensstromen richting RWI. Kan de Regering een en ander nader uiteen zetten? Om welke gegevens gaat het hier en welke kosten zijn hiermee gemoeid?

Op blz. 71 van de memorie van toelichting staat dat er nog nadere regels op het terrein van bescherming van de persoonlijke levenssfeer worden voorzien. De vraag van de leden van de VVD-fractie is of er naast de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) nog aparte wetgeving zal verschijnen met betrekking tot SUWI. Waarover gaat deze wetgeving en wanneer kan de Kamer voorstellen verwachten? Is hierover inmiddels overleg gaande met de Registratiekamer?

Deze leden merken verder op dat de privacy goed gewaarborgd dient te zijn. Dit standpunt wordt gedeeld door de regering blijkens het wetsvoorstel. Graag vernemen deze leden desalniettemin een reactie op het volgende. In toenemende mate past ook de hele medische sector ICT toe. Zo is men momenteel doende in een platform om medische gegevens op een zogenaamde zorgpas aan te kunnen brengen. In de wat verdere toekomst zou een patiënt geen tijd verliezen doordat er een elektronisch dossier over hem/haar bestaat. Nu bestond bij het hoofdlijnen debat over SUWI 1 bezorgdheid voor oneigenlijk gebruik van cliëntgegevens. Geldt voor de relatie tussen het medisch en eventueel SZW-dossier niet evenzeer de noodzaak tot absolute afscherming van patiënt-/cliëntgegevens? Verzekeraars beschikken straks over twee volledige elektronische dossiers van een cliënt. Hoe zal voorkomen worden dat hierbij gegevens over en weer onterecht uitgewisseld kunnen worden? En hoe zal bovendien ook een met betreffende verzekeraar gelieerd Arboof reïntegratiebedrijf over beide dossiers toegang hebben?

De verzekeraars doen een pleidooi om via het sofi-nummer bepaalde gegevensuitwisseling te kunnen vergelijken. Men heeft hierbij bijvoorbeeld samenloop van verzekeringsuitkering en publieke uitkering op het oog. Graag ontvangen de leden van de VVD-fractie een beschouwing van de regering over bovenstaande punten. Overigens kan ook de publieke uitvoering belang hebben bij voorkoming van oneigenlijk gebruik en misbruik. Naar de mening van het Verbond van Verzekeraars bestaat precedentwerking, bijvoorbeeld op pensioengebied.

De leden van de CDA-fractie merken op dat de ICT-infrastructuur ingrijpend gewijzigd en vernieuwd zal dienen te worden. Wanneer zal deze infrastructuur gereed zijn? In welke stappen zal dit eindresultaat bereikt worden en welke kosten zijn hiermee gemoeid? De leden van de CDA-fractie vragen met name naar de afstemming in de overgangsfase tussen de verschillende systemen van de huidige uitvoeringsinstellingen. Voor de meerwaarde van de eerste intake bij de CWI's is het van essentieel belang dat het gegevensverkeer met de gemeentelijke sociale diensten en het UWV adequaat kan plaatsvinden. Is de infrastructuur en de software hiervoor gereed op 1 januari 2002? Of zal er een overgangsfase zijn? Kan in dat geval gegarandeerd worden dat de uitvoering tijdig en rechtmatig plaatsvindt?

De leden van de CDA-fractie begrijpen dat pensioenfondsen verplicht worden om bepaalde gegevens kosteloos te verstrekken aan het UWV en de Centrale organisatie voor werk en inkomen, terwijl omgekeerd de pensioenfondsen gegevens die zij nodig hebben tegen betaling eventueel kunnen krijgen van deze beide organisaties. Deze leden begrijpen niet waarom het in het ene geval kosteloos dient te geschieden en in het andere geval tegen betaling. Bovendien, zo vragen zij, waarom is het in het ene geval verplicht en betreft het in het geval van het UWV en de Centrale organisatie werk en inkomen een bevoegdheid?

Arbodiensten, reïntegratiebedrijven en verzekeraars kunnen op dit moment geen gebruik maken van het sofi-nummer voor hun activiteiten. De leden van de CDA-fractie menen dat het in sommige gevallen ten behoeve van bijvoorbeeld een goede uitvoering van de reïntegratie wenselijk zou kunnen zijn dit gebruik van het sofi-nummer wel mogelijk te maken. Kan ingegaan worden op de voor- en nadelen hiervan?

De leden van de CDA-fractie vragen aandacht voor de aanbeveling van de Registratiekamer inzake het toezicht op de kwaliteit van de bescherming van de persoonsgegevens op het terrein van reïntegratie van de Inspectie voor Werk en Inkomen geen bevoegdheid heeft. Graag vernemen zij de reactie van de regering hierop en vragen nadrukkelijk hoe de regering het toezicht wil regelen in dit «niemandslaan». Tevens vragen deze leden of ook ingegaan kan worden op de andere aanbevelingen van de Registratie-

kamer, met name die betrekking hebben op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer

De leden van de D66-fractie constateren dat er een grote nadruk wordt gelegd op de ICT-toepassingen. Zij maken zich zorgen omdat er nog volop twijfels zijn rondom de automatisering. Wanneer zal de Kamer verder geïnformeerd worden over de voortgang van een nieuw automatiseringssysteem en de mate waarin onderdelen van Agora nog daadwerkelijk gebruikt zijn?

Graag zouden de leden van de D66-fractie ook meer uitleg hebben over de betekenis van de gemeenschappelijke infrastructuur voor elektronische gegevensuitwisseling voor de SVb. Betekent dit dat RINIS, als samenwerkingsinitiatief vanuit de instanties zelf, zou worden doorkruist?

De leden van de fractie van D66 zouden graag een reactie van de regering horen op de opvatting van de Registratiekamer dat de taken, de doeleinden en de bevoegdheden van een landelijk inlichtingenbureau in dit wetsvoorstel zouden moeten worden neergelegd.

Vervolgens zouden de leden van de fractie van D66 graag zien dat de regering ingaat op het commentaar van OPF en het VB. Zij stellen in een brief aan de vaste commissie dat uit het wetsvoorstel blijkt dat bedrijfstakpensioenfondsen en ondernemingspensioenfondsen gegevens kosteloos moeten verstrekken aan de Centrale organisatie werk en inkomen, het UWV, de SVb, het ministerie en de Inspectie werk en inkomen. Tegelijkertijd is bepaald dat de Centrale organisatie werk en inkomen, het UWV en de SVb bevoegd zijn om inlichtingen te verstrekken en dat bij algemene maatregel van bestuur regels zullen worden gesteld omtrent de daarvoor in rekening te brengen kosten. De leden van de D66-fractie zijn met het VB en OPF van mening dat het in de rede ligt om uit te gaan van wederkerigheid en aan genoemde organisaties dezelfde verplichtingen c.q. dezelfde bepaling betreffende kosten te verbinden. Graag ontvangen zij een reactie van de regering hierop.

De leden van de fractie van D66 hechten zeer veel belang aan privacybescherming en vinden dat het onderwerp privacybescherming in algemene zin wat meer aandacht in het wetsvoorstel had mogen krijgen. De leden van de D66-fractie hebben met veel belangstelling de opmerkingen van de Registratiekamer gelezen. Naar aanleiding hiervan hebben zij de volgende vragen.

Is de regering bereid een apart artikel op te nemen voor de CWI's waarin beschreven wordt welke soorten gegevens in elk geval in de verzekerdenadministratie opgenomen moeten worden? Waarom heeft de regering zo'n artikel niet opgenomen ondanks het advies van de Registratiekamer? Kan de regering helderheid geven omtrent de wijze waarop onderhavige wetsvoorstel zich verhoudt tot de Algemene bijstandswet. De leden van de D66-fractie zetten, in navolging van de Registratiekamer, vraagtekens bij hoe de informatievraag tijdens de administratieve intake van het CWI zich verhoudt tot die ingevolge de Abw. Immers artikel 66, eerste lid, van de Abw stelt: «Burgemeester en wethouders bepalen welke gegevens ten behoeve van de verlening van de bijstand dan wel de voortzetting daarvan in ieder geval dienen te worden verstrekt». De vraag dringt zich op wie bevoegd is vast te stellen welke gegevens overlegd moeten worden bij de administratieve intake door het CWI.

De leden van de fractie van D66 kunnen op zich instemmen met het voorstel om het sofi-nummer te gebruiken bij gegevensverkeer tussen de publieke opdrachtgevers en de private reïntegratiebedrijven en arbodiensten, maar zouden graag zien dat er een expliciete beperkende gebruiksbepaling wordt opgenomen voor het gebruik van het sofi-nummer door reïntegratiebedrijven. Kan de regering hierop reageren? Deze leden

achten het op dit moment niet gewenst dat andere dan de in de wet genoemde partijen ook de beschikking krijgen over het sofi-nummer gezien de risico's voor de privacybescherming.

Uit de brief van de registratiekamer blijkt dat de minister inmiddels bezig is met een onderzoek naar de gegevensstromen bij reïntegratie. Wanneer worden de uitkomst van dat onderzoek bekend gemaakt? Wie is er verder bij dat onderzoek betrokken? Verwacht de regering uitkomsten waardoor de Wet SUWI nog zou moeten worden aangepast, zo vragen de leden van de D66-fractie zich af?

De leden van de GroenLinks-fractie vragen de regering een reactie op het pleidooi van Branche Organisatie Arbodiensten om onder borging van de privacybescherming de mogelijkheid van gegevensuitwisseling op basis van het sofi-nummer tussen UWV, Arbodienst, reïntegratiebedrijf en particuliere verzekeraar mogelijk te maken. Welke gevolgen zou dit hebben voor de privacybescherming? Hoe kan de privacy voldoende worden gewaarborgd?

Waarom ontbreekt er een uiteenzetting over de verhouding tussen de Wbp en het onderhavige wetsvoorstel? Is de regering bereid om alsnog een passage over op te nemen?

Komt er in het wetsvoorstel een expliciet beperkende gebruikersbepaling voor het gebruik van het sofi-nummer door reïntegratiebedrijven? Zo nee, waarom niet? Is de regering bereid om de suggestie van de RK op te volgen om nader praktijkonderzoek te laten verrichten naar veelvoorkomende reïntegratieprocessen en de uitwisseling van persoonsgegevens die in het kader hiervan noodzakelijk is? Worden de taken, doeleinden en de bevoegdheden van een landelijk Inlichtingenbureau in dit wetsvoorstel omschreven of wordt dat ergens anders geregeld? Wie is de verantwoordelijke in de zin van de Wbp voor de verwerking van de persoonsgegevens door het Inlichtingenbureau, zo vragen de leden van de GroenLinks-fractie.

Is de regering voornemens vast te leggen dat de Centrale organisatie werk en inkomen, het UWV en de SVb verplicht zijn om op verzoek kosteloos gegevens te verstrekken aan andere instanties? Is daarvoor nu wettelijk niets geregeld? Zo nee, waarom niet?

Kan in het kader van de informatieplicht van artikel 45 het sofi-nummer van werknemers ook verstrekt worden aan verzekeraars in het kader van de uitvoering van de verzekering van ziekterisico's van bedrijven? Klopt het dat het nu voorkomt dat werkgevers een werknemer zowel ziek melden bij de (rest)ziektewet als de loondoorbetaling verhalen bij de verzekeraar, zonder dat de verzekeraar dat kan controleren? Dit bijvoorbeeld in geval van zwangerschap van een werknemer? Acht de regering een zekere controle hier nodig en mogelijk door bestanden te vergelijken? Moet het UWV, de uitvoerder van de rest ziektewet die vergelijking maken of de verzekeraar daartoe in staat gesteld worden, zo vragen de leden van de GroenLinks-fractie.

De leden van de fractie van de ChristenUnie juichen het toe dat de uitvoeringsorganisaties met een gemeenschappelijke infrastructuur voor elektronische gegevensuitwisseling gaan werken. Zij vragen welke organisatorische en budgettaire gevolgen de totstandkoming hiervan heeft voor de betrokken uitvoeringsorganisaties en op welke wijze hierover overleg is gevoerd met deze organisaties.

De leden van de fractie van de ChristenUnie vragen in dit verband aandacht voor de bescherming van persoonsgegevens. Zij verzoeken de regering nader in te gaan op de privacybescherming op het terrein van de reïntegratie, waar de Inspectie Werk en Inkomen niet bevoegd is. De

Registratiekamer wijst erop dat in artikel 17 en 19 van het wetsvoorstel bepalingen zijn opgenomen over de inrichting van de verzekerdenadministratie voor respectievelijk het UWV en de SVb, terwijl voor de CWI's een dergelijke bepaling ontbreekt.

Op 20 maart heeft de regering een brief naar de Kamer gestuurd over de waarde van Agora. Wanneer kan met zekerheid worden gezegd wat de waarde is van Agora, zo vragen de leden van de ChristenUnie.

17. Kosten en baten

De regering kan nog geen preciezer beeld geven van de kosten en besparingen die met deze grote verandering samenhangen. Dat vinden de leden van de PvdA-fractie onbevredigend. Zij menen dat – met de toezegging hieromtrent in gedachte – voorafgaand aan een plenaire behandeling, een meerjaren investeringsraming en geschatte besparingen beschikbaar moeten zijn. Op welke onderzoeken doelt de regering eigenlijk bij de indicaties over kosten en besparingen?

De leden van de VVD-fractie merken op dat de beschouwingen over kosten en baten alsook tot op heden in de groot projectrapportage zijn vooral kwalitatief van aard. Aangegeven wordt dat de uitkeringslasten lager zouden moeten worden door werk voor uitkering te stellen in de CWI's, door versterking van de poortwachterfunctie van het UWV, door snellere en betere inzet van reïntegratiemiddelen en door sneller en meer doelgericht opereren van de publieke organisaties en door concurrentie op de reïntegratiemarkt. Verder zouden ICT-toepassingen betere handhaving, snellere en doelmatiger toepassing van procedures en samenwerking tussen betrokken uitvoeringsorganen (en anderen zoals bijvoorbeeld Belastingdienst) mogelijk maken. Tegelijkertijd wordt erkend dat deze effecten moeilijk voorspeld kunnen worden. Opgemerkt wordt dat de regering een indicatie van de effecten zal proberen te krijgen door meting van een aantal basisvariabelen. Niet aangekondigd wordt dat men een effectief meetsysteem zal ontwikkelen en een goede nulmeting zal verrichten. Mogen deze leden de regering nog eens herinneren aan het laatste rapport van de Algemene Rekenkamer over Arbeidsvoorziening? Daarop heeft de minister weliswaar aangegeven een goed effectmetingsysteem te willen ontwikkelen. Een plan van aanpak met tijdspad hiervoor ontbreekt echter nog. Mogen deze leden ervan uitgaan dat dit plan van aanpak per ingangsdatum van het voorliggende wetsvoorstel gereed zal zijn en dat er per 1 januari 2002 ook een daadwerkelijke nulmeting zal geschieden? Zal vervolgens via de jaarverslagen en de in de wet voorliggende evaluatie van de ontwikkelingen verslag worden gedaan? Deze leden zouden een dergelijke opzet zowel voor wat betreft de kleine als ook voor de grote geldstroom willen bepleiten. Kan de regering deze leden hierover nader informeren, zo vragen de leden van de VVD-fractie. De regering heeft in het kader van de Groot Projectrapportage heeft de regering toegezegd halverwege dit jaar de Kamer inzicht te geven in de te verwachten investeringskosten. Deze leden zijn op dit onderdeel van de voorliggende wetgeving aldus genoodzaakt het nodige voorbehoud te maken. De leden van de VVD-fractie dringen nogmaals met klem aan op dit beloofde overzicht.

De leden van de CDA-fractie vinden het van belang voor de beoordeling van de invoering van een geheel nieuwe uitvoeringsorganisatie en bijbehorende infrastructuur om te weten hoe hoog de reorganisatiekosten en invoeringskosten, inclusief de kosten voor ICT en fysieke infrastructuur zijn. Zij ontvangen graag zoals toegezegd voor de behandeling een compleet, meerjarig overzicht van deze kosten. Op verschillende onderdelen zijn de kabinetsvoornemens veranderd, bijvoorbeeld met betrekking

het aantal CWI's, of is sprake van een project dat niet of gedeeltelijk ingevoerd zal worden, bijvoorbeeld Agora. Kan een overzicht gegeven worden van deze desinvesteringen?

Een van de doelstellingen van SUWI is uiteindelijk een besparing op de uitvoeringskosten en een vermindering van het beroep op de sociale zekerheid. De leden van de CDA-fractie vragen om een nadere concretisering van deze doelstelling. Op welke wijze zal de meting van de effecten van SUWI uitgevoerd worden? Is er sprake van een nulmeting?

Het is de leden van de D66-fractie nog steeds niet duidelijk of de ingeboekte efficiencybezuinigingen in het Regeerakkoord met betrekking tot de vernieuwde uitvoeringsorganisatie bereikt zijn en hoe die verwerkt zijn en hoe die zich verhouden tot de 825 miljoen aan transformatiekosten die gemoeid zijn met de hele operatie. Graag een reactie van de regering. Daarnaast zouden de leden van de fractie van D66 graag meer helderheid willen krijgen omtrent de mate waarin gemeenten gecompenseerd gaan worden voor de investeringen die zij gedaan hebben in CWI's die uiteindelijk niet gehonoreerd zijn. Deze leden vragen zich daarnaast af wat er gebeurt met de korting die vanaf 1999 wordt toegepast op het gemeentefonds vanwege verwachte efficiency voordelen bij de vorming van CWI's. Nu deze pas later daadwerkelijk tot stand zijn gekomen lijkt het terugdraaien van deze korting niet meer dan logisch. Kan de regering dit toezeggen?

De leden van de fractie van D66 verzoeken de regering met een helderder overzicht te komen van de tot nu toe gemaakte kosten en baten in het kader van SUWI. Er zijn allerlei gegevens in verschillende stukken terug te vinden, maar de leden van deze fractie hebben er behoefte aan om de kosten en baten duidelijker in beeld te krijgen. De leden van de fractie van D66 zouden het zeer waarderen als de regering ook wil toezeggen dat bij de komende begroting de kosten rond SUWI ook overzichtelijk bij elkaar gezet worden.

De beschouwing over kosten en baten is volgens de leden van de GroenLinks-fractie vooral kwalitatief van aard. De uitkeringslasten zouden lager moeten worden door werk voorop te stellen bij de benadering van klanten in de CWI's, door versterking van de poortwachterfunctie van het UWV, door snellere en betere inzet van reïntegratiemiddelen en door sneller en meer doelgericht opereren van de publieke organisaties en door concurrentie op de reïntegratiemarkt. Echter, ook wordt erkend dat deze effecten moeilijk kunnen worden voorspeld. Opgemerkt wordt dat de regering een indicatie van de effecten zal proberen te krijgen door meting van een aantal basisvariabelen, zoals cliënten per doelgroep, plaatsingen, gemiddelde uitkeringsduur en de ontwikkeling van deze variabelen te volgen. Niet aangekondigd wordt dat men een nulmeting op deze (en mogelijk andere) basisvariabelen wil opstellen, hetgeen nodig is om de ontwikkeling van de variabelen tegen af te kunnen zetten. Wordt een nulmeting van een aantal basisvariabelen opgesteld, waarvan de ontwikkeling wordt gevolgd? Welke basisvariabelen, naast de genoemde op blz. 14 van de memorie van toelichting, onderscheidt de regering nog meer? Wanneer wordt het resultaat van de nulmeting aan de Kamer aangeboden? Op welke wijze wordt over de ontwikkeling van de basisvariabelen gerapporteerd? Gebeurt dat in de halfjaarrapportages in het kader van het groot project SUWI?

Ook de besparing op uitvoeringskosten wordt in kwalitatieve termen beschreven. Kostenbesparingen zullen voortkomen uit een lagere personeelsomvang en lagere huisvestingskosten, met als gevolg daarvan mogelijk lagere structurele exploitatielasten van ICT-investeringen. Volgens de regering is de omvang van deze besparingen in principe, in elk

geval achteraf, meetbaar. Maar een indicatie van de omvang kan niet worden gegeven, daarvoor wordt verwezen naar onderzoeken van drie externe bureaus die niet in staat waren een concrete raming op te stellen. Maar als de kostenbesparing achteraf meetbaar is, moet er een nulmeting zijn. Anders is niet bekend of de kosten gestegen, gedaald of gelijk gebleven zijn. Van welk bedrag aan uitvoeringskosten gaat de regering uit om later te kunnen beoordelen of sprake is van kostenbesparingen?

Tevens vragen de leden van de GroenLinks-fractie waarom de reïntegratiemiddelen inzake de gemeentelijke doelgroepen aan gemeenten niet direct wordt toegevoegd? Om de positie van KLIQ veilig te stellen zou gekozen kunnen worden voor een verplichte tijdelijke oormerking van deze middelen richting KLIQ. Waarom is dit geen goede oplossing en is hier niet voor gekozen? Waarom worden gemeenten al vanaf 1999 gekort op het gemeentefonds vanwege te verwachten efficiencyvoordelen bij de vorming van CWI's, terwijl de CWI-vorming nog lang niet gereed is?

Het is de leden van de fractie van de ChristenUnie niet duidelijk welke budgettaire gevolgen de SUWI-operatie precies heeft voor de grote en kleine geldstroom. Het inzicht ontbreekt mede omdat niet voldoende duidelijk is hoe hoog de huidige uitvoeringskosten zijn. Wil de regering hierin meer inzicht bieden? Wat vindt de regering overigens van de gedachte dat een toename van de kleine geldstroom goed is te verdienen als dit tot gevolg heeft een grotere klantvriendelijkheid en – niet in de geringste mate – een afname van de grote geldstroom?

De regering wil een indicatie van de effecten proberen te krijgen door meting van verschillende basisvariabelen. Kan een volledige opsomming worden gegeven van de basisvariabelen, waarover op blz. 14 van de memorie van toelichting wordt gesproken? Wordt een nulmeting opgesteld?

Deze leden informeren of de reserves in het Awf niet deels zijn in te zetten voor de implementatie van SUWI, gelet op het feit dat het gaat om premiegelden van werknemers en werkgevers.

18. Administratieve lasten

De leden van de VVD-fractie merken op dat Actal in haar advies heeft geconcludeerd dat «de kans op toename van de administratieve lasten als gevolg van onderdelen van het wetsvoorstel SUWI groot is». De regering stelt in een reactie dat de studie van EIM een aantal verstoringen zou bevatten. Er is onder andere ook ingegaan op de gevolgen van maatregelen die niet tot SUWI horen, genoemd wordt dan Verbetering Poortwachter WAO en vereenvoudiging dagloon en premie-inningssystematiek. Een bedrijf wordt toch geconfronteerd met de integrale effecten van wet- en regelgeving? Wellicht zou alleen SUWI invloed hebben op de lastenvermindering. Maar als andere maatregelen tot verzwaring leiden, wat is dan het netto-effect voor het individuele bedrijf? Heeft Actal wel maar de regering niet een integrale toets op de administratieve lasten uitgevoerd? En als dat zo is, waarom worden de daaruit voortvloeiende onderzoeksresultaten niet integraal verwerkt in de aanpassingen? Zou bovendien niet getoetst moeten worden in relatie met het wetsvoorstel Markt en Overheid?

Alhoewel de administratieve lasten als gevolg van de eigen subsidie-regeling van de RWI vermoedelijk niet stijgen zullen, dalen ze ook niet. De leden van de VVD-fractie ontvangen dan ook graag een nulmeting en voortgangsrapportages met betrekking tot zowel de eigen subsidie-regeling als de te verwachten voordelen van de middelencoördinatie en de inzet van O&O-fondsen met de effecten daarvan. Dit zou in het jaarver-

slag van de RWI meegenomen kunnen worden. Is de regering hiertoe bereid? De leden van de VVD-fractie zouden graag de voortgangsmetingen inzake de administratieve lasten willen vernemen via de jaarstukken van alle uitvoeringsinstellingen en samengevat in de evaluaties, zoals genoemd in deze wet. Is de regering hiertoe bereid?

Bij de leden van de CDA-fractie bestaat geen duidelijkheid over de administratieve lasten waarmee bedrijven na de invoering van SUWI geconfronteerd worden. Wat betekent een «aanzienlijke administratieve lastenvermindering» en wordt deze veroorzaakt door SUWI of door andere wijzigingen in wetgeving? Wat zal uiteindelijk het netto-effect zijn van de verschillende wijzigingen in wetgeving? Indien het zo is dat het advies van Actal een aantal storende fouten bevat, kan dan niet opnieuw advies gevraagd worden, waarbij de effecten van SUWI naast de effecten van andere voorgenomen wetgeving gemeten wordt? Wat is de reactie van het adviescollege op de opvatting van de regering dat het advies een aantal fouten bevat?

De leden van de fractie van D66 constateren dat uit de rapportage van Actal blijkt dat de administratieve lasten voor het bedrijfsleven niet zullen afnemen door dit wetsvoorstel. Graag een nadere reactie op deze conclusie. Waarop baseert de regering haar stelling dat Actal de extra kosten voor de werkgevers sterk overschat? Waarom is er niet voor gekozen om het advies van het college op te volgen om in dit wetsvoorstel de administratieve lasten nader in beeld te brengen, ook als een deel van deze lasten in andere wet- en regelgeving aan de orde komt?

De leden van de GroenLinks-fractie merken op dat Actal een kritische reactie heeft gestuurd en constateert dat het wetsvoorstel geen kwalitatieve en kwantitatieve onderbouwing bevat van de administratieve lasten voor het bedrijfsleven. Tevens stelt Actal vast dat uit het wetsvoorstel niet blijkt of er onderzoek is gedaan naar alternatieven die mogelijk minder administratieve lastendruk veroorzaken. Heeft dergelijk onderzoek inderdaad niet plaats gevonden. Is de regering alsnog bereid om de gevolgen voor de administratieve lasten nader in beeld te brengen? Zo nee, waarom niet? Wordt bij de uitwerking van de lagere regelgeving en de implementatie daarvan nader gekeken naar de administratieve lasten? Graag een reactie van de regering hierop en een plan van aanpak. Over deze besparingen op de administratieve lasten volstaat de regering met een kwalitatieve beschrijving. De mogelijke lastenvermindering in het kader van ICT-aanpassingen en gegevensuitwisseling op SV-terrein is volgens de regering «aanzienlijk», maar een concrete indicatie wordt niet gegeven. Wat is in deze aanzienlijk? Kan dit nader worden gekwantificeerd? Op welke wijze wordt gemeten of daadwerkelijk sprake zal zijn van «aanzienlijke administratieve lastenvermindering» en hoe wordt de Kamer hierover geïnformeerd?

De leden van de fractie van de ChristenUnie hebben met enige zorg kennis genomen van de conclusie van Actal dat de kans op toename van de administratieve lasten als gevolg van onderdelen van het wetsvoorstel SUWI groot is. In de EIM-rapportage die in opdracht van het Actal is opgesteld wordt zelfs gesteld dat deze administratieve lasten in alle gevallen groter zal zijn dan de besparingen die kunnen worden gerealiseerd. De regering is van mening dat het wel zal meevallen, maar de vraag is of zij wel alle relevante zaken, inclusief bijvoorbeeld het nieuwe poortwachtersmodel, heeft meegerekend.

19. Overgangsfase

De leden van de CDA-fractie constateren dat de invoering van SUWI een meerjarig traject van reorganisatie behelst. Zij vrezen dan ook dat dit gevolgen heeft voor de kwaliteit van de dienstverlening en de uitvoering en hebben de volgende vragen: Hoeveel jaar kost het voordat alle organisaties functioneren zoals beoogd? Wat is de taakstelling ten aanzien van het aantal personeelsleden dat in de eindsituatie werkzaam zal zijn bij het UWV en CWI? Op welke wijze wordt deze eindsituatie bereikt?

In het hele veranderproces en daarna vinden de leden van de D66-fractie aandacht voor kwaliteitszorg van groot belang en vragen de regering in te gaan hoe daaraan vorm wordt gegeven. Zijn er bijvoorbeeld aparte trajecten kwaliteitszorg en kwaliteitsbewaking ingezet? Ook maken de leden van de D66-fractie zich bezorgd over de motivatie van het personeel en vragen begrippen als duurzaamheid en zorgvuldigheid als uitgangspunt te kiezen voor de reorganisatie. Deze leden zijn van mening dat in de overgangsfase geen leemten mogen ontstaan in het toezicht.

De leden van de fractie van de ChristenUnie zouden graag nader worden geïnformeerd over de wijze waarop in de overgangsfase aandacht wordt besteed aan de belangen van het personeel van de betrokken uitvoeringsinstellingen. Kan worden aangegeven in welke mate het personeel nog is te motiveren en welke gevolgen de verbouwing heeft voor de verkoop? In dit kader vragen deze leden ook aandacht voor de brief van de Centrale Ondernemingsraad VUVW d.d. 22 februari 2001. De COR heeft in de aanloop naar het Sociaal Plan UWV een lijst met dringende aanbevelingen opgesteld. Op welke wijze wordt deze betrokken bij de totstandkoming van het Sociaal Plan UWV?

20. Evaluatie

De leden van de fracties van de PvdA en GroenLinks merken op dat de OSV 1997 ook een evaluatiebepaling kent. Heeft de Kamer de evaluatie hiervan al ontvangen? Deze leden vragen hoe dit zich tot het voornemen om te komen tot een SIOD verhoudt.

De leden van de VVD-fractie merken op dat de toelichting aangeeft dat de ingewikkeldheid en ingrijpendheid van de veranderingen een grondige proces- en effectevaluatie rechtvaardigen. Voor deze wet is op tweeërlei wijze voorzien in regelmatige evaluatie. Enerzijds wordt door middel van het instrument het groot project SUWI gerapporteerd over de voortgang van de implementatie. Anderzijds wordt in artikel 54 bepaald dat na acht jaar vier evaluaties zullen zijn uitgevoerd (na het 1e, 2e, 3e en 8e jaar) over «de doeltreffendheid en de effecten» van deze wet. Onduidelijk is voor deze leden het verschil tussen «doeltreffendheid» en «effecten». Worden hiermee onbedoelde neveneffecten bedoeld? En waarom wordt geen evaluatie van de doelmatigheid van de wet uitgevoerd? Er worden toch allerlei kostenbesparingen verwacht? Wordt de Kamer voor aanvang van de evaluaties geïnformeerd over de set indicatoren die wordt opgesteld? Wordt de ontwikkeling van de indicatorenset en/of de evaluatie van de wet door een onafhankelijke instelling verricht? Zo ja, door welke? Hoe vindt in concreto (inhoud en temporisering) de afstemming plaats tussen de groot projectrapportages en de evaluaties op grond van artikel 54? Wat is de achterliggende reden voor de voorgestelde evaluatiefrequentie? De uitvoeringspraktijk zal immers enige tijd nodig hebben om zich te zetten. Ook de ICT-structuur kost voor volledige ontplooiing 5 à 10 jaar. Er wordt gesproken over verschillende deelevaluaties. Via welk (verzamel)traject, groot project, evaluatie in het kader van artikel of anderszins bereiken deze rapporten de Kamer? Op welke wijze wordt de evaluatie van later

inwerking getreden onderdelen van de wet ingepast en hoe wordt de samenhang van verschillende SUWI-wetten geëvalueerd De leden van de fractie van de ChristenUnie informeren waarom geen evaluatie van de doelmatigheid van de wet wordt uitgevoerd.

21. Artikelen

Artikel 4

De leden van de GroenLinks-fractie vragen of het niet beter is om aan artikel 4 toe te voegen dat de samenwerking ook kan betreffen het verstrekken van persoonsgegevens. Waarom ontbreekt de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de aanduiding van de uitgangspunten van de wet? Komt dit er alsnog in?

Artikel 6

Het tweede lid biedt de minister de mogelijkheid om de in het eerste lid genoemde rechtspersonen verplichtingen op te leggen in verband met de uitvoering van andere taken als bedoeld in het eerste lid. Zien de leden van de VVD-fractie het goed dat dit artikel de mogelijkheden van bovenwettelijke premie-inning kan inhouden? Of zijn ook nog andere artikelen hierbij van toepassing?

Artikel 8

Dit artikel geeft de RWI de taak overleg te voeren, zo constateren de leden van de PvdA-fractie. Deze leden merkten in hun eerdere inbreng al op dat deze formulering afwijkt van de tekst, zoals opgesteld in het gewijzigde Regeerakkoord. Deze leden kunnen zich overleg over adviezen op zich voorstellen indien deze advisering onduidelijkheden bevat. Naar de mening van deze leden lijkt de nu gekozen formulering meer te behelzen dan het eerder geformuleerde «geven van advies over» en «opstellen van advies voor». Het eerste lid, onder d, stelt dat een van de taken is «de besteding van gelden uit het ESF». Deze leden mogen aannemen dat het in te stellen agentschap bepaald of in cofinanciering met de op te stellen subsidies (BBSW, KVA en art. 69) ESF-middelen worden toegekend? Deze leden gaan ervan uit dat naast toezicht en aansturing hierop door het agentschap, ook de Inspectie werk en inkomen sluitend toezicht zal houden op deze middelen en de uitvoering hiervan.

Artikel 9

De leden van de PvdA-fractie vragen hoe dit artikel zich verhoudt met het gestelde in artikel 2 met betrekking tot het mandateren en de ministeriële goedkeuring daarbij vooraf Dit artikel regelt naar de mening van de leden van de VVD-fractie meer of laat althans meer ruimte dan de door deze leden eerder aangegeven eigen subsidieruimte van de RWI (BBSW, KVA en art 69 WW met budget van ten hoogste 150 miljoen). Deze leden hebben bezwaar tegen deze al te ruime formulering en achten tevens behoud van het budgetrecht van de Kamer hierbij van belang.

Artikel 13:

De leden van de PvdA-fractie vragen of de Centrale organisatie werk en inkomen verplicht is overleg te voeren met de Registratiekamer over de gegevens die zij vermelden op een bewijs van registratie? Is een beslissing van de Centrale organisatie om de registratie te beëindigen een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht? Bedoelt de regering met het derde lid te regelen dat werkelijk alle werkge-

vers de mogelijkheid krijgen om vacatures bij de Centrale organisatie werk en inkomen te registreren? Ook werkgevers die de regels van de arbeidsinspectie of de wet arbeid vreemdelingen niet naleven, zo vragen deze leden.

Artikel 14

Hoe definieert de minister in dit kader precies de termijn «zo spoedig mogelijk»? Deze bewoordingen zijn niet terug te vinden in de Wet beslistermijnen sociale verzekeringen. Zo constateren de leden van de PvdA-fractie. Bestaan er mogelijkheden om bezwaar te maken tegen overschrijding van de termijn?

De leden van de VVD-fractie zijn van mening dat artikel 14 een lid moeten bevatten waarin het recht op beroep en bezwaar op de fase-indeling voor cliënten geregeld wordt. Kan de Kamer dit in een Nota van wijziging tegevoet zien?

Dit artikel geeft verder bij het vierde lid een te ruime formulering door geen exacte termijn te noemen. Wat verstaat de regering onder «zo spoedig mogelijk»?

Artikel 16

De leden van de VVD-fractie zijn van mening dat het derde lid een te ruime formulering van de termijn van overdracht geeft. Ook hier zouden deze leden graag een exactere bepaling opgenomen zien. Graag een reactie.

Artikel 18

Het eerste lid, onder h, regelt via een ministeriële regeling mogelijkerwijs eveneens de bovenwettelijke premie-inning, zo stellen de leden van de VVD-fractie. Klopt deze zienswijze en zou dit niet beter in een Algemene maatregel van bestuur met voorhangprocedure vastgelegd kunnen worden?

Artikel 19

Zeer onduidelijk is welke kosten bij de werkgever en welke bij de werknemer in rekening gebracht worden, hoe hoog die zijn en wanneer dit aan de orde is. Moet dit niet duidelijker in de wet worden vastgelegd, zo vragen de leden van de GroenLinks-fractie?

Artikel 24

De leden van de VVD-fractie verwijzen naar het elders door hen gestelde over het toezicht en vragen zich derhalve af of dit artikel niet zou moeten worden uitgebreid met bijvoorbeeld toezichtstaken op de terreinen ESF en RWI.

Artikel 25

Voor de leden van de PvdA-fractie is dit artikel onvoldoende om de onafhankelijkheid van de Inspectie te waarborgen.

Artikel 41.

De leden van de GroenLinks-fractie vragen hoe de regering de suggestie van de RK beoordeelt om de in artikel 41 beoogde regeling omtrent de uitwisseling van persoonsgegevens op te nemen in het taakstellende

artikel 8. Is de regering het met de RK eens dat het noodzakelijk is dat in de wet telkens een bepaling wordt opgenomen waarin nader wordt bepaald welke soorten gegevens in elk geval in de (verzekerden)administraties? Is het niet beter om daarbij nadere bepalingen op te nemen over de kosten die daarbij gepaard gaan?

Artikel 44

De leden van de PvdA-fractie merken op dat dit artikel de grondslag legt voor een instelling die zal fungeren als dienstverlener bij de elektronische informatie-uitwisseling tussen gemeenten en derden. De wettelijke bevoegdheden en verplichtingen blijven onveranderd op gemeenten en derden zelf rusten. In dit artikel worden geen eisen gesteld aan deze instelling wat betreft het waarborgen van de privacy van de gegevens. Kan een dergelijke eis expliciet in dit artikel opgenomen worden? Met betrekking tot het derde lid vragen deze leden of de algemene maatregel van bestuur vooraf wordt getoetst door de Registratiekamer? Waarom wordt in de opsomming in het zesde lid een uitzondering voor burgemeester en wethouders gemaakt?

Artikel 46

De leden van de VVD-fractie merken op dat dit artikel regelt welke gegevens, zoals geregistreerd door het CWI, openbaar toegankelijk zijn (onder voorwaarden van privacy-bescherming). Bij de totstandkoming van de Arbeidsvoorzieningswet heeft discussie plaatsgevonden over de termijn waarop gegevens openbaar konden worden. Denkt de regering bij dit artikel opnieuw aan openstelling met termijnstelling?

Artikel 49

Welke specifieke besluiten, waarbij afgeweken wordt van de kaderwet ZBO's, worden hier precies bedoeld, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

De voorzitter van de commissie,
Terpstra

De griffier van de commissie,
Nava